

L $\frac{27}{20}$ L $\frac{4}{62}$

Nutykszonas Biblias

aba

Izstostiejszona

Roksta Swāta

Waca un Jauna Istodiuma

parakstiejta nu Baznickunga

K. Schmidta,

porłykta iz Łatwiskas meles
un utru rejzi por jaunu izdrukowota
nu Draugim Łatwiszu-Barnu Inflantu zemes.

Itiej gromatinia tur iksz sowom žopom winu symtu
swātus nustostiejszonu un siesz dešmit obroziniu
nu Roksta Swāta, un moksoj tikwin diwidešmit un
picas kapiejkas sudobra. War winiu sieukurs
dabot por itu nełyļu moksū:

- 1, pi Lejksnas Dekana T. Kopcia,
 - 2, pi Kràślawys Dekana Jałowieckò,
 - 3, pi Rajziaknis Dekana Mioduszewskò,
 - 4, pi Warklónu Dekana D. Rymkiewicza,
 - 5, pi Kersowkys Dekana R. Laudanskò,
 - 6, un pi Łudzys Dekana Dombrowskò.
-

Dârpatâ.

Izduszona utra.

Nemā tajsiejszonas gromotu H. Laakmanna
1861^{miejā} godā izdrukawōta.

1953
26 Rihgas grahmas
Rihgas grahmas

Parb. 1909. g. 25. VII.

Valsu bilesas

Inv. 470. 183 X

Parb 60. g. 25. VII.

simbolai suviliu su nos

Licet excudatur.

Petropoli 1859 anno mensis Januaril 23 die.

(No. 249.)

Venceslaus Archiepiscopus.

Brihw driskeht, ar to sinnu, ka no fchihs
grahmatas, kad ta buhs isdriskesta, tik gabbalu us
Rihgas grahmatu pahrluhkofchanas komiteti buhs
atstelleht, zif pehz lissumeem waijaga.

Rihga, 16. Mai mehn. deenā 1860ta gaddā.

Dr. C. E. Napieršky,
driskejamu grahmatu pahrluhkotajs.

ŁOPU RODIEYTOYS.

Pyрма Dala. Izstotieyszona Waca Istdodiuma.

	Łopa.
1. Radiszona Pasaula	3
2. Pyrmii Diwi Laudž	4
3. Pyrmays Graks	7
4. Stropie pyrmoia Graka	9
5. Brola-nukauszona un stropie	10
6. Samaytoszona pyrmoja pasaula un jo izgajszona	13
7. Izpiestieyszona Noe un upiere patiek- szonas	15
8. Jauns pieć leļu poļu iyudenia pasauls	17
9. Paacycynoszona Abrahama	19
10. Abrahamas ļobums cisz pajyukts par- wieri	21
11. Upiereszona Izaaka	23
12. Rebeka palik par siwu Izaakam	26
13. Ezaws un Jakubs	29
14. Jakubs attdaleyts nu lawa satas	31
15. Atsagryszona Jakuba	33
16. Jezups kay gons	35
17. Jezups porduts swieszynikim	36
18. Jezups satā Putifara	38
19. Newayneybais iksz cituma	40
20. Izcielszona Jezupa	42
21. Broli Jezupa citumā	44
22. Ciela weyrs Benijamins uz Egiptu	47

	Łopa.
23. Jezupa załta Kubka	49
24. Jezups dèwie siewi pazieyt	51
25. Pryca tawa Jakuba	53
26. Nowie Jakuba un Jezupa	55
27. Puysieyts Moyżesz ikszan wocelis nu stibru	56
28. Moyżesz pi okas	57
29. Dagams Kryums erszkięžu	59
30. Breynumi Diwā	60
31. Wakarynia un izrauszona nu Egipta	61
32. Izgayszona Egipta laužu	62
33. Breynumi Diwā tuksznēsis	63
34. Pišacieysona bauslibu Diwa, un neti- cieszona tus laužu	65
35. Smiert Moyżesza	67
36. Jiszona ikszan mołas pawielietas . .	69
37. Rut, gudiga un roma wadakła ikszan Izraela	70
38. Slikti dały Hela un łobs dałs Elkana	72
39. Dawids gons	75
40. Golijats lełs cyłwaks	76
41. Dowids diwa-gudigs kienińsz . . .	79
42. Salomons kienińsz iksz Izraela . . .	80
43. Eliaszs	82
44. Elizeusz	86
45. Jonasz	88
46. Tobijasz iksz newalis Assyrias . . .	91
47. Daniëls iksz newalis Babilona . . .	94
48. Izstatięs zona por jaunu Jerozolimas un Baznicas	98
49. Sieptini bróli Machabeuszy	100
50. Diws otkon paleydz	101
51.	101
52.	101
53.	101
54.	101
55.	101

Utra Dala. Izstostieszona Jauna
Istdodium.

	Łopa.
1. Zacharyasz un Ilża	105
2. Marya	107
3. Marya pi Ilżas	109
4. Pidzimszona Jonia	111
5. Pidzimszona Jezusa Messyasza	113
6. Gompi siilles	115
7. Statieyszona Jezusa Baznicā	117
8. Gudry wiejri nu Austruma ziemis	118
9. Biegszona uz Egiptu	121
10. Diwipacniitā godā Jezus Baznicā	123
11. Jońs tukszniesis	125
12. Krystiba Jezusa un nusyłayszona uz tukszniesi	127
13. Parodieyszona ar pierstu Jezusa caur Jonī, un pirmije jo mociekli	130
14. Kozas ikszan Kanas Galileas	133
15. Jezus Baznicā	134
16. Jezus pi okas Jakuba	136
17. Pyrma mociba Jezusa ikszan Nazareth	140
18. Gausa zwiejoszona zyuwiu	142
19. Mociba Jezusa uz kołna	144
20. Mieyta Jaira un słyma siwits'	151
21. Jezus un treysdesmit ostuniu godu słyms	154
22. Izħasieyszona un izsyutieyszona diwipacmit Apostołu	156
23. Mocibas Jezusa ikszlijdzibom	160
24. Wyssaydas mozas lijdzijbas Jezusa . .	163
25. Madala pakutnica grecinica	164
26. Igodojamas izsacieyszonas Jezusa pi wyssaydu nutikszonu	166
27. Nowie Jonia Krystitoja	169
28. Jezus draugs barnu	171
29. Porsymieyszona Kunga	173

	Łopa.
30. Dałs nutrotnys	175
31. Z'elestiba un naželestiba	177
32. Bogots un ubogs	180
33. Neprotigas un gudras Jumprawas	182
34. Wyssaydas mocibas pyłnas nutikszonu	183
35. Picelszona nū myrūnim Łazara	185
36. Apswaydieszona Jezusa nū Maryas	188
37. Gudiga ijōszona Jezusa uz Jeruzalimu	189
38. Wyssuzieymigas słudinoszonas	191
39. Padiejō wokora edińs	195
40. Jezus uz kołna Eleja	201
41. Jezusa padieja nakts wyssu sòpigoka	204
42. Jezus pret pàsauligu tisotoju	207
43. Jezus pi krysta pikołts uz Golgotas	211
44. Alleluja ! Jezus otkon dzieywoy	215
45. Jezus kop uz Debbessim	218
46. Jezus syulta Goru Śwatu	220
47. Jezus dzieywoy pi sowu	222
48. Stopons pyrms numucits	224
49. Pasagryszona uz Diwa Powuła	226
50. Śwata Baznica Jezusa	228

„Ad dandam scientiam salutis *Plebi Ejus.*“
Luc. I, 17.

„Ut cognoscant Te solum *Dicum verum*, et
quem misisti *Iesum Christum.*“

Joan. XVII, 3.

MLEYGI ŁATWISZU BARNI!

Sze jyus turit wyssu gromatiniu pipildieytu ar izstostieyszonu. Mes essam diel jyusu izjemuszy wyssu skajstokas un wyssu wayrok pawuycamas litas. Wyssas ir tos taysnigas, wyssas tōs atsyrudas tama gromotā, kotru Diws Z'eligs diel lobuma laužu ir īycis parakstit, un katra saucas Biblia aba Roksts Swats.

Roksts Swāts tur diwi lełas atdaleyszonas; pyrmaja słudinoj kas siewiszki stojoś nu radiejszonas pasaula leydz atnokszonu Pestieytoja. Tiey salik atdaleyszonu pyrmu Biblias un saucās waca Dereyba aba Istodiyums:

Pieć słudynoy kas ir nutycis ar JEZU
CHRYSTU ar Swātim un Apostołym, un
ar pyrmiejem izieytem licieybas. Tiey sala-
sieyszona reyzie, saucās jauna dereyba aba
Istodiums, un sajem utru atdaleyszonu leļas
Biblias. Jyus dasazynosit por tu nu tōs
gromotas kaj Diws jau nu isōkuma pasaula
bieja ļobs un želeygs diel laužu sowu un
kay Wińsz nu mileybas diel myusu ir at-
syutieis pi goļa uz pasaula Jezu Chrystu
sowu wyssu mileygoku Dālu.

Tod jyus ļosot winayż tu grōmotiniu kab
jyus byutumiet stypri ikszan wyssu-swatokas
tycieybas, un jyus ļay essot Diwa bayligi
un ļobi, kay ļobi bārni, ap kotrym roksts
swāts roksta, un pa wyssam kay barns
Jezus.

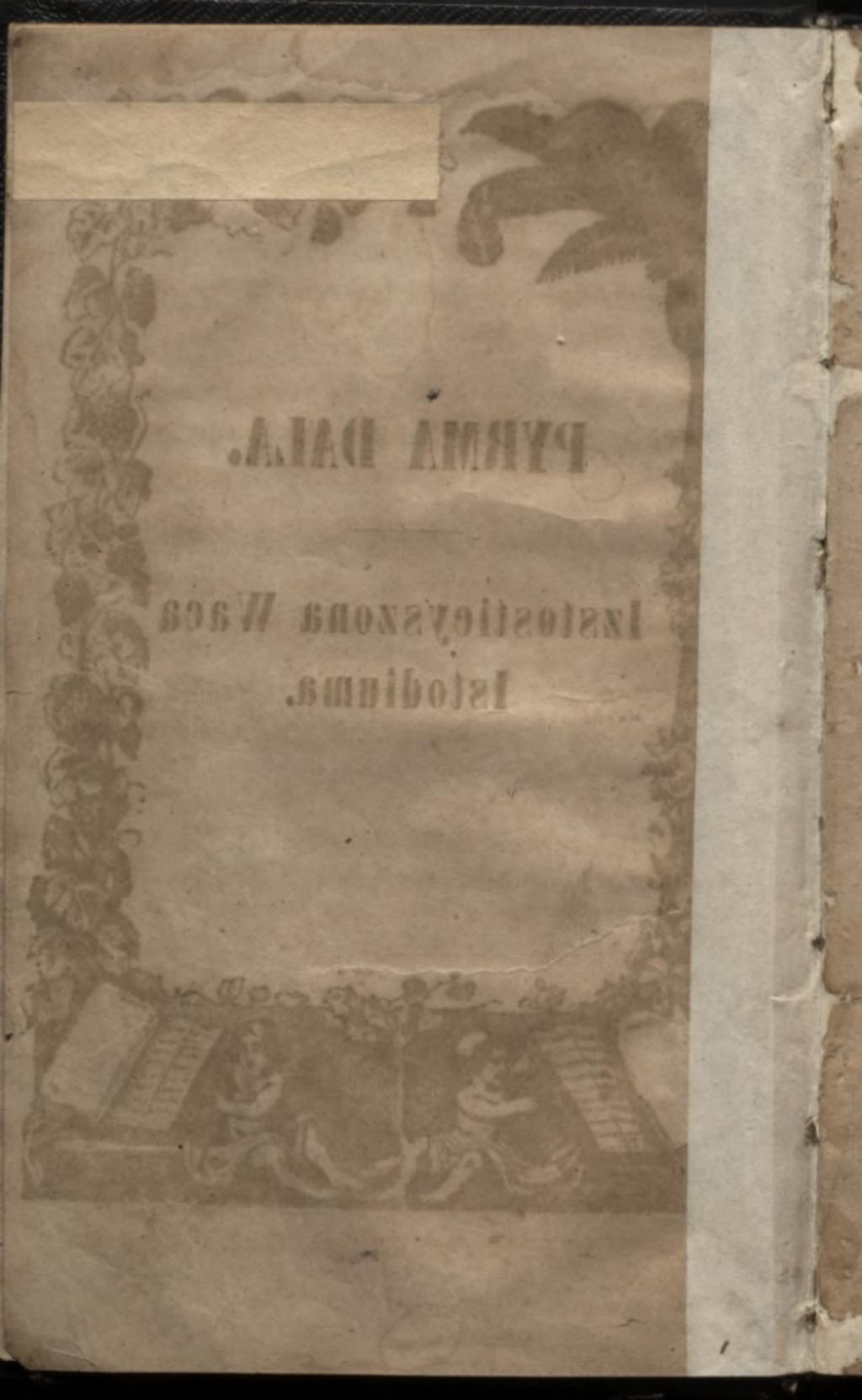
PYRMA DALA.

Izstostieyszona Waca
Istodiuma.

PYRAN DAY.

Illustrations Made
by John

PYRMA DALA.

Izstostieyszona Waca Istodiuma.

1. Radiszona Pasaula.

Miligi bārni! klausot ar grybam protu un apgodoszonu! izstostiszu un izsļudinoszu jums nūtikszonas swātas.

Nu isokuma Diws radija Debbessis un Ziemi. Ziemie wel bieja tuksza un pusta, pawyssam aplita ar lelym jyudinim: Wyss bieja tysibā; aysto Diws sacieja; Gaysums ļay palik!» Un stojos gaysums un spudrums tamā szaltie.

Otkon Diws sacieja: «Ālay stojas sty-prums izplatiejums Dabassu!» Un tyulin stojos; Stojos skaysti zili griysti Dabbassu, un dala iyudinia pasaciele uz padebbessim.

Pieč Diws sacieja: «Jyudins wiersum ziemies ļay satak winā witā, un pasarodiejos cīts un sauss celsz ziemies.» Un tay ziemies cielsz, un jyures, ołuti, upieyties un upies atsyroddos.

Otkon Diws pasacieja: «Ziemie ļay izdud zolities dieykstamas un augligus kukus!» Taypatže un tys stojos. Ziemie bieja ap-ķyka ar skaystu zálumu, un apskroszoja

ar wysaydom pukiem un zīdamim kūkim,
kay ļaykā pawasara.

Tōlok Diws sacieja: «Diebhesis pasyrodis gayszums, tys apzeymos dinas un wosoru, un ziemi apskaydros!» Ocu mirklē tys pasyrodiejos: tie dadzynowos leļs gayszums uz Debbessim, kab dinu apgayszotum tys ir spudra saule: tur spieydieja Mienesis, kab nakti mileygu un jauku dareytu: Sze tur dzierkstiejos nasaskaytieyas zwaygnues.

Otkon Diws sacieja: «Jyudins ļay byuš pip ildits ar ziwiem, gayssus ar putnim, ziemie ar wyssaydim zwierim sowa tauta.» Kutikwin tu pasacieja, un jau wyss stojōs.

Pi posza goļa un uz bieygszonas radieja Diws cylwaku. Radieytoys apsywēres wysam tam dorbam, un atroda wyss ļabi rādiętus.

Mili barni! pasawierdami uz Debbessim un ziemis warim wyssu saprast, kay Diws myusu ir wyssuwareygs ļobs un gudrys, kocz mes poszy tagad Diwa newarym redziet. Tod ļay apgodoim winajž tūs wyssas litas un ļobus dorbus ar swātu nujautu un prycu, un ļay essim pi to prycieygi un lustigi, kad mes turym tay ļobu Diwu.

2. Pyrmii Diwi Laudz.

Diebbes un ziemie bieja pabieykts un skaysti iztaysieyti diel dziewoszonas laužu; sacieja tay Diws: «Pataisom tagad cylwaku

uz obroza un czama myusu, kotrys dzieywos uz ziemis wyssas!» Iksz to Radieytoys patajsieja missu cylwaka nu wyłgonas ziemis: tay guleja wiel nutierpusi, un bez dzieywibas uz jōs; bet kad ipyutie Diws iksz jōs dwaszu nu dzieywibas aba dweselu, tyuliń pasaciele, stōjos, un pałyka dzieywsi cylwaks. Tay pałyka pyrms cylwaks dzieywsi. Diws winiam diewie wordu Odums, ku zieymoy cylwaks, aba nu ziemis, kab igodotum uz sowas iziszonas.

Cylwaks uz czama un obroza Diwa ir radieyts, bet ku diel sowas missas, to pīdar ziemiey. Gors winia aba dwiesiele ir moz Diwieyga. Jey war łabi pazieyt mīlot un dareyt. Barni! Łay essat jus protieygi, miłasierdieygi, tuwaszkieygi, labgrybieygi, miłieygi, labdareygi, un swietieygi, kay Diws! Ciniejit un dorgus turit, tay siewi poszam kay tod iksz ik wina cyta cylwaka obrozu Diwa: aysto wyssmozoks worguls, un wyssiędigs ubogs ir tayże leydz winia radieyts!

Diws ir iputieis taypat siewiszki diel cylwaka, breynieygi skaystu dorzu: iksz jo bieja wyssuskajstoki kuki, apgrutynoti ar wyssudorgokim auglim. Ołuts garsiks, izsdaligs iz czetru upieyszu, dałyka wiel wayrok tam dörzam spryszuma un skaystuma. Uz tu skaystu dörzu Diws nuwiedie Odumu, kab winiu sorgotom un głobotum.

Tay labdareygs un łaskaws ir Diws uz

laužu ! Taypat un mums ir radieis wińsz
diel iztieykszonas un uz pracas, aysto un
tiey reyzi uz ļaymies un pyrmas wítas cył-
waka pidar.

Pieć Diws sawiedie zwiērus pryszkā
Oduma, un tys īsoka ikwinu nu tīm saukt ar
pidzymtu pałami. Cyłwaks ir winim par
kungu, bet ne par grytu gayleniku uz jus.

Tulayk Odums bieja tik pats wins cył-
waks uz wyssas ziemies : bet nagrybieja
wins pats palikt , bet grybieja palikt par
pyrmieju Tāwu daudź cytym laudim ; diel tò
sacieja Diws : «Ne ļab, kab cyłwaks pats
wins pałyktum, radieyszu paleydzietoju». Tie
dalaydie Diws uz Odumu pieszku un
citu mīgu: tamā migā nu winia ir sōnkaula
izimta, un nu sōna Oduma Diws ir Iwu
radieis ; kay pasamudie Odums, Diws ir
dawiedis pi winia Iwu, nu kotras Odums
tureja lelu prycu un lusti. Barni muni !
leļa tiej ļaymie diel myusu kad wayrok
laužu uz ziemies atsyrudas, ļay tod wins
utru cierejam jauki un mīlojam.

Odums un Iwa iksz to skaysta dorza
newayneiygi un lustieygi dzieywowa, milowa
Diwa wyssu wayrog por wyssu, un wins
utru kay siewi poszu.

Diws želeygs taypat winim dareja mi-
leygi un jauki kay taws ar sowim barnim.

— Nikas winim ne sopieja, ni nuskumszonas
natureja, nemierstami bieja.

3. Pyrmays Grâks.

Tamâ dorzâ raja bieja daudź wyssodu kûku
kotry diewie auglus: nu wyssu bieja wala
Odumam un Iwaj esti, tikwin nu wîna iz-
łasieyta kûka kotra auglis bieja winim ayz-
likts diel eszonas newajdzieja winim baudiejt.
«Ed' und baud' nu wyssu kûku dorzâ, sacieja
Diws uz Odumu, tikwin nu to kûka (kotru
Raditoys nusaucie por kûku zynoszonas
łobuma un launibas) nawala tiew baudieyt,
aysto kay dreyż nu to edieysi, ar nôwi
numiersi.»

Iksz to Diws grybieja dawiereyť jūs
paklausieyszonas. Kungs ku pisôka aba
ayzsoka, cylwaks wyssod ir waynigs winia
klausieyt.

«Winâ dinâ dagojusie Iwa eisz klot pî to
kûka ayzlikta iraudzieja Cyuszku uz to kûka
Cyaszka isoka runot un sacieyt uz
«Dielkô jums tu Diws ayzlidzie, kab nu wy
kûku neastumiet?» Iwa atbildieja:
«V
nuus ir nu wyssu kûku wyssa dorza esti
tie ap tu kûku pasacieis ir Diws: «Ne
nu to kab nenumiertumiet.» «Oy! sac
eyuszka, ne tyuliń numiersit. Diws tod
lab tu eisz zyna, kad kay dreyż nu
tod jums tagad acis labi atsidareys, palksit
leydzoni Diwam, un zynosit kas ir łobum
launs.» Tułayk tamâ szaltiē skatiejos
labi uz to kûka, un kay ilgok tamâ kûka

skatiejōs, tay ļoboks un skaystoks redziejōs
Iwaj auglis ayzlikts; pieć tò izstipusie pro-
goreygi ruku, nūrowie augli un edie, diewie
taypat nu to Odumam, un tys edie.

Tayže porkopie pisacieyszonu Diwa, un
pyrmays gráks bieja padareyts. Tyuleń por-
symiejōs ar winim: Acis jus atsidareja un
pasorgowa, kad bieja pliki. Nú kauna sor-
numis apjemie winius kay guis, nupynda-
v priszka autus un apsiekszonu nu ļopu
kúka, un ar digim apsysagos. Nu bayles
stijos un głobowós storp kúkim dôrzà.
Tay muni bárn! wyssod ar ikwinu gráku
ieyk; grybieszonas próta, dawad mums
launa. Kad tod dwiesiela prettiem jom
nasytur, nu jús ar stypru spáku ne atgryž
un pi Diwa bauslibom stypri ne pisasin;
tułayk palik dasylajszona, un pieć tom
gráks, launs wyssu ļełoks, un pieć tò ne-
mirs, un bayle.

4. Strôpie pyrmoja Grâka.

Tyuliń pieé tò ayzaklidzie bols Diwa : «Odums kurže essi?» Treysiedams atbildieja Odums : «bieystus pasarodit pred Tiewim, aysto essu płyks, diel tòże pasagłobowis essu.» Diws sacieja : «kas tiew tu pasacieis ir, kad essi płyks ? woy ne essi edis nu winia kûka ayzlikta?» Tie sacieja Odums : «Iwa diewie mań nu to augla, un ježu.» Pieć to waycowa Diws Iwas : «kodel tu tay padarejusia essi ?» Iwâ atbildieja : «Cyuszka mani tay apmonieja.» Sze ni wins nu tûs negrybieja hyut waynigs.

Tamâ laykâ izdiewie Diws tissu, un sacieja uz Cyuszkas apmonieytoias : «kad tu tay padareis essi, byusi nułodieyts storp wissim zwierym ſauka! uz wadara sowa wołkôsis un piszlus edleysi caur sowu cału dzieywi ! Wins nu ciltis ſiwiſzu sabierzies tiew gołwu, un tu papiedi winia badiejsi.»

Uz Iwu sacieja Diws : «daudź turesi ar barnim sowim cist! wałtowa hyuś atduta wieyram, un wińsz hyuś tows Kungs.» Uz Odumu taypat Diws paſacieja : «ziemie lay hyuś diel tewis nułodata! ar rupesti un wórgim jós barōsis caur sowu calu dzieywi. Erškiežus un dodzius tiew izduś, Iksz swidru pirys sowas ediejsi mayzi, koleyt wiel paliksi por ziemi nu kotras biei paints.» Pieć tò apterpis winius Diws ar odóm

zwieru, izdzyna winius nu raja, un Engiels ar
zuby nu gunis sorgowa ijszonu uz winiu.

O! kay cisz nelobs musjejt ir grâks
kad tay bayligas litas uzwalk uz siewis;
sorgoities aystô grâka, un bâgat nu winia
kaj nu szyuskas, kotrys jums uz graku gryb
dawiest un pirunot.

5. Brola-nukauszona un stropie.

Odums un Iwa tureja diwi dalus: wacôkam
bieja words Kaims, jaunokam Abels. Kaims
byudamis styprys pałyka par poszytoju zie-
mies. Abels gludoks un jaunoks por gonu
wuszku: Taj ikwiń tureja siew sowu mayzi
caur prâcu ayzpelnieytu.

Diws swietija tieyrumâ dorbus Kaima un
ganieyszonu wuszku Abla: por tu Kaims di-
wam upieru padareja nu labieybas tieyruma,
un Abels upiereja winu jaru nu sowas stadas
por zieymi gudieygas milibas. Abels tureja
Diwu iksz sowas swatas dwiesielis, bet
Kains pawiersie ygi tu tikwin dareja diel to

pasawierie Diws, kotrys uz naradzamu litu
wierás, ar patikszonu uz upieres Abla, upieri
Kaina napijemie, atswidie nust.

Te pałyka Kaims nuskumieygs kad nu to
łayka ar łobu aci uz sowa wyssurómoka
un gudieygoka brola nepasawierie, biet red-
ziejos pawyssam blednys uz sowa wayga
un kûds nu poszas pawidieszonas.

Diws porsorgowa Kaina, un runowa uz
jo kay túwaks: «Dielko tu esi tay dusmiejgs,
un diel ko tows waygs tay blednys? sze!
kad labi darejsi, tod byusi man tay mileygs.
kay tows brols. Jo tu nu jauna na sóksi
to dareyt, tod styprinojas tows gráks un
ir jau pret durowom towom. Bet, kad tik-
win grybiesi, wary porwareyt grybieszonu
uz winia un uz winia turet waldieyszonu.»

Pagodoit tie barni! Kayda táwa por-
sorgoszona un pirunoszona. Taypat un ta-
gad porsorgoy mums Diws pret gráku: pa-
sadudat tikwin porsorgoszonom! Klausot
Diwa un bagat nu graku:

Kaims na klausieja Diwa wordu, bet
globowa dusmi iksz sirds sowas. Winà
rejziē rödieuymamas cisz mileygs un paticijgs
pred römiejgu un gudieygu Ablu: «eijmia,»
sacieja winjam, «pastaygosim ne daudź tiey-
rumá!» Łobs Abels goja ar winiu ar łobu
prótu. Kay tikwin Kaims nudzyda kad ir
nugojušzy atost nu sowu dzymdynotoju, ro-
wie pieszki bròlu sowu Ablu un nusyta ju

pawyssam. Cik tie ne tropieys pawidieyszona un dusmie slykta padareyt! Abels guleja uz ziemies kay numiris ar sowu aszni apkiezeyts. Taws un Motie kay cisz ir kladzuszy

un raudowuszy atroduszy sowu dału iksz tay bayliga stana, un radziedami pyrmu numyruszu! Sze pawidieyszona un dusmie tu padarejusia ir!

Biet tyulen izdzierda bołsu sudieytoja: Diws ayzaklidzia uz brola słapkaunia: «kur ir tows brols Abels? Bet Kains, kay cylwaks cisz drusus un dusmiejgs, atsacieja pretim na łab; «nazynu! way tod es essu sorgotoys muna brola?» Tólok sacieja Diws: «kuže tu padareis esi? asnis towa brola klidz nu ziemies auksz uz manis. Un tay tagad byusi nulodieyts uz ziemies, kotra bieja atsadarejusie diel atsadzierszonas aszna towa brola. Kad tu ju strodojsi ne duś tiew wayrok auglu. Byusi wołkotoys un báguns uz ziemies.» Kains ayzaklidzie pylns bayles

un nuskumszonas : «negantiejbā muna ir
łeloka, ne kay byutum ayzpielnieis atlayszonu
waj szkińkioszonu!» Nubaga un wiedie
dziejwi sowu nemireygi un pyłnu wōrgu.

Tay grâks dawad cylwaku iksz wyssayda
namira un neiredzieyszonas tōs dziewies.

6. Samaytoszona pyrmoja pasaula un jo izgajszona.

Por łayku izsaplatinowos laudź: bet bâda!
bieja tayże wyssod słyktoki, kad pieć to
pawyssam wayròk ap Diwu ne waycowa:
tik iksz łupu pasylajszonas un nejaukas jak-
tieyszonas miekleja prycas, un siewi wins
por utru komowa ar badu azywyssu netays-
nieygoku. Nu sirdies un sopies apsyžaławos
Diws uz winim, kay taws uz barnu. Sa-
cieja winsz: «laudź negryb jau wayrs ni
klausieyt ap manim aysto pawyssam pa-
syłaydie! Taypat eś duszu wiel łayka winim
caur godu 120, way ne byus loboki?»

Storp tim wyssim pałaystiwim un bezdi-
wieygin dzieywowa wiel wins taysnieygs
un Diwa bayleygs cylwaks Noë. Tam sa-
cieja Diws: «Iztayś leļu skreyniu taydu kay
łaywa, 300 ulekszu garuma, 50 plotuma un
30 aukstuma: ajsto izlayszu leļu leytu un
iyudieni poļu uz wyssas ziemies. Wyssi
dziejwi uz ziemies izgaijs tamā! ar tiewim
grybu padareyt sadareyszonu draudzies, tu

iisi tamā skreyni ar sowu siwu, ar sowim
dałym, un ar siwom sowu dału b-

Por syntu godu budawowa Noë taydu
skrejni acis w̄ ssu laužu; biet sliki iun pa-
laystuwi ninika uz to napagodowa un moz-
jus tys pamudynowa. Kad bieja skreynie
izbudawota, sacieja Diws Noémam: «tagad
iiey skreyni tu un wyssi towi! tiewi tikwin
essu atrodis taysnieygu storp wyssu cilti
laužu. Pajem taypat ar siewi skrejnī pa-
winam poram wyssaydu zwieru dzieywojamu
uz ziemies: ajsto pieć sieptieyniu dinu iz-
layszu leytu uz ziemies, kotrys leys czetru-
diesmit dinu un czetrudiesmit nakszu bez
porstošzonas. Wyss ku essu radieis, byuš
nu ziemies izgubieyts.»

Noë ticiygs Diwa, igoja ar sowim un ar
zwierym skreynie. Diws pats ayzdareja pieć
jo durowas.

Tulayk isoka leyts pieszki leyt. Jyures
wyssas pasaciele nu sowa dziluma un iza-

lejos: nu Debbessim szniocie iyudieni un tiecieja uz ziemis kay upieyties, iyudieni sasałasiejos un pasacieles, un skrejnie kay kads lels kukis płowowa wiersum iyudienia.

Ach barni! kayda bieja klikszona un nuskumszona storp tim wyssim laudim, kotry nabieja tamâ łaykâ skreyni! Izgoja un kopie uz kuku un kołnu kab waratû izsigłobot. Bet ach! jau bieja wiêl! Jyudiens auga, eiszkas reijzies wayrynowos, leydz pasaciele picpamit ulekszu uz wyssu aukstoka kołna.

Tay wyss uz wyssas ziemies bieja iztieyreyts un izpustieyts, nu laużu leydz łupim nu putnu gaysa leydz törpa ziemięs!

Tikwin Noë pałyka dzieywś ar tim, kotry ar winiu bieja skreyniē.

Ach! kas par tu war byut tay slykts, kab kas łobu Diwu ne cieretum, un winia kay taysnieyga nasabieytyum. Wieryties barni! Kay wiñsz stropieyt tropieys.

7. Izpiestieyszona Noë un upiere patieykszonas.

Por treys symtu picdiesmit dinu apleja ti lely iyudieni ziemî. Pieć to pisacieja Diws syltam wiejam pyust un iyudiens bieja msesencis. **P**or negaru łayku pasarodiejos wiersums kołnu nu iyudieni un skreynie aysitujojos uz wîna kołna iksz Armenias.

Nu taysieis lûgu isłaydie kraukli, kab dañzydotum woy jau iyudiens pidareygi ir

nusecis, woy ne ? Bet tys ne atsagryzia wayrok.

Pieé to izlaidie bolužu : tys ne atrodis witas uz kotras atsypyustu koja winia, atsagryzias atpakal uz skreyni. Noë izstipis ruku / paime ju skreynie.

Pieć sieptieyniu dinu nu jauna wiel izlaidie bolužu ; tułayk atsagryzia wokora un atniesie zareni eleja kuka ar łopom zalom gniezié sowā : tiej bieja por zieymi prycieygu un lustieygu , kad iyudens jau pawyssam bieja nukrytis.

Pieć sieptieyniu dinu wiel rejzi izlaidie bolužu : tys wayrog ne atsagryzie : aysto ziemie jau bieja causa . Tod izgoja Noë

nu skreynies iz pisacieyszonas Diwa un ar winiu jo radnia un zwierzy.

Kas tur bieja sirdi winia , kad pyrmu suli padareis uz ziemies atroda pasaali aptieyreytu nu laužu un tikwin siewi ar siep-

tieynim cytim tay breynieygi izgħlobotu! Nu patieykszonas izbudawowa Kungam ołtoru, un ayzdiedzie uz jo uperi dadzamu. Tamā szaltie pasyrodiejos us Debbessim skaysta gardiedzie (dzalwiādiāra) «Sze», sacieja Diws uz Noë un jo dałym «eś doru ar jums un wyssim laudim, kotry pieć jyusu byuś, sadareszonu draudzieybas. Jau nikod poły Jyudienia na pusttieys ziemies. Kay ilgi ziemie stowies, nabyuś porstoszonas sieszonā un plauszonā, wosora un zima, dina un nakts. Tys lūks muns, nułykts uz paddebessim nu manis, byuś por zieymi tōs dereybas!»

Barni! cik reyżu gardiedzì (dzalwiādarì) isywiersit nu sieptieyni skaystu skroszu sałyktu uz padiebbesi małna parkyuna, igodoit siew połu iyudenia lelu, un godoit Diws ir baylieygs diel slyktu, bet lobs diel lobu.»

8. Jauns pieć lelu połu iyudenia pasauls.

Nu ostojniu cylwaku pieć połym iyudenia piauga un pisawayrynowa nu jauna cilts laužu. Noë isôka nu jauna zemi poszeyt un īstatieja wieyna kükus nazynodams wiel stypruma wieyna, atsadziere pyrnu zeyzie par wierti apsadzierie un iraybis guleja sowà gultá aba ledżery atsyklois né skayszki. Cham, dałs Noë redziedams sowu tawu tay, gułamu, tureja nu to bezdiwieygu prycu, un ar smiklu negudieejgu stostieja tu sowim

diwieim brolim; te izsadiewie un pasyrodieia
słykts winia buds godoszonas. Bezdiewieygs
ir tys barns, kotrys apsasmiey sowam tawam!

Sems un Jafets bieja loboka prôta; ar nu-
grystom acim uz pakalu goja un apkloja ro-
miejgi ar mentelu; kauns un barnu ciniey-
szona bieja loba gudieyga un protiejga. Noë
pasamudis un dasazynowis ap negudieygu
dorbu Chama, dusmiejgs hyudams pasacieja
winiam, kad por wyssu dzieywi jo slikti byuś
iam: ajsto kayže jam cytayz wareja pa-
sacieyt? Kannieygs sorkonums uz wayga
ir pyrmoja pukie lobuma. Aés pretim, wer-
damos ar necinieyszou uz sowa tawa, aba
apsysmodama nu sowas moties, ayzpelniej,
kab ju kraukli pi palties izknoptum, un ereli
aprejtum.

Semam un Jafetam porswietieja Noe:
porredzieya tu, un pasacieja im taypat kad
im labi klosis un laymiejgi. Patiek tys
Diwam, kad barni wyssod sowus dzymdy-
notojus tur cinâ gudâ, un bludieyszonas,
un waynias jus pacitieygi nosoy.

Nu paaudzies Noë izwigla izauga lels
dzymums, un kas rayżu tolok izsapletie uz
ziemis; kab wins utru mołu ne izgubieytyum,
dagoja uz tōs godoszonas izbudawot turni,
kotrys ar wiersuni sowu uzsniktum debbes-
sis un warams byutum wyssur redzams.

Bet Diws porszkodieja taj naprotieyga
pastatiedzonaj. Tułayk wyssi laudź uz
opołas ziemies runowa winu wołudu; tagad

dałaydie Diws, kad wayrog storp winiu atsyroda, samaysieja jus wołudu, kad wins utra newareja saprast; diel to win negrybiedami tu budawoszonu apłaydie, un uz sowaydu dzimumu izsydalejos: wini nu jūs nugoja uz winu, utri uz utru pusi. Bârni Sema pałyka Azyâ, kur Pestieytoys pasaula ir pidzimis.

Chama bârni wayrog pasagryzies uz Afrykas, kotra ir zam myusu, un Jafetta uz Eupropu kotrâ meś tagad dzieywojam.

Pusti dorbi laužu gayst un iznikst ar layku; dorbs diwa palik: ajsto winsz ir kungs, kotrys rendiey, kotrâ molâ cylwakam dzieywot, un sowu dzieywieybu wodot.

9. Paaycynoszona Abrahama,

Par negaru layku pieé połym ijudienia pasaula laudź nu jauna eisz izywarynowas, un ziemie palyka ar dzieywotoim pipildieyta

nu wyssayda dzymuma: bet par nagaru ļayku ayzmiersa ap Diwu, un leloka dala nu jūs wiedie slyktu un bezdiwiegū dzieywi; pi goļa paļyka por gudynotoim baļwanu, kļaniejos nedziejwim baļwanim nu kūka aba akminia iztaysieytim kay kab eystojam Diwam. Tayposz storpa tūs daudź bezdiwieygus un nelobus laužu, dzieywowa wins dyžān rōms un gudieygs cyļwaks: tu Diws siew izlāsieja storp wyssim. Caur winia un jo barnim tureja byut ayzturata eystyna pazieyszona un gūds Diwa, un izplatinota storp wyssim dzymumim ziemies. Cyļwaks tys bieja Patryarcha Abrahams. Iz to Diws sacieja: «Izey nu sowas tāwuszkas, nu sowu rodu, un nu sātas tāwa sowa uz moļu kotru eš parodieyszu: padareyszu tiewi por tāwu wyssayda leļa dzymuma: swietieju tiew gausi, un wyssi dzymumi uz ziemies byuš caur tiewi swietieyti.» Byudams taj pisacieyszona Abrahams pakļau sieygs, nesykawieydamas ļaydiās pa garu cielu ar sowu siwu Saaru, ar Lotu daļu brōla sowa, ar wyssim koļpim sowim un lupim.

Atgoja uz moļu Chanaam, kotra bieja wina nu wyssu skaystoku moļu uz ziemies, un winiu pi wordu saucie por moļu ar pinu un madu takamu. Tie sacieja Diws uz winia: «Weris, tu moļu grybu tiew un towim barnim dut.» Abrahams pylns sirds mileybas, pastatīja Diwam us tōs witas ołtoru.

Tay moksoy kungs, kad kas winia ar grybieszonu kļausa.

10. Abrahama ļobums cisz pajukts parwierti.

Goni Abrahama un Lota czâsti soka da-reyť sajaukszonu storp siewim leydz ļoboku ganieybu, tys cisz sopieja mireygam un ļobam Abrahamat. «Mileygs! sacieja is Lotam, prosu es tiewiś, ne dałayd to, kab storp manim un tiewim, storp munim un towim gonim byutum sajaukszona un bormia! taypat esim brôli. Sze wyssa moļa ir walâ pret tiewim: ļobok, prosu eś tiewis, tolok ey nu manis! Jo tu grybi it uz kreysu pusi, eś iszu uz ļobu, aba jo tu siew apjmsi ļobu tod eś iszu us kreysu.»

Lots taypat siew izłasieja skaystu iksz iyudienia gausieygu moļu garum upies Jordana kur bieja leły misti Sodoma un Gomora. Abrahams pastupieja winiam tu dalu ziemies wyssu skaystoku un wyssu augleygoku kab ikwin sadareszona waratum palikt. Lôts ayzgoja us Sodomu, Abrahańs pałyka ziemię Chanaan. Tu zieymoy sadareyszona un miru ceriet.

Kay Abrahams staygoja ar Loťu pa broliskam, tay wiel ļobs bieja un draugiskys swieszym laudim. Winu rayzi siediedams apusdiniu pret durawom sowas ustobas zam pakresli kûka, pasorgowa (aba īraudzieja) ne tol nu siewis treys cylwakus swieszus atejamus: dagoja uz winim, un padareis zamu pasakłanieyszouu, sacieja wyssu ļobokam storp

tim: «Kungs! jo mań grybi leļu prycu padareyt, ayzey pi manis, un ne miey cacyn munas ustobas!» Atsypyusit, runowa taypat uz utrym, sew niku moz zam to kūka! duszu jums mayzies, kolejt tolok isit! Ti Atbildieja:

«pador, kay pasacieis essi:» Skubynodamos itiecieja Abrahams ustōbā, un sacieja Saraj: «ku mudrok izciep płocini nu wysslōboku myltu!» Pieć to tiecieja skubynodamos uz stadas ļopu, pajemie wyssułoboku tielu, un diewie jū sułaynim, kotru tyuleń pigatawieja, pats tulayk atniesie pīnu un piećto płocieni un ciepieti. Palyka taypat pi winiu zam kūka, kāb warata winim kołpot. Bārni! way tod na bieja ļabdereyszona un draudzieba cylwaka? tay wiel diel swieszyniku un napazieystamu da-gōjeju! Pieć pasabarószonas sacieja wyssu wacōks nu tīm trym dagojeim uz Abrahamu pi nūiszanas: «por godu nu jauna atiszu pi tiewis, un tułayk Sara pidzymdynoś tiew daļu: «kas tay nutyka: kocz jau obi bieja cisz wacūs

godūs. Tys kas tu bieja sacieis, bieja pats Diws, kotrys waygā atgojeja atgoja pi Abrahama ar diwieim Engielim, un dałaydie siew kołpot, ajstō pi diwā nawar nikas kas na nutyktum.

Abrahams pałaysdams tus treyś atgojejus gobołu ciela pi Sodomas dasazynowa nu Diwa, kad mistu Sodomas un Gomoras stropieś diel jus grytu un leļu grāku. Abrahams ayzastodams nu wyssas sowas sirdź pazieymieygi prasieja par winiu ap atlayszonu un szkińkioszonu im: bieja winiam atbildiejts nu Diwa, «kad winim byuś atlayszona, jo tik wīn diesmit atsyraš taysnieygu tamōs diwiejus mistus.

Bet bada! ni dieśmit jau ne atsyroda nu tus: wissi bieja nagodni, nałobi, bezdiwieygi samaytoti; diel to utrā dinā agry pi lekszonas saules tey bayleyga stropie bieja izpildieyta. Pieé izwieszonas pyrmok por stundi wina gudieyga un taysnieyga Lota, brôla Abrahama, ar sowim caur Engielim, izkrýta guńš sára nu Debbessim uz bezdiwieygu mistu, wyssu sadadzynowa ar dziewotoim un apgryzie iksz pierkszu un pałnym. Leydz szay dinay tey wyssa moła ir par azaru syuru, ryuktu un pylnu sáru, uz zieymieś porsorgoszonas pretiem nulodieyszonas Dabbassu, kotoras nelaužu un negantieybu pasylayszonu uz siewis izwalk un ataycynoy.

II. Upiereszona Izaaka.

Por godu pieć to pidzymie Abrahamam

eystyn dałs, leydz taj apsłudynoszonaj, kotram wordu diewie Izaaks. Tys bieja mileygs puysić, un nu įoba Abrama dyžan (cissz) cerejams.

Kay dreyz moz paauga, sacieja reyzi nakti Diws uz Abrahamu: «Abraham! paiem sowu dału winieygu, kotrū tay cisz cerei Izaaka un laydis ar ju wiersum kołna Moryas, tur nu jo pador man upieru dadzamu.» Bez atsurieszonas celes taws cisz agry, picierta molkas diel wyssdadzuma, uzłyka uz sowa ezela, un pajemie ar siewim diwi sułaynius, un sowu dału Izaaku, laydies us tu witu izłasieytu. Tresza dina dagoja zam kołna. Tod sacieja taws sułaynim: «palicit jyus te ar Ezelim! es un puysis grybim mies īyugszonas mywsu wiersum kołna nułyugt.» Pieć to nuciele molku nu ezela, izłyka iz placu sowa dała Izaaka: Winsz wiel nesie ruka guni un nazi. Tay obidiwi goja wiersum kołna. Ne kayda idams atsysancie Izaaks: «Taws muns!» Abrahams atbildieja: «ko grybi, muns dals? Izaaks sacieja: «sze iksz taysnieybas ir tie

guns un molka, bet kur ir jars diel wysdadzamas.» Abrahams atbildieja: «dałs muns! Diws rupynosis ap jaru diel wyssadzama.»

Izaaks wiel to nazynowa, kad pats por ju bieja. O! kayże tiey winia barna waycoszona sirdi nepordyure un sopiaś łobam tawam ne ayzdiewie. Winayż goja obidiwi tolok.

470/183

Kay tikwin wiersum kolna izgoja, sataysieja Abrahams Oltoru, sałyka uz jo molku, sasieja sowu dału, un nulyka uz oltora wiersum mołkas, Izaaks tu wyssu diewie ar siewi dareyt ar pylnu klausieyszonu un wolnu paklausieyszonu un bez wyssaydas izyrunoszonas un niurdieyszonas. Abrahams paciele sowu ruku diel ayzduszonas ar nazi sowam dałam smierties. Tama įayka ayzaklidzie Engiels Kunga nu Diebbessim: «Nutur Abraham sowu ruku, un niwinas sopies ne dor puyszam! Ba tagad pazynu kad tu Diwa bieystis un kad sowam winiegam dalam diel manis ne atłaydi. Es pats pi siewis esmu apsiiemis, sacieja Kungs, kad tu tay esi padareys, taypat pawayrynosztowu paaudzi kay zwaygnies uz padiebbessim, un caur winu nu towas paaudzies byus wyssi dzymumi ziemies swietieyti.» Kajdu prycu un lusti nudzyda Abrahams, kad nujauna sowu mileygu dału por szkinkiu dabowa, un tos wyssas apsuleyszonas ir dzierdiejs.

Tay dawirey un tay moksoy Diws por paklausieyszonu,

12. Rebeka palik par siwu Izaakam.

Kad Abrahams jau bieja wacus godus da-dziejwojs un Diws jam pi wyssa gausi swie-tieja; ryupynowos ap tu, kab jo dałs cikam numiertu waratum siew kur dabol gudieygu un romu siwu: un kad tamā molā bieja cisz słyktas un pasyłayduszas mieytas. Diel to izsyutieja sowu wyssu wacoku sulayni iz tu mołu, iksz kotras bieja Abrahams pidzimis un kur wiel bieja diwabayleyga radnia, kab tur izmiekletum diel jo Izaaka Jobas un diwabayleygas siwas. Tys sułayńs paemie diesmię Wierblu apgrutynotus ar wyssaydim szkin-kiem, un nubraucie. Łaymiejgi dabraucie pi mista Haran, iksz kotra cytkort Nachors, brols Abrahama dziewowa, nustoja un nułyka ar Wierblim prettim mista eystynas okas. Taysni bieja tys zam wokora, ap tu łayku, iksz kotra mieytas nu mista it pi okas smielty ijudenia. Suleja siew nu tom wyssom atrast wyssunewaynieygoku, wyssu skaystoku, un wyssu żoboku; taypat tò un nu Diwa lyudzie, kab jam Diws dutum taydu atrast.

Kad wiel tys sułayńs Diwa lyudzie, sze izgoja Rebeka nasdama trauku diel ijudenia uz placu. Bieja skaysta, un kas wiel wayrog cisz gudieyga un roma, pawyssam posza newayneybą. Tie dagojusie pi okas pipildieia sowus trankus ar ijudieni grybieja nuit.

Tys sułayńs ar posza protu pamudyno-szonu, dagoja pi jos, un sacieja: «dut tie

maiń atsydziert nu sowu trauku,» «Dzier! porrunowa kay draugs uz winia, un nujemusie tyulin traukus ar iyudieniu nu placu, paiemie rukos, un padiewie jam atsydziert nu winia. Kay dreyż atsydzieres, sacieja: «towim

wierblim ismielszu iyudienia kab wyssi atsydziertus.» Mudry izleja nu trauku iyudieni silē un tecieja nu jauna pi okas diel pasmielzonas iyudenia wyssim winia wierblim.

Sułayńs wiärás iz ios ar breynumu un niko nerunowa. Tiey okwotna kolposzona eisz winjam patyka, un pasyròdiejos jam jos Ioba sirdź. Redziejos winiam tayże, kay kas uz jo runowis byutum: tiey te ir posza! Kad taypat wyssi wierbli bieja atsydzieruszy, da sotis, szkinkiowa jay por zieymi patieykszonas załła auszkarys ar rynzem, un sacieja: «muna miayta! ko tu essi? un pasok maiń taypat, woy nawaratumem turet witas towa tawa satā nakts moju!» Uz to winia atbildieja: «Es essu

mieyta Batuela, kotrys bieja dałs Nachora brola Abrahama: turym sāta daudz cysu un barukla, pitō wita leļa diel jusu nakts mojá porguleszonas.» Pasyklaniejos ziemieygi tys sułayns, lyudzie Diwa, un ayzaklidzie bolsā: «day byus Kungs iztieykts, Diws Abrahama, kotrys mani pa taysniu celi dawiedie satā winia brola! Piiemis nakts mojus gospodu ar zwierym, niko na edie, cikam sowu wajadzieybu pyrmok napasacieja. Izstostiejs sowu pisaciey-
szonu, dałyka wiel: «Jo esit ti, kotry munam kungam mileybū, pisiszonū, draudzieybu parodieyt grybit, pasokat man: jo ne, tod man atsokat, kab waratum tōlōk it.»

Motie un Labans brōls atsacieja: «sze stow Rebeka pryszka tiewis, jem ju siew un brauć ar ju!» Dzierdieceydam Taydu atsaciey-
szonu sułayńś, kryta uz cielu, un patieycie Diwam.

Pieć to paiemie sudobra un zaļla dowonus, un diewie tas Rebekaj. Pi goļa sadōs salayńś ayz golda: edie un dziere un ilgi liksmowos storp siewim.

Dinā utrā cisz agry celes sułayńś, sataysieja wyssu jau uz braukszonu un kay ticieygs kungam sowam nepasydiewie kab wayrok paļyktum. Rebeka atsysadusie ar sowam koļpyuniem uz wierblim, nubraucie nu satas tawa, un pałyka por siwu Izaakam. Bogotieyba un īobums na padareja ju laymiejgu, bet tikwin newaynieteyba, rupieyszona un loba sirdz.

Diws pi ikwinas litas wyssur rûku tur,
un tay winayž gruza wyssu mozoku nutik-
szonu pi wyssu lełokas łaymies.

13. Ezaws un Jakubs.

Izaakam Rebeka dzymdynowa diwì dałus :
pyrmojam bieja words Ezaws , un utram
Jakubs. Ezaws wyss bieja społwuts , ne
jauks uz pasywierszonas, un sprosta prota.
Bét Jakubs mileygs un roms. Ezaws pilne-
woja miedieysztonu, un poszeysztonu ziemies.
Jakubs mireygoku dzieywi siew izlasieja
por gonu łupu.

Winu reyzi woreja Jakóbs sułu nu łaciu
kad Ezaws eystyn bieja atgois nu tieyruma :
«dud mań moz Ezaws sacieja Jakubam, nu
tò sorkona wirinia : ajsto pawyssam essu woys
(słops) nu boda.» Iz-tò Jakubs atbildieja ;
«pordut mań sowu pyrmdzimszonu por tu»
pyrmdzimis apiem ar tisu tiewiszkaś tayszni
wyssu łobumu tawa. Ezaws sacieja : «cwieryś
taypat un as numierszu ! ku mań paleydzies
tisa pyrmdzimszonas ?» Pizwiereja pieć to,
edie un dziere, cieles, nugoja, un moz jam bieja
badas ap pyrmu pidzimszonu iksz radnies.
Bet tys nabieja kad is tay bieja nutretnys.

Winu reyzi sacieja Izaaks sówâ cisz wacâ
myużâ byudams uz Ezawu ; «dałs muns !
redzi, kad esmu wacś un slobnys waru ik
dinas numiert, nuey uz miedieysztonu, un jo
ku dabosi tod mań tay pador, kay zyni kad
es grybu esti ; tulayk es tiew duszu swie-

tieybu tawiszku pyrmok cikam numierszu.» Rebeka kotra tu bieja dzierdiejesie wyssmu-drok izworeja diwi kazłanus kay meża put-nus, un aptierpie Jakubu iksz wyssuskaystoku drebui Ezawa, apsiedzia rukas un kokłu, kay bieja tol plyks Jakubs, ar odu kazłanu, un tay winiu syutieja ar tu wiryniu pi tawa. Izaaks ne waredanis redziet nu wacuma, pa-waycowa: «kas tu essi muns dałs? Jakubs atsacieja: «esmu Ezaus, tows pyrndziinis dałs, padareis esmu, kay tu mań biei pasacieys: ed tagad un swietiey mań!» Izaaks atbildieja: «kay tod! dasirauń moz pi manis, kab es tiewis ayztyktum, way tu muns dałs Ezaws essi, aba ne?» Jakubs dasyrowie tywòk. Izaaks dasydyureś, sacieja, winiam «bols eystyn dzierdas kay bols Jakuba bet rukas ir Ezawa.»

Napazinis edie ar dałyktom rukom pi winia
un izstiptom swietieja; ne kay ar taydu byn-
szonu pałyka porswietieyts por tawu wyssu
apsulitu Messyasza, nu kota izpiesteyszona
goja uz wyssu lažu dzymuma ziemies.
Kutikwin Jakubs izgoja pa durowam tyulień
atgoja Ezaws ar sowu mieža putniu, un sacieja;
«celis muns taws, un pabaud! «Izaaks atbildieja
pylns breynuma: «kas tu esi?» Ezaws
sacieja: «es esmu Ezaus tows pyrmdzimis
dałs.» Te apmonieyszona Jakuba redzieyt
pasyrodiejos, un Ezaws raudowa un klidzie
luti. «O tys apmonieytoys! Ayzaklidzie
Ezaws: pyrmok mań izrōwis bieja pyrmdzim-
szonu, un tagad wiel nu manis atiemie un
swietieybu!» Ezaus nu dusmiu un inaydu
pagodowa Jakubu nukaut, un tys nabieja
eystyns dziewwies sowas, tawa sâtâ.

14. Jakubs atdaleyts nu tawa sâtas.

Jakobam eystyn diel dusmiu nesasytureja,
nu inaydnika Ezawa jobedz bieja. Paiemie
rukâ wazu, un laydies leydz pisacieyssonu
sowas moties pa tayszniu cielu uz Haran,
pi Labana jos brola. Tama łayka pa cielu
jam ejût ayzgoja nakts, kad bieja wiel uz
teyra teyruma un atost nu satu; kas jam
bieja eystyn ne mili un gars layks: biet nu
ciela pikusis un słops, atsygulos zam tleyra.
Diebbesia paiems akmini zam golwas un
ayzmyga. Te jam Diws parodiejas łobs un
iprycynotojs. Iraudzieja sapynâ trepies, uz

ziemies stowamas, snadzamas ar gołu wiersuni uz Debbessim pa kotru Engieli diwa uzkopie un nukopie, un uz posza wiersa Diwu, kotrys uz winiu runowa: «Es esmu Kungs, Diws towu tawu, wieris sze és esmu ar tiewim. Byuszu tows głobieys, kur tikwin ta nui, un nujauna tiewi dawieszu atpakal uz tu poszu mołu, nikod es tiewis ne aplayszu.» Jakubs nusybiedōs pasymudos nu migas, un sacieja: «patisz tu esi Diws te esus, un es to nazynowu!» Kay tikwin gayszuma tyka, paiemie Jakubs tu akmini, pastatjeja ju por piminiszonu, un izleja, por ziejmi, kad ir Diwam porswietieyts, eleja.

Diws ir wysur pi mums: nu to mums nikur jo nesybiedyst, bet wiel wyssur wajag gudieygi byut.

Jakubs goja tolək, un pi goła iraudzieja oku teyruma. Tiey oka bieja ar leļu akmini aplykta. Treys stadas wuszku guleja leydz jōs. Jakubs sacieja uz gonim: «mili broli! nukurynies esit jyus?» Ti atbildieja: «nu Haran.» Pawayeowa tułajk: «pazieystat jyus Labanu daļu Nachora?» Atbildieja wini; «mes ļabi winiu pazieystam.» Waycowa taypat: «cwoy ļabi winiam klōjas?» wini sacieja: «tay ir» sze tagad atit winia mieyta Rachel ar sowom wuszkom.» Kay tikwin ju Jakubs iraudzieja tyulin mudry atwiele akmieni nu okas, kab waratum jey sowas wuszkas padzirdieyt, un pazadinowa ju kay pidar. Raudowa pi tò nu prycas, un pasacieja jay kad

szys ir dałs Rebekas, mosas jos tawa. Rachel mudri nutecieja pi tawa sowa, un winiam izstostieja. Tys tyulin atgoja, pimidzie pi siewiś un buczowa, un piiemie sowā sata.

Te Jakobs ilgi dzieywowa: wyssod tayszni un tykuszy ganija wuszkas Labanam, un daudz badu jam bieja jopanas.

Bet Diws winiam swietieja, kad pałyka bogats cylwaks, ajzpelnieja siew leļu stadu wuszku un kozu. Apsiženiejos un daudz globowa kołpu un kołpyuniu, wierblu un ezelu.

15. Atsagryszona Jakuba.

Redziedams Labans, kad Jakubs tay bogots pałyka, isoka tò pawidieyt, un newareja wayrök kay draugs uz jo pasiwiert; tu padareja, kad Jakubam lelas pracas wiel worgieygas un nepacitamas jam redziejōs, un taysni jau newaramas bieja padareyszonas.

Pi gola atsysaucies Diws us jo: «Ey atpakal uz moļu sowu tawu! Es byuszu ar

tiewi.» Tyuliń Jakubs sasytaysiejos uz celi, un nugoja ar wyssu ku tureja. Labans skreje pieć winia, grybiedams ju pituret ar warim; bet Diws sacieja winiam: «sorgois, kab ar Jakubu cytayż narunotim tikwin kay draugs!» Un tay diewie jam walu-iksz mira nuit. Tay Diws ayzistojos por sowim un kaz rayzi winim paleygu dud.

Dagois Jakubs pi upies Jordana, pi rubieža mołas Chanaan, isōka cisz bieytis brola Ezawa. Izlaydie pa pryszku sułayni, kab jam ziniu dutum kad ir atgois. Zam wokora sułayni ziniu padud, kad Ezaus it pretim winiu ar czetrem symtim laužu. Jakubs nusibieydos tò, un bays bieja dyžan.

Tu ļayk ļyudzie Diwa: «Diws muna tawa, kotrys mań pasacieis essi: padayreyszu tiew ļab. Eystyn es ne esmu godnys leļas miłasierdieybas un taysnieyba mań padareyta un dawireyta caur tiewi: ba poridams caur tu Jordanu ne tureju wayra niko, tikwin tu wazu, un tagad ar diwim stadas atpakal eymu. Izpestiey mani ļyudzu un izrauń nu ruku brola muna, ba es cisz bieystus jo.»

Kay saule azyłaydie redzieja Jakubs Ezawu prettim siewi atiejut ar czetrem simtim laužu. Jakubs izdaleis sowus barnus, kolpus un kolpyunies, kay tus lopus uz so-waydu dalu, pats nugoja pyrmok nucieju turadams iksz Diwa, un kļaniejos sieptinies reyzies leydz poszaj ziemiej, kad Ezaws tywok pi jo goja. Bet Ezaws prettim winia

palecie apsykiere jo ap kokļu , samidzie, buczowa , un raudowa nu leļas prycas. Rēdziedams tay daudz barnu , pawaycowa : «kam ti wissi pidar?» Jakubs atbildieja: «Ti ir barni, ar kotrym mani Diws ir apraudzieis». Wissi dagoja tywlok, un klaniejos Ezawam.

Pieč to sžkinkiova Jakubs Ežawam eik stada nu sowu ļopu: Ezaus negrybieja jus piimt, bet Jakubs cisz jo prasieja ap tu tay, kad Ezaus tas dowonas piiemies ir. Pazieymieyha un mileyba, milieygus un jaukus dora laudz.

Jakubs ļaydies tolok patiekādams Diwam nu sirdz dybyna, un tay atpakal adgoja wiel uz moļu Chanaan pi sowa tawa waea Izaaka, kotrys prycu wiel nu atiszonas sowa dala bieja sagaydieis.

16. Jezups kay gons.

Jakubs tureja diwipaemit daļu: Jezups nu tus wyssu bieja wysslōboks: tulayk tureja godu szespacmit, un ganieja ar brolim sowim

Iopus tawa; kad padareja winia broli ku eisz slykta, Jezups kay pyls newaynebas un jauns nedareja to ar winim, bet stostieja tawam wyssu taysnieybu, kab graks waratum byut nustropieyts un atdzieyts: taws por tu eisz ju milowa, un lyka jam raybu sworku, aba drebni nu wyssaydu skaystu skroszu, pataysieyt: nu to broli isoka winiu tay najredzeyt kad ni wina worda draudzieyga uz winia newareja izsacieyt.

Iksz to Jezups tureja sapynu breynieygu, kotru stostieja sowim brolim: «klausot, ku es esmu redzieis! sacieja winim iksz sowas newaynebas: redziej os mań kay byutumiem siejuszy kyuleyszus teyruma: kyulieyts muns pasycieles un stojoś, iyusu kyuleyszzy apleyk luciejos prettim muna.» Iz to atbildieja jo broli: «kay tod! — Woy tu byusi por myusu Kienini, un més por ziemnikim towim?» Diel to sapyna wiel wayrok neiredzieja un dusmowos uz jö. Bet taws kotrys taypatze tureja sapynu nu Diwa, godowa, kad tys war byut, kad Diws jo, winia milu Jezupu uz lelu litu pacielś. Un eystyn tay nutyka. Jezups mileygs sowa tawa, pałyka un Diwam por mileygu del sowas newaynebas.

17. Jezups porduts swieszynikim.

Winu reyzi broli Jezupa ir nusydzynuszy eisz tol nu dziewoszonas tawa ar Iupim sowim, un taws sacieja uz Jezupu: «ey un

pasywieris, kay towim brolim ar Iopim kłojas!» Paklausieygs Jezups tyuleń laydies nugoja: tie, kay ju broli nu tolinies iraudzieja atejüt, sacieja wîns uz utru: «wieirtyeś! sze atit sapynu-stostieytoys myusu! eymia, nuzniauksim jù, iswisim dubiē un pasacieysim, kad zwiêrs meža apiedie, un pieć redziesim, ku jam winia sapyni paleydzieś! Rubens, wyssu wacokays brols, nepistoja pi tayda neloba dorba, grybiedams

ju izlayst. «Ach! sacieja winsz, ne nukaunit jo! iswidit lobok ju tymā okā!» grybiedams ju nu jos kłusiniam tawam nuwest izwilcis. Kay tik win Jezups pi winiu dagoja, tyulin nuplesie nu jo raybu sworku, un iswidie okā, iksz kotras pawyssam iyudienia nébieja tamā

wacā oka. Pieć tò wissi atsysados pi edinia,
 bet Rubyns ne wareja est. Nugoja un winayż
 godowa kay kab sowu broli waratum ratawot.
 Tama ļayka dagoja piercieji swieszyniki nu
 kołnu ar wierblim sowim. Te sacieja Juda
 brolim sowim: «ku mums kas paleydzieś, kad
 més sowu broli izgubieysim? ļobok, kad més
 ju pordusim, taypat is ir myusu brols.» Kad
 piercieji tywli pi jus dagoja, izwyłka Jezupu
 nu okas, un pordiewie ju piercieim por
 diwidiesmit sudobra. — Jezups raudowa un
 ļyudzies, bet tys wyss nikò napaleydzieja.
 Ti swieszyniki paiemie ju ar siewim uz Egiptu.
 Rubens ap tu wyssu niko nazynowa, bet kad
 dasazynowa, klidzie un cisz bōras. Un cyti
 broli tyuleń nukowa ðzi, sawołkowa tama asni
 raybu sworku Jezupa, un tay ar asni aptay-
 sieytu nusyutieja tawam, kotram ļyka tay
 pascieyt: «tu sworku atrodam, izsywèr way
 swórkis ir towa dała aña ne?» Jakubs tyulień
 ju pazyna, un ayzaklidzie: «tys ir swórkis muna
 dala! mêża zwiers apiedie Jezupu!» Aprau-
 dowa por garu ļayku sowu dału, un ne grybieja
 ka ju prycotum un mironu dareytum. Sze
 uz kaydu nełobu un leļu negantieybu pasku-
 bynoy pawidieyszona un nairedzieszona!

18. Jezups satâ Putifara.

Kotrys cylwaks rōms, taysnieygs un gu-
 diéygs tys newar niko bieytis, kocz ne nu
 sowas waliś izit nu sowas tewiszkas dziey-

wies uz swieszu mołu. Diws ir wyssur ar ju. Wyssur atrass̄ łobus laudz.

Ti piercieyi Jezupu nuwiedie uz Egiptu. Putifars, lełs kungs, nupierka winiu. Jezups kołpowa sowam kungam taysnieygi un sku-bieygi, un diel to Diws bieja wyssod ar ju.

Pi wyssa ku Jezups dareja dadéwie Diws Jobu kłoszonu un swietieybu. Kungs tys ayzmilowis bieja cisz Jezupā un nikam cytam ne īajdè siew kab jam kas kołpotum, tikwin Jezupam. Jam bieja atduta rendieyszona wyssas muyżas.

Taypatże wyssur atsyrudas laudz slikti, kotru wajag sorgotis. Jezups bieja cisz skaysts bryugons. Siwa Putifara pilipieygi wyss runowa ar ju un grybieja ju pirunot uz graka necieysticybas ar siewim, bet is uz to nepistoja, un sacieja: «kay waratum tay leļu graku padareyt un prettim Diwu manu sagrakot?» Kas dinu jam apmonieyszona dareja; bet is wyssur jōs sorgowos. Iksz to, kad pats tykwin bieja Jezups sātā pi jos un dareja sowu dorbu, gywa winia ayz mentela un sōka pirunot ju uz grakā, bet Jezups, pamietis menteli iksz jos ruku, pats nubaga nust.

Redziedama jey siewi, kad siwa pałyka iznycynota, putas goja nu lełas dusmies. Draudzieyba nełobu un negūdieygu laužu winayż porsymiejas iksz wyssu nełobokas nedraudzieybas. Padareja leļu klikszonu un saaycynowa wyssas satas dziewwotojas sowas: «wierietyes, kaydu slyktu cylwaku muns

wieyrs mums te ir sata dawiedis ! igoja pi manis un grybieja ar manim graku padareyt; bet kad as balsieygi ayzaklidzus pałyka mań sowu menteli un pats nubaga.» Nułyka tu menteli pi siewis un tureja ju toleydz kolejdz jos wieyrs sätä ne atsyroda: kotram , mudry parodieja tu mentelu , kab jay mudrok tycatum , dałykdama pi tō nejauku un bezdiwieygu maloszonu; kungs ap tu cisz azydusmowos , un tyuleń newayneięgu Jezupu įtyka cituma nuwiest.

Godoit te sew labi mili barni ! Te jums padut Jezups taysnieygs pylns newayneiębas un styrpa spaka bryugons, cisz skaystu paraugu. Winsz įayka kardynoszonas igodoja ap Diwu, głobowos saiszonu nu slyktu laužu, cereja un dorgu tureja sowu newayneiębu wayrök, ne kay wyssas labi kłoszonas un įaymi uz pasaula: milowa gudu ne dèl įaycieygas pełnies. Kab tik sowu newayneiębu ratawot waratum , gotows bieja wyssas įaycieygas gudus lusteś un pělnies aplayst un nutrotiet, gotows bieja it cituma, nekay pretim Diwu sagrakot. Ach ! taysnieygi wyssu gudieygoks upërs ! Dorat un citat siew tayposz ikwina įayka kardynoszonu.

19. Newayneięba iksz cituma.

Jezups bieja iksz cituma storp negudieygom. Bet Diws kotrys newayneiębu ne aplayż un te taypat ap winiu igodoy, un padareja tu, kad wiersniiks cituma Jezupa palubieja un

padarieja ju por piraugu uz wyssu citumniku.
Te nujauna Jezups atroda ļayku dareyszonay
daudz ļobuma.

Por negaru ļayku pieć to, ļyka kienieñsz
diwiejus ļobus piraugus muzys sowas,
worda piraugs dzierszonas un edinia un
mayzis cèpeys, kay apsyudzati pret winiu,
tama posza cituma iłykt. **P**or garu ļayku
bieja winiā. **W**inu reyzi agry atgoja Je-
zups pi jūs, un redzieja winius pawyssam
nuskumieygos un bedieygos. Ar želestieybu
waycowa winiu : «dielko szudin tay essit
nuskumieygi cisz?» **T**i atbildieja : «essam
redziejuszy sapynu un neturym tayda, kotrys jus
mums waratum izstotieyt; Jezups zynodams
ļabi, kad iyukszona izstostieyszonu sapynu ir
tikwin pasyłayższoa ap Diwa gudu, sacieja:
«iztostieyszona pait nu Diwa. Taypatże
pasokat jus mań, ku jus redziejot sapyna»

Piraugs edinia un dzierýnia stostieja : «es
esmu redzieis sapynā wěyna zoru ar treim
wěyna kieczem (ugom), auga, zalowa, zidieja,
un jau Kieczē weyna pałyka dasygojusie. Es
tureju kubku kieninia, pajemt winu kieczu
izmidžu ju iksz to kubka un padiewis esmu
kieniniam.» Jezups, kotram Diws guđru protu
ir diewis, sacieja : «czèymie to sapyna ir tayda:
pieć treju dinu otkon byusi par padēwiei
kubka diel sowu ticieygu kolposzonu kay
pyrmok; igodoy tod ap manim un lyudz
kieninia, kab mani nu to cituma izpěstieytem.»
Cèpieys mayzieś redziedams, kad sapyns

szkapara ļobu zieymi tur, sacieja Jezupam: «eś taypat esmu redzieis sapynu, kad esmu nesis treys bołtas wezèlès (kiarzinias) uz gołwas: iksz wersyias wezeles woj kiarzinis tur bieja wyssäydas cépëts diel kienienia; putni knòpie mayzì nu wèzèlis az munas gołwas.» Jezups atbildieja: «pieć treju dinu kieniensz tiewi liks uz koròtiwu pakort un putni towu missu knòpos.»

Pieć treju dinu bieja dina kienenia pidzimszonas, un tama izsypildiejos tòs tolka-woszonas. Ciepieyś bieja pakorts, un Szkapars bieja ótkon sowâ piraugà.

Bèt winsz byudams sowâ ļaymiē ayzmiersa ap Jezupu. Ach nèpateycams!

20. Izcielszona Jezupa.

Pieć diwieju godu pats Kieninsz tureja sapynu; redzieja sapynā, kad pi iyudenia stowieja, un sze izgoja sieptieynias tukłas guwies nu iyudènia un ganiejos iz zoles pi molas. Pieć izgoja sieptieynias kudas guwieś nu iyudenia, un tas sieptinieś kudas guwieś apèdie tas sieptieynieś tukłas. Tama szaltie pasymudos kieniensz. Wel ayzmyga, un tureja cytu sapynu ap sieptieyniam pylnam worpami, kotros nu sieptieyniu cytu pustu worpu izgubieytas pałyka. Sapyni ti cisz kienieniu nubaydieja. Kay tikwin pisaciele pisacieja wissim mocieytim un hurtinikim nu wyssa Egipta reyzie sait; bet ni wiñs ne atsyroda nu tim, kotrys waratum kieneniam tus sapynus

izstostieyt. Pi goła szkaparś siew igodowa ap Jezupu cituma un sacieja uz kieninia: «cituma ir wins puyszkyos Hebrayczyks, aba žydu dzymuma, kotrys cytkort mań un ciepiejam mayzieś neayzmierstamus sapynus eystyn un skaydri ir izstostieś.» Tyuleń Kieninsz nusyutieja pieć winia. Aptierpie Jezupu ar skajstokom drebiam un nuwiedie pret kieniniu.

Kieninsz atsysaucieś uz winia: «tureju sapynu, un nikò ne esmu atrodis, kotrys mań waratum izstostieyt, bët eś esmu dzierdieis, kad tu moki sapynus eystyn izstostieyt.» Jezups atbildieja; «eś nikò nemoku: Diws tikwin pats war dnt Kieniniam grybamu atsacieyszonu.» Kieninsz stostieja sowus obidiwiejus sapynus ap tukłom un kudom guwèm un ap pylnom un tukszom worpam.

Iz tò sacieja Jezups: Diws pats dëwie ziniu kieniniam ku jòdor: sieptinies tukłas guwès un sieptinias pylnas worpas, zieymòj sieptinius godus augleygus un gausieygus pi wyssa, sèptinies wèl kudas guwiës un sieptinias sausas worpas, zieymòj sieptinius neaugligus un boda godus, kotry attis pieć tus augleygu, un wyssu zòpôsu un gausieybu apèdieuys. Dorgums un bods wyssu tu molu stypyry pimigs. Diws eystyn tu ne par garu żayku padareys, ku nułyka un pastatieja; tod kienień apsywieriys un izmekley siew gdru un żobu wieyru; tys żay rendiey, kab gausieybà augligu godu kulus un kleties sałasiecytu un sabiertu pylnys, kab żayka

dorga un bodā byutum portikszonā abā bareyba.»

Runa tiey cisz kieniniam patyka, un sacieja : Kurže kab waratum atrast leydzouū cylwaku, kotrys kab tay byutum pipildieyts ar goru Diwa, kay tu ? Sze tewi nuliku uz wyssa Egipta: towom pisacieyszonom wyssi muni dzimti laudz byus paklausieygi, negrybu turet cyta pyrmieju pret tiewim, leydz krasla gudieybas.» Pieč to numaucie kieninsz gradzynu nu sowas rukas piersta, un izmaucie ju uz piersta rukas Jezupā; lyka ju aptierpt ar sworku bołtu nu wyssudorgōkas drebies, izlikt jam załta lanengu (waženis) uz kokła, apwiest wissim redzieyt uz sowa utra kienienia wazuma, un prèd winiu klikt : «tys ir taws un pěstitoys molas !» Barni ! porkrotot wiel rayzi protā sowā tagad izstostieytu licieybu ap Jezupu, un izsymocot ticiet, un tu caur wyssu dzieywi sowu : «Diws tim, kotry ju cerey, wyssu uz łobuma jus pagryż un rendiey.» Pi gola kay Eystyns Diws dzieywoy, tay łobim un gudieygim paleydz.

21. Broli Jezupa citumā.

Sieptieyni godi augleygi atgoja, kay Jezups pasacieis ir. Jezups pisacieja labieybu klēties lasieyt, un drūszy głobot. Bieja labieybas tay daudz, kay smilkszu pi iyurès. Pieč tó atgoja neaugligi godi, tyka lels dorgums un bods pa wyssom mołom ; tułayk atsledzie Jezups kletis, un wyssam Egiptam

dewie mayzies. Nu wyssom mołom goja laudz pierkt łabieybas.

Chanaan mołā tyka taypat lełs dorgums; sacieja Jakubs sowim dałym: «eytie uz Egiptu un nupiercit mayzieś kab nu boda nenu-miertumiem.» Nu tienis diesmit brolu Jezupa nubraucie uz Egiptu. Možu Benijaminu tikwin, essamu wiel tułayk barnu, kad Jezups bieja porduts, aystureja Jakubs sàta: «Ba sacieja, war jam kayds słyktums cèla nutikt.»

Nusyłaydie laymiejgi uz Egiptu un stójos pred Jezupu, un nepazynuszy jo, kryta zamwinia koju ar pyłnu gudieybu uz wayga. Jezups hèt pazyna jus un tyulień igodowa sèw sapynus, kotrus turieja sowá jaunieybà, breynodamos brejnieygay Diwa rendieyszonáj.

Pasyródiejós pawyssam nepazieystams, runowos ar winim stypy un negrybiedams, un sacieja: «jyus essat dasyzynotoi!» Wini nusybieduszy atbildieja: «ne, kungs! mieś tikwin atgojam labieybas nupierkt, mięs essam gudieygi laudz: bieja myusu diwipacmit brolu: — mynsu taws dzieywoy wiel moła Chanaan, wyssu jaunokays brols pałyka sata pi tawa, bët tys ûtrys, tò, (te isôka pamozam durstieytis un ayzawilkt runá) tò wayrôk nawa.» Sze pazieyt war, sacieja Jezups, kad essat nałobi laudz. Caur dzieywi kieninja! nu szanis ne nusit tols, kols sowu jaunuju broli te naatwësit. Pasyutat jyus wînu nu jums, kab ju atwestum szur, un cyti tama łayka byusit munas newalis laudz.» Łyka jus citumâ nuwest. Sze cytkort bieja iswiduszy sowu brolu ôka, un tagad poszy pałyka citumâ! Cylwaks lełuma godojams nikod nè atryb cytim. Jezups grybieja tikwin sowus brolus pi prota dawiest. Pieć treju dinu lyka jus nu cituma izlayst, un sacieja winim: «eś Diwa bëystus un negrybu nikam kryudys darëyt, jo jyus essat gudieygi laudz, tod atstojat tè «winu nu jums, citumâ, un cyti braucit ar labieybù uz stàtu, un jo pieć tu jaunoku broli ar siewim atwiesit, tułayk iyusu wordim eś ticieszu un jys nu smierties walà tiksit.»

Apsyiemuszy ir un ūnowa wins uz utru: «uz tò taysznieygi essam ayzpielniejuszy por broli myusu Jezupu: redziejuszy mèś essam sajaukszonu un nuskumszonu wiia dwésieles,

kay is myusu ļyudzie un prasieja, un mies
winia nakļausiejom un ne apsižaļojom uz
winia; nu tenis taysnīeygi izit uz myusu tey
pimikszona un worgi.» Tay bēt pawieli,
atsysaucas un izymudynoy sirdz zinia!

Ji godowa, kad Jezups jūs miēles neprut,
ayztō caur izstosticytoju ar winim runowōs.
Dzierdiedyams Jezups tū jūs runu, pasagryzieš
nu jus un raudowa. Sirdz winia twieyka
nu milibas, kay tikwin atroda iksz winiu
dzierkstieni žaluma; taypat diel dawierey-
szonas way tay iksz poszas litas wini numona,
atsagryzies nu jauna uz jus un pisacieja
Symeonu, kotrys taysni bieja wyssu szpētnoks
storp winim, acis jus sasit, bēt suļaynim
sowim pisacieja, kab jūs maysūs ar ļabieybū
pibartum, naudu ikwīnā ļabieybā īlykā, un
bareybu iz ciela winim dewie. Kad tys nutyka,
izlyka maysus uz ezēlu un nubraucie uz satu.

Sātā sowā stostieja wyssu tawam, kas
bieja nuticis, un kad iztukszeja maysus, atro-
duszy ikwins maysā sowā naudu, wayrok wiel
wyssi nasabieydōs. Taws waes borōs iz jus
un sacieja: «jyus mani wiel pi izgayzszonas
mūnus wyssus barnus dawiesit. Jezupa way-
rog nawā, Symeons palyka cituma, tagad man
wiel grybit jyus Benijaminu ar siewim painit,
ne ļayzszu eš winia ar jums uz Egiptu.»

22. Ciela weyrs Benijamins uz Egiptu.

Par ļayku ļabieybū sawołkowuſzy, syutiey

jas wèl taws uz Egiptu; bêt Judas atsysaucies: «newala mums tam styram wieyram, kotrys tur písoka, acis winia pasyrodieyt, jô myusu wyssu jaunóku bròli ar siewim ne nuwèssim. Atdud mań tikwiń tû puysi, ès ar munu personu rucieju!»

Atsysaucies Jakubś: «kad jau tay war byut, ļay palik. Paiemit wyssuļobokus auglus un paszkinkioit jus tam lelam kungam: pajemit utra cik naudas un tu taypat, kotru jyus biejot atroduszy sowùs maysùs, ba war apsymoniej-szona nutikt, un pi to Diws muns wyssuwareygays ļay jums pador želèstieybu pi to kunga, kab jums iyusu broli citumà esamu otkon atdutum, un tû munu cerejamu Benijaminu. Ach! eś tagad paliku, kay tys bôreńcz nuplasts nu wyssu munu barnu!» O! kay tiey sirdz dzymdynotoju war jautri un nu poszas sirdz milot!

Bròli Jezupa ļaymiejgi nubraucie ar Benijaminu un dowonom uz Egiptu. Dasazynowis Jezups, kad Benijaminu ar siewim tur, pisacieja sowam szkaparam, ka ļobu maltieyti pataysieytum diel winiu. Szkapars iwiedie jus ustobá, kur pi durawu ustobás, pasacieja jam ap naudu, kotru wini sowùs maysùs bieja atroduszy: bêt wiñsz sacieja winim: «ap tû pawyssam nasybadoit,» atwiedie pi jùs Symeonu, dewiè auzu winiu ezèlim un sacieja winim «jums jôad maltieyti!»

Tû ļayk cikam Jezups uz sàtu atgoja, wini sataysieja sowas dowonas, un kad igoja

Jezups ustobā, wyssi pakryta uz cielu pī winia,
 un ikwīns nu jus turēja iksz rūkom sowom
 dowonas. Jezups paswieycynowis winius nu
 sirdz dybyna, sacieja uz winim: «woy ir iyusu
 taws, ap kotru mań essat runowuszy, wasałs?
 woy dzieywoy wiel tys wacajs?» Ti atbildieja:
 «myusu taws, tows sułayńs, wiel dzieywoy,
 labi jam kłojas un ir wasals.» Jezups irau-
 dzieiś Benijaminu, wajcowa winiu: «Way tys
 iyusu wyssu-jaunokays brōls? Diws łay tiewi
 porswietiey muns dałs!» sacieja winiam un
 mudry izgoja, ayztō kad jo sirdz wyssa daga-
 ar mileybu uz winia, osoras pasyrōdiejos jam
 acis, un newariedams jōs nuturiet, izgója uz
 witas sawiszkas děl izsyraudoszonas. Skay-
 sta un sprysza ir mileyba radnis rodu!

Nuslaucieis Jezups waygu sowu, atpakal
 igoja pituriedams osoras un sacieja: «tagad
 atnasat est.» Sadōs ayz golda leydz sowa
 myuža, wyssu wacoks pyrmoja, wyssu jaun-
 oks padieja wita, leydz pisacieyszonař Je-
 zupa. Tam wyssi cisz břegnowos. Děwie-
 da golda. Benijamius nu wyssa dabowa
 picas rayziás wayrok ně kay cyti. Edie un
 dzierē, un wieyns lustieygus darēja winius.

23. Jezupa zalta Kubka.

Kab Jezups eystyn dawiereytum ap pasy-
 prowieyszonu sowu brōlu, padareja wiel ar
 winim winu dawireyszonu. Pisacieja sowam
 Szkaparam, sacieydams: «dud tim laudim
 pylnus maysus labieybas un naudu ikwina nulić

wiersum maysu, bët maysá wyssujaunoka ilič munù daiyuktu kubku sudobra.» Tay wyss nutyka un reytâ kay tikwiu izausa, nubraucie ar ezèlim. Kutikwin nu mîsta izbraucie, lyka Jezups sowam szkaparam dzieytis pakal jus, un diel tò kubka stypry ar wordim stropieyt.

Dadzinis jus sacieja uz winim: «nûzogot jyus kubku sudobra Kunga muna, un tay essat atdawuszy ar slyktumu por lôbu!» Wyssi ar wyssu lełoku breynumu nûstoja uz tajdas runas un atbildieja: «Kas? waytod mès taydu grâku essam padarejuszy? pi kotra tiey kubka storp myusu atsyrasis, tys lây byuś stropieyts ar nôwi, un mieś wyssi grybim byut towi citumniki.» Tyulien nuciéle maysus nu èzèlu un ikwins jûs atraysieja: ba turèdami lôbu sirdz zini, bieja wysi drûszy un loba prôta. Szkapars porzywierie wyssus maysûs, isôkdams nu wyssu wacôka lèydz wyssu jaunôka; tamâ lâykâ maysá Benijamina atroda kubku. Wyssi nu baylès nutierpa. Atsagryzias tyulèn pi Jezupa, turàdami Judaszu por pyrmieju un kryta wyssi jam pi koju.

Tod atsysaucie Jezups uz winim: «porku jyus tay padarèjuszy essat?» Judaszs atbildieja: «muns kungs! ku tèw mès te warym uz tò atsacieyt? Diws grâku atroda storp mums, nu tònîs mums tys nutyka. Sze tys kotrys tû kubku ir nuzadzis, un mès wyssi essam towi citumniki.» Jezups atbildieja: «Lay tys byus tòl nu manis, negrybu siew tay padarèyt, tys tikwin palyks muns citumniks,

kotrys mań kubku nuzoga, jyus cyti wyssi braueit ar miru us satu sowa tawa!» Dasyròwis Judaszs tywòk pi Jezupa sacieja: «muns kungs, kotrys essi leydzons kieniniam, Iyudzu tiewiś ès dud walu ar siewim sowam kołpam wordu parunot: grybieis essi tò nu myusu, kab mès wyssu jaunoku broli myusu tè atwèstu-miem; negrybiedams tò taws ju pałaydie, ba winiu ciszòk miroy kay sowu dzieywi; pasy-rucieis eś esmu por tû puysi tawam; grybu ès taypàt byut por towu citumniku wità jò; puyszam dud walu kab brauktum uz sàtu sowu ar bròlim sowim. Kayże eś waratum tawam munam acis sowas parodieyt, kab tò puysza nebyutum pi manis? newaratum byut por liciniku tò żaluma, kotru jam por tû padarèis eś esmu.» Tamâ szaltie bieja Judaszs lels.

24. Jezups dèwie siewi pazieyt.

Jezups ne waradams wajrok trywiet: pi-sacieja wyssim Egipta laudim kotry klot bieja, nust atsystöt. Kad jau nèbieja nikò wayrog, tikwin pats Jezups ar sowim bròlim, isóka cisz wierkszòt un raudòt, un atsysaucie uz jus: «es esmu Jezups, jyusu bròls! way muns taws wiel dzieyws ir,» Bròli jò wyssi nu bayles lełas apmyra, tay kad worda wina newareja izsacieyt, igòdowuszy uz tò, ku bieja ar Jezupu padarèjuszy.

Bèt Jezups kay ar wyssu lełokn romuma sacieja uz winim; «Raunitieś tywòk pi manis! eś esmu Jezups, kotru jyus esat pardiewuszy

uz Egiptu: bet nesabieystaties, ba diel iyuſu lobuma syutieis ir mani Diws uz Egiptu, kab izgħlobotum jyusus nu boda mīdza ma un worgu: diel tō mani pastatjeja por pyrmu Kungu uz wyssa Egipta. Eytie mudrōk pi muna tāwà un pasokat jam: «tows dałs Jezups lyka tèw pasacieyt: Diws mani padareja por Kungu uz wyssa Egipta, lay atbrauc pi manis, un lay nesakawiejas, tury te wyssu skaystoku dalu molas uz dzieywoszonas, un tywli essi pi manis ar wyssim sowim, ba bodts pawilks wiel pīcu godus. Skubynoicieś, kay wyssu mudrōk, un atwiedit ar siewim munu tawu.»

Apsykierys ap koklu sowa brôla Benijamina, buęzodams jù raudowa, un Benijamins rayzie ar jù wydà osoras leje un buczowa wyssus sowus brôlus.

Barni! kas tagad ar ayzlitom acim ar oso-rom iksz Dabbessim nè pasywiertum, un nu wyssas dwiesielèš nè ayzakliktum: «O Diws, kay esi tu lobs!»

25. Pryca tawa Jakuba.

Tiey zinia nugoja tayze un pret Kienieniu, kad broli Jezupa ir atgouszy. Kieninsz un wyssa muyza jo nu to prycowos : diewie sowus eystynus rotus, kab tawu Jezupa iksz winiu, barnus un siwas jo brolu atwestum. Jezups taypat ikwinam nu brolim szkinkowa pa diwi skaystus sworkus, un Benijaminam treys symtus sudobra un picus skaystus sworkus. Tik daudz taypat naudas un sworku nusyutieja sowam tawam, pi to wiel diesmit motiu ezelu ar labieybu un baretybu uz ciela gara. Tay jus izlaydie, un pi izaszierszonas un atsyklanieyszonas sacieja uz winim : «nesyboryt jyus iksz cela storp siewim ap porgoussom litom ! wyss jau nugoda iksz nepiminieszonas !

Tam layka wacs taws ar sirdis sopi gaydieja jus atejut. Kad atgoja reyzie ar Benijaminu, pyrmays words jus bieja : «Jezups, tows dałs, wiel dzieywoy un ir par kungu uz Egipta !» Bet Jakubs negrybieja tam ticiet, cikam neraudzieja kienenia rotus un tas lelas dowonas un szkinkius, kas jam redziejos, kiey kab byutum pasymudiś nu dzila migi. «Gon man uz to, ayzaklidzie lustieygi, kad muns dałs wiel Jezups dzieywoy ! iszu pi winia kab ju wiel apraudziejtum, pyrmok, cikam nanumierszu !»

Piec to lyudzieś tys gudieygs wacajs Diwa sowa, un Diws ikszan naktis caur sapynu runowa jam : «nesabieystis ! ikszan Egipta nu

towu barnu grybu leļu dzymumu padareyt, un nu jauna nu tēnis izwèszu.» Ikszan tō īajdies pa cielu. Wiel uz rubieža moļas Chanaan swatu upēri padarēja Diwam Jakubs. Judaszs papryszku nūbraucie, Jezupam dudams ziniu ap atbraukszonu tawa. Jezups tyulēn izbraucie pretim winia. Kay tikwiń tawu sowu pamanieja, tyulēn izlēcie nu wazuma, un azykieres jo ayz

kokla, raudowa nu prycas un nu lustiēs: un taws jō ayzaklidzie: «tagad grybu numiert, kad towu waygu iraudzieis ès esmu.»

Jezups nesakaunieydamas tawa nn sowa leluma, nuwiedie jū pret kienieniu, kotrys cisz bieja lustieygs redzieydamas tāwu tay rōmu, un ar ju gùdieygū dālu, un pīsacieja jam wyssu augleygōku un wyssu skaystōku dalu nu Egipta, tys ir ziemi Gessen diel dzieywoszonās atdut. Tur bieja Jakubs ar sowim daļym gausieygi ar wyssu nu Jezupa apraudzieyts.

Aeh barni! izsymōcot jyus tayže cèret un milot sowus dzymdynotōjus!

26. Nowie Jakuba un Jezupa.

Jakubs sadzieywowa symtu czetrudiesmit sieptinius godus myuža sowa. Kad īayks jō smierties tyuli bieja, atsaucia Jezopu dālu sowu pi siewis. Tys kad atgoja un atwiedie sowus diwi dālus, Efraimu un Manassesu, pi sôwa wacò tawa, Jakubs, tyul jau pi nowies, siediedams uz gultas, paiēmie tūs diwi barnus uz klépu sowu, buczowa jūs, un swietija winim.

Uz Jezopu sacieja, «wieris, sze mierstu! bêt Diws byuś ar jums, un otkon nuwie dieyś uz mołu jyusu tawu. Tieu pryksz brôlim towim pyrm atdumu por siewiszku tawiszku ziemi Sichem.

Pieć īyka Jakūbs wyssim sowim dałym reyzia sait un izdaleja wyssim swietieybū. Judam pasacieja, kad, «wâza kienenia nèbyus nu winia un jo barnu paimta, koleydz tys nèatis, kotrys byuś atsyutieyts, un kotra wyss dzymumis gaydiejs.»

Uz wyssu sacieja: «pagłoboit jyus mani dubie diwiejònayda ikszan mołas Chanaan!» Tù izsacieis, atsygułos uz gultas un nomyra.

Kad taws numiris guleja, kryta Jezups uz wayga numyrusza, buczowa ar lelu raudoszonu, un pagłobowa lejdz jō grybieszonaj ikszan mołas Chanaan. Łobi barni cérèy sowus dzymdynôtojus leydzi jūs smiertiey, un pieć smierties taypat jūs walu izpylda.

Jezups sadzieywowa godu symtu nn dies mit. Kad dagoja winia gols, sacieja uz sowu

brôlu: «tagad mierstu. Diws otkon jums apraudzieś un uz tu moļu nuwés, kotru myusu tawim ir pawèleis. Paiemat munus kauļus ļudzu jums ar siewim leydzi: ku wyssi jam ir pawielejuszy. Un tay pylns tyciejbās ikszan Diwa pawèleszonas mirèygi un lustieygi numyra. Raudowa winia un žalowa ciszy. Te pi mîsas numyrusza Jezupa padorat apsaimszonu mili barni! dzieywòt tay gudieygi un romieygi kay winsz, kab waratumèt taypàt kodkolwiek tay mîrèygi un lustieygi numiert, kay Jezups.

27. Puysieyts Moyžesz ikszan wocellis nu stibru.

Nu barnu Jakuba pamozam stojós leļs dzymums. Nusaucie jus tayze por laudim Izraela nu jus tawa wyssu, un bieja uz diwipacmit cilszu izdaleyti.

Tys ļobs wacs kieniņsz numyra, jauns nikô ap Jezupu nēzynowa. Daudzums swèszu lauzu ikszan jô kieniesties jù bajdieja; pastatieja tay tūs laudz wordzynòt. Ikszan dzidielnieycom un ļaukus nēpacēlamū citumniku dorbus midzie padarèyt; uz gola pisacieja wyssus tagad pidzymuszus Izraela barnus iyudienie iswist.

Tè dzieywowa wîna cisz ļoba un gûdifiega mōtie, tey tureja brèynieygi skaystu puysieyti, nu mileybas globowaju por tréys mènësis, bêt ilgiok newaradama jo globòt, pataysieja wócieli nu stibru (tys ir kiaržini), un izsmierejusia ju ar swieczym un dagutu (diekti), iłyka puysieyti ikszan winias, un mułyka ju storp nîdrèm iz

mołas upès Nila. War byut, pagodowa siew,
atsyutiejs Diws ku, kotrys uz tò skaysta
puysia apsiżálos.

Móssa tò puysiejtia stowieja tólok, kab
izawèrtus kas ar ju nutiks. Caur padarèyszou
Diwa eystyn tulayk stajgowa mieyta kienenia
iz mołom upès. Iraudzieja wóceli storp
nidróm, un lyka wînaj nu sowu służabnu
atnèst. Atwôlkusia tû pamanieja puysieyi,
kotrys raudowa: Załodama winia sacieja:
«eystyn tys ir puysieyts wins nu Izraelitu».

Redziedama móssa to puysieytia nû tóli-
nies, kad mieyta kienenia tay ir Łoba, un
żelèyga uz tò barna, dabowa drûsumu, dagoja
pi kienenia mieytas un sacieja: «jô gryhi,
isz u kotre nu Izraelu mótio pasaukt, kab tû
puysieyi izglobótum?» Mieyta kienenia
sacieja: «ey mudròk!» Łoba tiey mieytiu
pylna prycas nutiecieja un atwèdie mòti.
Tèy atgoja tyulèni, un kienenia mieyta sacieja
uz jôs: «jem tû puysieyi, un izgloboy jù,
éś tew por tû ayzmoksoszu.»

Ar kaydu lusti un ar kaydu mîleygu pa-
sawierszonu ikszan dèbbèssim, jemie Motie
puysieyi sowu uz sowu ruku! Izglobowa ju
un stójós nu jo cisz mils un Łobs puysieyts.
Pieć tò pajenie ju mieyta kienenia por sowu
un dewie jam wordu Moyżesz. Leydzieygi
apgôdoy taypat mileygs Diws ap barnim.

28. Moyżesz pi okas.

Palicis Moyżesz por wieyru, gódowa ap-

worgim Izraelitu, brôlu sowu. Tys dyżan jam sôpieja. Łobok grybieja wôrgus ar apgryutynôtim laudim Diwa pacist, ne kay ar bezdiwieygm wyssu montu Egipta turèt. Paciele acis pryksz Diwu neradzamu, un rëdziejôs jaṁ kay kab byutum winiu rëdzieis, un tay ayzastojôs druszy un ar drusieybû por sowim apgryutynotim brôlim, por ku pałyka kienieniam tiemieyts, kotrys gôdowa jù nûkaut, bêt Moyżesz nûbaga nu Egipta. — Bêt Diws néaplaydie labi gôdoiamu Moyżeszu.

Moyżesz atgoja uz ziemi Medyansku. Pîkusis un pîwôrdzis ikszan cêla atsysâdôs pi okas; ikszan tôs apkaymèś dzieywowa diwagûdieygs un diwabajleygs baznieycaskungs, ar pawordi Jetra, un turëja tys sëptinies miejas. Tôs ganieja wuszkas sowa tawa, un eystyn bieja dasadzynuszas ar wuszkom pi tôs okas diel padzierdieyszonas winiu. Moyżesz pîsmièle winiom iyudienia un pilèja silè, un kad grybieja cyti goni souvalniki tos mieytinias atstumt nûst, aysastojôs por winiom, un padzirdieja jus wuszkas pats.

Nusadzynuszâs tôs mieytinias uz sâtu, stôstieja tû sowam tâwam. Tys sacieja: «dielkôże jyūs ar sëwim nè atwèdiet tû cylwâku, kotrys jums labi padarèja? atwedit winiu kab ar mums èstu;» Moyżesz atgoja taypat pi Jetra. Obidiwi ayzmîlowa wins ûtru. Moyżesz dëwie jam wôrdu, kad pi winia palikś, un Jetra dëwie jam sowu mieytu Sesori por siwu.

29. Dagams Kryums erszkiežu.

Moyžesz ganieja wuszkas Jetra. Wīnu rēyzi nudzyna jōs tōl mèža tiwl pi kołna Synays. Te tamā sèwiszka un bēz laužu apkaymē, ikszan kotas nikō wayr ne warèja redziēt, tikwin kryumus erszkiežu, wīnayż īgodowa sèw Moyžesz wōrgus brōlu sowu iksz Egipta un ījudzie Diwa por im. Ikszan tom gōdoszonom nūsleycis iraudzieja Moyžesz lelu gunis līsmu iksz kryuma erszkiežu. Breynowos, kad tys kryums nedag, un gōja tyuwok pi winia. Un tymā ayzaklidzie bołs nu līsma : «Moyžesz! Moyžesz!» «Sze es esmu!» Atbildieja Moyžesz. Bołss sacieja : «Eś asmu Diws towa tāwa, Diws Abrahama, Izaaka un Jakuba.» Moyžesz apsēdzie sowu waygu, pipildieyts ar swātu gūdu. Diws sacieja tōlōk : «eś esmu rēdzieis wōrgus munu laužu ikszan Egipta, un es esmu dzierdieis pēvkstieyszonu un raudōszonu. Grybu eś jus nu rūku Egipta laužu izpēstieyt, un nūwēst uz łobas un atōstokas mołas, kotra tak ar pīnu un madu, tys ir uz ziemi Chanaan. Eyże tur un izwèd munus laudz nu Egipta!»

Byudams paklausieygs Moyžesz tāj pisacieyszonāj Diwa, atsystōja nu Jetra, paiēmis wāzu cēla rūka un nūgoja uz Egiptu.

Miežā satyka winiu Aarons, brōls jo; Moyžesz stōstieja jam, dielkō wīniu Diws syuta; obidiwi taypat nūgoja leydzi un saacycnowa wyssu waeōkus nu laužu Izraela. Aarons diewie ziniu im wyssu, kū Diws bieja pasacieis.

Moyžesz darèja breynumus ar wâzu celâ.
Laudz tycieja tam, un Iyudzie Diwa.

30. Breynumi Dîwâ.

Moyžesz un Aarons obidiwi ostundiesmit godu wacy, stòjos pretim kieniniu, diewie zynot jam pisacieyszonu **Diwa** un sacieja winiam, tay soka **Kungs**: «izlayd munus laudz, kab swadinis gods apstaygotum tûksznësi!» Kieninsz atbildieja pylns aukstuma: «nepazieystu ni wina kunga uz sewis, laužu ne izlayszu.»

Kah taypat Moyžesz parodiejtum, kad nu **Dîwa** ir syutieyts, darèja daudź brejnumu iksz wôrda **Diwa**. Swidie wâzu sowu gonu uz ziemieś, un pałyka por cyuszku. Bèt Kieninsz nasawierie iz tò un apgryutynowa wèl lobok laudz na kaj pyrmôk.

Moyžesz ayzłyka ar sowu wâzu iyudini **Nila**, kieninia aciōs; iyudienś porsimiejos ik-szan asni, zywies apmyga un nikas wayrok dziert ne wareja. Kieninsz nugoja, un tys ne pormieja sîrds jò.

Piec tò pipildieja ar dałayszonu **Diwa** wyssu molu Egipta ar wyssaydim kustyunim, wardiwiam, ûdim, un szkieyreim. Ni wińs teyrumus, sata, ustoba nebieja nu jus tieyra, posza pilis sâta kieninia bieja ar winim pipildieyta; bayleyga slimiba lupus gôzie pi ziemis, małnus nayzus pasyrodiejos uz laužu un zwierym, grozns parkyuns ar krusu un guni maytowa wyssus anglus teyrumâ, laudz un lopi bieja nusisti.

Tay kryta dèsmiit stropiu winâ pieć utras,
 kas reyzies bayligôka por útru. Bèt kieniñsz
 turejos sowâ ayzeitieszonâ, un kocz laykâ
 pimigszonas ir pawèleis kad laudz pałayś wala:
 taypat wôrda sowa ne izpildieja, kay mudry
 stropie ar Iyugszonu Moyżesza izgaysa.

Bèt ku Diws pastatjeja, tys tay nutyka,
 un ne dałaydie, kab ayzliktum Kieniñsz iz-
 pëstiszonas winia lauzu. Kas ir Cylwaks,
 kab waratum walaj wyssuwariga Diwa pret-
 tim atsyurietiś !

31. Wakarynia un izrauszona nu Egipta.

Pieć, rayzie padiejá atgoja Moyżesz un
 Aarons pi kieninia. «Tay soka Diws, sacieja
 uz winia: ap pusnakti tur wyssi pyrmidzy-
 muszy Egipta numiert: pi barnu Izraela ne
 tur ni suńs izgayst. Pieć tõ izrauszu un
 wyssus laudz Izraela ar manim». Kieniñsz
 pałyka taypat ayzciejts.

Nakts atgoja. — Ikwinam Sayminikam
 wajadzieja, ba Diws tay pisacieja nu ta-
 wuszkas piśiwërszonas, Jâru nûkaut un iz-
 cëpt, kab iz ciela pasabarotum. Ikwinaj
 sayminicaj wajadzieja mèykli mayzis ayzjaukt,
 kab turatum mayzis uz ciela. Ar wyssu
 gotowi uz ciela, ar wâzu un ikszan kurpiu
 atsysados pi gołda, un ar asni jára durowom
 wajadzieja byut apzeymotam.

Pusznaktiś atgoja. Pa wyssom sâtom
 Izraela wyssi bieja, nu leļa leydz mozam,

apleyk izcèpta jara sałasieyi: ni winam cylwákam ne bieja wala nu satas izit, ba tułayk pyłdiejos grozmâ (stropie) Diwa; wyssi pyrmdzimti daly, t. i. nu istòieja kienisties krâsla leydz wyssu wacóka dàla ołgôceza piészki numyra: wyssi taypat nu īpu pirmiè izsproga. Kieniñsz un wyssi laudz nu bayles tryukòs un miga. Celès nûskumiga klikszona un raudòszona ikszan wyssa Egipta: ba nèbieja sâtas kotrà numiris neguleja.

Kieniñsz wiel nakti īyka Moyżesz u Aaronu pi siewis ataycynót, un sacieja uz winim: «skubynoietieś un izèit jyus un wyssi daly Izraela! pajemat ar sèwim taypat sowus īlupus un wuszkas, un swietiejat jyuš mań pyrmok, eikam izisit!» Egipta laudz cisz guła uz jùs kab mudròk molu aplaystum; Izraela laudz iksz mudribas zalu meykli mayzis pajemuszy, kolejt bieja saskobusie wajadzieja ar siewim paimit, un pajemuszy kaulus Jezupa izsarowieś wyssi nu Egipta.

32. Izgayszona Egipta laužu.

Diws izwiedie ikszan leļu bréynumu barnus Izraela nu Egipta: bieja jùs ap sieszys symtus tyukstuszu puyszu. Breyniejgs stulps nu padebeszu gója pryszk winiu, un rôdieja winim cielu: dinas īyka bieja tysus, nakti gunigs. Nuwiedie jus tys stulps iz wînas liknes pi sorkonas iyures, tur nûlyka wyssu sowu montu, — storp kołnim.

Ne ilgi pieć izwieszonas laužu Izraela,

żalowa kienińsz paweleszonas sowas, un sa-
cieja: eymia pieć winiu pa pâdom!» un wyłkôs
mudry pakal winiu ar wyssu karu, un dadzyna
jûs liknî pi iyureś, kur bieja nûsałykuszy.

Nakts dagoja. Barni Izraela nu wyssu
pusiu apstoti un apimti, pryksz siewiś tureja
iyuri, pa lobay un kreysaj pusiaj bodi un
nadaejami akmini, un pakal siewis pretinikus;
bayle un nûsabieyszona apjemie jûs. Moyżesz
dadiewie im drûsu sirdz, sacieydams; «ne-
sabieystatieś! Kungs por jums waydös.»

Por tù paciele Moyżesz rûku sowu, un
izstipie wazu sowu por iyuri, tyuleń iyu-
diens iyures porsyszkiewres, wieyś korsts un
styprys izkaltieja dybynu iyures, un laudz
Izraela porgôja. Pa lobay un kreysaj pusiaj
kay myurs stypry stowieja iyudińsz.

Kienińsz, wyssi raytiniki un wazumi kara-
dzynös suleys pieć winiu da wydâ iyures;
tamâ laykâ pasyciele zipsnis un parkyuni nu
stułpa padebeszu uz Egipta laudim, wazumi
un skrytuli salyuza, un iyureś ar bayligu szôtru
un połu apiemie un apsedzie laudz Egipta, kur
raytiniki kars wyss un kienińsz pats atroda so-
wu smierti. Ni wins cylwaks ne izsaglobowös.

Tay atdzyna un izpestieja Diws sowus
landz, un nûstrôpieja grêcinikus.

33. Breynumi Diwâ tuksznesis.

Izraeliti byudami ayz iyuris nusalykös ar
montu sowu tuksznesis. Tuksznesis tiey par-
werti lela bieja, pawyssam neaugliga un bez-

laužu, nikur ne bieja ni ustobas, ni witas pòszemamas. Tie por eysu ļayku, kad natyka kò esti, isôka jus bods wordzynôt. Bet nukurynies mayzis bieja paimt diel tik tyukstuszu laužu? Diws, kotrys winim leydz szò ļayka tay breynigi paleydzieja, paleydzies winim un tagad.

Reytâ agry, kad rosa izgaysa, sze wyss tuksznesis bieja bolts kay smîgs, itin ar sorksnu apsagts, un pasarodiejos bolti opuli gryndi, kòtry tureja smakti kay mayzie ar mādu.

Izraeliti tu redzedami, ayzaklidzie pipildiejti ar breynumu: «kas tys ir?» Moyżesz tu sacieja: «wierzytieś, te ir mayzie, kotru jums Kungs ir barejbas jyussu dud, ļosot winiu.» Te isôka ļasieyt: ikwins dabowa tik, cik wajadzieja. Ar tû mayzi, kotru mannu saucie, barowa jùs Diws, cikam bieja tuksznesis.

Taypat breynigi un ļabgrybiciegi Diws diel myosu izdoļa ikdīniszkas mayzieś, kad nu ziemies izaug, un por ikwinu gabaltini waynigi essam winiam patieykt.

Citâ apkaymi tuksznesis ne tyka winim iyudinia, tay, kad newareja ni ļasieytis je atrast. Izraeliti slopa nu slopinia, barni raudowa un klidzie, un ļupi maurowa. Diws winim un iksz tû paleydzieja. Uz pisacieyszanas winia icierta Moyżesz wyssun redzieyt ar wazu ikszan radzis (t. i. lels ak-mińs), un tyulin izlecie nu jos gansis ołut solta iyudinia, tay, kad wyssi papylnam warieja atsidziet.

34. Pisacieyszona bauslibu Diwa, un neticieszona tus laužu.

Izraeliti atgoja pa tuksznesi tyuli pi kołna Synays. Moyżesz izköpie uz kołna; tur rūnowos Diws ar winiu, un pisacyia, kab pieć treju dinu, kad bołss strumpis (trubys) dūsis dzierdiet, wyssi laudz zam kołna uz likniu sasałasieytem, un tamā įayka swietiejami pisagatawieytes. Nutyka tay. Apsytierpies tieyry un apgierbie, wyssi apsytaysiejos kay uz lełas swadinias swietejamu por gods.

Treszā dinā kad atgōja, sze tamā reytā pasyciele zipsnies, dzierdieja parkyunu, tymsis padebbesis apsedzie kołnu, par wari dewies dzierdiet strumpe (truba). Laudź wyssi treysieja nu baylis. Moyżesz izwiedie jus wysus nu oboza pryksza Diwa. Dagoja zam kołna. Wyss kołns bieja pipildieyts ar dyumim, daga un treysieja. Strumpe wiel balsigök dewies dzierdiejt.

Tyuliń nûklusa wyss, un Diws isôka runot. Szkidry izgoja hols nu padebbesza : «Es asmu tows Diws kungs, kotrys tiewinu newalis Egipta asmu izwiedis.

Tieu nabyus swieszu diwu turet pret manim.

Tieu nabyus Diwa towa Kunga wordu napatiszy wołkot.

Tieu byus swadinias swietieyt.

Tieu byus sowu tawu un moti cinâ guda turet, kab tieu labi klotus, un ilgi dzieywotim wiers ziemies.

Tieu nabyus nukant.

Tieu nabyus īaulibas porlauż.

Tieu nabyus żagt.

Tieu nabyus napatiszy licieybas dut pret towu tuwaku.

Tieu nabyus ikarot towa tuwaka siwas.

Tieu nabyus ikarot towa tuwaka ni noma, ni kolpa, ni kolpyunies, ni wiersza, ni wyssakas jam pidar.“

Laudz stowieja zam kołna nûsabieyduszy un trey iedami, un klidzie pipildieyti ar cinn un bayli : «Wyss, ku KUNGS pasacieja, grybim tu doreyt,»

Pisacieyszonas Diwa ir diel myusu lažu cielsz uz styprumo un izpiestiszonas, īay globojemōs ticigi leydz jūs por wyssu myusu dzieywi.

Kocz ti laudz tay daudz, un tay lełas
Iahdareyszonas nu **Diwa** paiemie; taypat
 winayż pryksz winia rôdiejos byut cisz ne-
 milejgi, neticieygi un nepaklausigi. Rayzi
 kłanijōs lauđz Izraela telam izlitam nu zalta,
 kay balwanu gudynotoi; pa cik rayžu kad
 winim na leydz jus grybieszonaj klōjos,
 żomowa un kaunu dareja **Moyżeszam**; un
 niurdieja pryksz **Diwu**. Diesmit wieyru
 nusyutieja papryszku uz tū molu, kotru wi-
 nim Diws uz dzieywoszonas pawieleis bieja,
 kab dasazynótum ap jōs anglim. Cytí nu jus
 izesieja (nustostieja) pi sowas atnōkszonas nu
 tinis wyssajdas netaysnieybas, un tū molu iż
 turieja tikwin por izgubieysonu jūs. Ilcieja
 tim wördim netaysnieygom wayrōk Izraeliti, ne
 kay wordim **Diwa**: cielies raudōszona ikszan
 wyssa pulka, un grybieja atpakal grystis uz
 Egiptu aba tuksznësis numiert.

Bieja tys lels gråks pryksz **Diwu**; por tū
 wajadzieja por czeħrudiesnit, godu (iztiszy) por
 strōpi pa tuksznësi wolkötis. Wyssi ti sieszy
 simti tyukstuszy wieyru, kotry nu Egipta bieja
 izərowuszy, izmyra tuksznësis, tikwiu diwi
 atszkierti bieja, Josue un Kaléba. Jauna
 pawyssani cilts izauga storp tik garu layku.

35. Smiert **Moyżesza**.

Moyżesz por tu layku godus symtu diw-
 diesmit dagoia. Jo smiertis layks atgħoja, ha-
 wiñsz ne turieja ijt iz tōs pawielietas molas.
 Tikwin winu rayzi ikszan sowas uucyjas

pryksz Diwu sarybie, un por tû apsamoniey-szonu grybieja Diws ju ar byuszonu tu nustrôpieyt. Wyssu mozôks nełobs dorbs Diwam wyssuswatòkam napatieyk.

Zam smiertis sowas lyka wiel rayzi Moyżesz wyssim dalm Izraela sasałasieytis pi winia, atsaspreszczieja ar winim, un runowa ikszań jūs siržu eystin kay numierdams taws.

Sze, sacieja winim, mań wajag uz tō tuksznesza numiert un nèporisu Jordanu upis; jyus wiel pòrisit un paimsit siew tû augligu molu; túlayk palicit Kungam, Diwam jyusu, ticigi, kotrys tay daudz łobuma diel jyusu ir padareis! Miloit Kungu, klausot, jô bolsa un pisysinaties pi winia.»

Pieć to padareja Moyżesz gndieygu pawieleszonu laudim: «Sze, sacieja wiñsz, Kungs un jyusu Diws piciels profetu, kay mani, storp jums, to jyus klausot pi wyssa, ku jums tikwin pasacys, kas wiel jô ne-klausis, tys byuś nu dzymuma izrauts.»

Kay tiey łoba pawieleszona un izkô iz-pildieyta palyka, izdziersim tôlök.

Pieć tô izlyka rûkas sowas Moyżesz wiersum Josue, ba tay grybieja Diws, un statieja jû wyssim laudim, kab jam ti laudz pi wyssa byutum paklausieygi.

Pi goła nu pisacieyszouas Diwa izkôpie Moyżesz uz kołna Nebo, tur Diws jam pasarodiejos un parôdieja nu tô kołna wyssu mołu Chanaan. «Sze, sacieys winiam, ir tiey moła, kotru eś Abrahamat, Izaakam un Jakubam ar

pizwiereszonu pawielieis esmu, tagad tu redzi
ar sowom acim, bet ikszan jōs ne nuiſi.»

Tiey lela redzieszona apiemie jō dwiesieli,
prycowōs nu sowu cierejamu laužu, pateycie
Diwam, un ayzmyga miriejgi. Tay nūmierst
Diwa gudigs! tay pōrsaszkier lobs cylwāks
ar tū ziemī!

36. Jiszona ikszan mołas pawielietas.

Atgója łayks, iksz kota laudź uz tōs gau-
sigas siań pawielietas mołas dagoja. Storp
breynumim un zieymiom, kotras Diws daréja,
iwiedie Josue laudź iz winias porwariedams
wyssu. Upie Jordans, kota mołu Chanaan nu
tuksznēsis atdaleja, porsyszkieyrie un porgoja
pori ar sausom kojom; myury mista Jerycha
izsagōzie nu poszas atbalsis strumpiu, dziey-
wotoi mołas Chanaan, kotry — caur negantigu
pasylayszonu māru graku sowu pipildieja,
pałyka nu Josue iwieykti un pasisti.

Pieć to Josue tu mołu storp diwipacmit
cilszu Izraela izdaleja. Tiey moła dyżan
skaysta bieja, ołuty un upities kolnus un liknes
apstacynowa, cisz łobus diewie kwiszus un
mizus, pipildieyta bieja ar pyutiem wiejna,
ar kükim figas un wyssaydim auglim, gausiga
bieja pi wyssa, eleja un mads bieja daudz.
Nu to wiel tiey moła, moła takama ar piu
un mads bieja saucama.

Prycieygi bieja laudź, kad pieć tik worgu
riedziejōs byut ikszan sowas pawieletas zie-

mies; izstatieja tod Izraeliti wiersum kołna
Hebal oltoru, un pateycie Kungam por
wyssu Łabidaryszonu, kotru winim ir rodieis.

Tayze un mums ir kienistie pawieleta, töl
Łoboka ne kay ziemie Chanaan, tys ir debbiessis.
Nosoit tū pawieleszonu Dīwa ikszan sirdź
sowu kolejt dzieywojit uz ziemies, kab wara-
tumiet tikt ikszan winias! Tur ir atsypyuszona,
tur pryca, tur myusu myużeyga dzieywoszona.

37. Rut, gudiga un roma wadakla ikszan Izraela.

Wina rayzie dałaydie Diws, kad pasaciele
lełs dorgums storp Izraelitim ikszan Chanaan
diel jus gráku, ba wiñsz war kayda moła idńt
sowu łaymi iksz auglim, aba atimt. Eystins
wieyrs, nu mistinia Betlehem diel tōs waynias
ar sowu siwu un diwim dàlym uz molu Moab
izgoja, kotrys saucams bieja Elimelech, un
siwa jo Noemi, ilgi kawiejös tama molà; kad
wiel Elimelech un obidiwi dały numyra, pasta-
tieja Noemi grystis atpakal uz sowu mołu
Chanaan; diwi wadaklas Orfa un Rut leydzi
goja ar jù.

Un kad jau łóbu gobułu ciela ar winiom
atgojuszas bieja, sacieja Noemi uz jom, «gry-
zatieś atpakal pi sowu mótiu! Kungs Łay
jums dud miłasierdzieybu sowu, kay jyus mań
un numyruszym munim esat darejuszas,» un
pabuczowa obidiwiejas. Tos isòka ciszy rau-
dót un isòka runótis: «mieś isim ar tewim
pi towu laužu.» Pi goła dewies Orfa piru-

nót, kad atsagryzie, biet Rut ne : un pasa-
cieja uz Noemi : «kur tu isi, tur wiel eś
iszu, un kur tu bynsi pagłobota, tur wiel eś
grybu kab mani pagłobotum.» Noemie die-
wie walu uz to. Rađnia tiey taysnigi wina
utru ciereja, un tys ir skaysta līta.

Noemi un Rut, obidiwi ubodzis, atgoja uz
Betlehem, kur eystyn bieja plauszona. Tie
sacya Rut uz Noemi : «jò tiew patieyk, eś iszu
uz teyrumu worpu īasieyt, kotrus atstò plowiei
plandami : kur īabdarytoys sayminiks patissz
tay żelieygs hyuš, kad man tò is dalayś.» Ey
muna mieyta;» atbildieja Noemi. Up kad nugōja,
Diws padareja, kad Rut eystin uz tòs drywas
(uz to tiejruma) worpas īasieja, kotra Boozam,
gudigam un bogótam cylwakam pidareja.
«Kas tie por winā īosa worpas? pawaycowa
Booz sowu plòwieju.» Ti atbildieja: «ir tie
wadakla Noemi nu Moabu; waycotas, kab
tòs wòrpas waratum īasieyt; nu pyrma reyta
jau atsyrodas uz tiejruma un winayż īosa.»

Tod Booz sacieja uz jos: «muna mieyta,
turis tikwin munu kolpyuniu un wyssur ey
pieć winiu, kur plaun, un kolpim munim
pisacieyszu, kab tiew nikò slykta nedarecytom,
un kad tu grybiesi dziert, tod dzier nu tò trauka,
nu kotra muni landz dzier.» Rüt atsacieja
paziemieygi: «ar ku uz taydas īaskas un īoba
prôta asmu ayzpielniejusia byudama swieszy-
nieyca?» Booz sacieja: «ap wyssu dasazy-
nowis es asmu, kù tu pieć smiertis sowa
wieyra sowaj uswiej (tys ir wiejra motiej)

esi dariejesia. Łay tiew tu Kungs ayzmoksey,
ku tu ayzpielniejesia esi diel winias!»

Kad atgôja łayks pusdinas, Booz pasaucie
Rutu un sacieja, «ey ed ar mums, un mierciey
sowu mayzi ikszan etikia!» Atsysadòs taypat
pi plöwieju, Booz winiay padiewie. Edie un
nasku pagłobowa diel sowas uswieś, pieć tō
cielies un arydzan worpas łasieja leydz da
wokoram. Booz lyka wiel sowim kolpim te
un cytur tieyszam nu kyuliszem ne ku pa-
miestum, kab winia biez kauna łasiet waratum.
Uz wokoru izdauzieja ar pagalu, un atnesia
trejs mārs mižu sowaj uswiej sâtâ.

Sze tie atsyrudas diwi piraugi skaysta
łobuma, tys ir bogots Booz fay łabidaritoys
un żeligs, un ubodzie Rut, tay strodnica,
pakłansiga, prötiga un miliga! Obidiwi pieć
ar paliejgu Diwa sasaszkiejres ar łaymiejgu
sayszkę łaulibas; cytreyż Booz siew godowa,
kad łobums ir wyssu-łoboka dala. Ar taydu
byuszonu, Diwa gudiejga Noemi pałyka wiel
iksz sowa wacâ myuža iprycynota, kad Diws
sowu nè aplayd.

38. Slikti dały Hela un Łobs dals Elkana.

Izraeliti tureja tayże Baznicu, kotru Moyżesz
tuksznesi nu pisaciejszonas Diwa izbudawowa.
Tey Baznica nikas cyts nebieja, tikwin spryszy
skaysts jedzers (tys ir nasama satenia), un
winią skrejnia sadareszonas ar załta galdinim
apsysta, wiersum kotru pisaciejszonas Diwa

izgrystas bieja. Tys jedziers saucieš noms
sadareszonas, bieja iksz Mista Silo, un pi winia
bieja Heli Aukstajs baznicas-kungs. Tur nesie
wyssi sayminiki tōs molas pirmdzimtus nu
sowu ļopu un desmitu dalu nu wyssu auglu uz
uperis, un apstaygowa ulawoszonu pretim
kungu.

Heli tureja diwi daļus Ofni un Fineesa,
tī bieja ciszy nełobi un sliktī bryugoni.
Nesywaycowa ni kō ap Diwu, ni ap laudim.
Kad laudz uz mistu Silo atgoja, kab sowu
upieru nulikt un ulawoszonu pryciejgi apstay-
gotum, ti dagōjuszy ar dakszem nu diwieju
storo, izzogdami galu nu pudu pyrmok nakiej
bieja izwōrejta, bēz tō wiel un cytas ne ļobas
litas dariejeszy ir ikszan paslepszonas. Heli,
jūs taws, bora jūs iksz taysnibas, bet dały
nīcynowa borszonu tāwa, kab jus wiel gryu-
tōk strōpieyt; uz tō Heli ne dałaydie.

Tamā poszā ļaykā atwiedie diwi diwa-
gūdiejgi ļaulōti Elkans un Ania mozu daļu,
kotru siew bieja nu Diwa izprasiejeszy, pi
Heli wyssu-aukstoka Baznickunga, kab wys-
sod Kungam byutum porswietits un nomā
Diwa kołpotum: Samuels words bieja tam
dałam, bieja is dyżan roms, uz moima paklau-
siks un pylns gudibas Diwa ikszan sowas
kołposzonas pret ołtoru; nu tō wiel bieja
Diwam un laudim miligs.

Wīnu ļayku guleja Samuels nomā Diwa,
kur skreynie sałareszonas stowieja, un wier-
sum zalta ļuktora sieptinies swiecis daga pret

skrejni sadareszonas, un Heli guleja pi winia
uz siewiszkas witas. Iksz tō izdzierda Samuels
bôlsu: «Samuels! Samuels!» Samuels kotrys
gódowa, kad Heli sauc, tyuliń cieles, nnticieja
pi Heli un sacieja: «sze eś asmu! Heli atsa-
cieja: «eś tiewi ne saucu. Ey un gul!» Tys
pats bolsis utru reyzi dewies dzierdieyt; Sa-
muel's nu jauna cieles, nûgôja pi Heli un dabo-
wa atsacieyszonu, kay pyrmôk. Tys pats
nutyka un treszu reyzi. Tie tagad dewie jam
Heli mociejbu: «kay wiel rayzi izdzierdieysi
klikszonu, izsok: «Sok Kungs! tows sułayńs
klausa.» Samuels nugoja un atsygulòs nujauna
migôt. Iksz tō wiel rieyzi dzierdieja klikszonu:
Samuels! Sze eś asmu, sacieja Samuels: «Sok,
Kungs! tows sułayns klausa.» Atsysaucie tay
Diws: «dina atgoja, iksz kotras Helu un winia
dâlus nûstropieyszu, ba es esmu redzieis,
kay slikiń nn nalabi ir darejuszy daly winia,
un taypat nêstropieja winius.»

Nu reyta sacieja Heli Samuelam: «ku
Kungs ar tiewim runowa? nè sliep tō pret
manim!» Samuels izstôstieja jam wyss tays-
nieygi, kocz jam ar wôrgu leļu dagôja.

Izsiwuyecotis barni paklausieyszonas nu
Samuela un klausot ar īobu walu sowu dzym-
dynotoju, wuyciejtoju un wiersnikus! Jûs
bolsis lay hyus pi jums bolsis Diwa! Essat
wyssod tay taysnieygi kay Samuels, kad jussu
dzymdynotoi ap ku waycosis.

Ku Diws Samuelam pasacieja, tys ne par
garu layku nutyka. Skreynia sadareszonas

bieja nu inaydniku atimta, obidiwi dały Hela
nusisti, un Heli, turedams ziniu ap tù, kryta
nu auksta krásla, nułauzie koklu un numyra.
Baylejgi strôpiey Diws ne paklausigus bar-
nus un leļu glandieyszou dzymdynôtoju.
Obi ir ar leļu graku acis Diwa.

39. Dawids gons.

Pyrmays Kienińsz laužu Izraela bieja Saul,
nu īsokuma styprys un lela prota, biet leļa
wiertiba padareja winiu pieć iō izealtu, un
ļaymiè progoreygu, taj kad wiel nicynowa
pisacieyszonas Diwa; tod nūswidie ju tay-
pat Kungs un izłasieja cytu, kotrys bieja
loboks ne kay Sauls.

Tys cytajis izłasiejts nu Diwa witā Saula,
bieja Dawids, wyssu jaunôkays dals Isaja nu
Betleemu, spryszs bryūgôns. Eystyn tułayk
ganieja wuszkas, kad Samuels nu Diwa pa-
syutiejts atgója uz sátu tâwa jō; wajadzieja
winiu nu tiejruma atsaukt. Ikszan tō pajemis
Samuels sowu rogu ar elejn, apsmiereja winiu
laj ir wissim brôlim un tawam por kieniniu,
un gors Diwa nu to layka bieja ar winiu.

Un wyssu biedigôku gonu tieyrumâ pa-
zieyst Diws un cierey (miloj) winiu, kad
tikwin ir newaynigs un lohs, nn tayds bieja
Dawids. Byudams pats wins tieyrumâ pi
wuszu sowu, godowa wyssod iksz dwieselis
sowas ap Diwu, ļasieja ar prôtu winia lelus
dorbus, diebbiess, ziemie, sauli, mieniesi un
zwajgznies, pukieś un auglus, kay ti wissi

tay spryszy ir. Ti pakustynowa un pamudynowa iszkigas nujautas, kad winajż ture-dams acis uz diebbiessim pacalitas un rukas diwágudigi sałyktas, stowieja un Diwam gudu pidarejgu atdiewie. Winayż dzidowa nu sirdż dybyna dziśmies uz gûda Diwa, kotras pats bieja salicis, uz küklu (uz arfas) spieliedams.

Un kad taypat skaysti dzidót un uz kuklu spieliet mōcieja, por negaru ļayku pałyka pasaukts muyżā kieninia. Dzidoszona un spieleszona uz arfys kawieja Saula un sprycynowa winiu, kad bieja nuskumigs; diel tò wñ cereja ju Sauls, un ļobok wiel kieninia dałs Jonats, kotrys ciszy mīlowa rōmu Dowidu, un obi sasarunowos por wyssu dzieywi sadareygi dzieywöt.

40. Golijats leļs cylwaks.

Gyudams wiel Dawids ciszy jauns, nugoja winu reyzi uz karu Izraelitu, kotry tikwin ar likniu nu pretiniku kara Filistynu bieja atgojszy. Tie izgōja nu kara Filistynu leļs ciszy cylwaks, saucams Golijats, tys bieja sieszys ulektis un winu spryjdi aukstuma, un ikszan bayligas witas stowiedams, klidzie ar nicynōszonu, teykdamos nu sowia spåka, por Izraelitim, «pastotat pretim manim wieyru! woy ir tayds storp junis, kotrys ar manim sasitiktis smielieytus?» Izraeliti treysieja nu bayles, kad tikwin jū iraudziejuszy aba klidzüt dzierdiejuszy ir.

Bet Dowids uz tōs Filistyna tieykszonos,

sacieja: «kas tys ir por wînû cylwaku, kad
is smeley (dreist) tay drûszy laudz Diwa ni-
cynôt? es iszu un ar winiu statejszus.» Kie-
niñsz dzierdedams ap tû, aptaysieja Dowidu
ar sowim sworkim, izlyka iz gołwas jo,
sowu wara szalmu, aptierpie ar sowu nu
dzielża swôrku un apjusia ju ar zubynu.
Grybieja Dowids tay ijt, bet neizgadni (na-
wygodnaj) jam tamâ brunî bieja; ajsto sacieja:
«es tay ijt newaru:» pieć tô nulyka tû wyssu
nu sewis, paiemie tikwin sowu wâzu gonu,
un atnesis nu upities pîcus akminiszus, un
turiedams wilksni rukâ, izgôja pretim **Gol-**
jatu. Tys redziedams jù, sacieja ar nicey-
nôszonu: «woy tod es suńs asmu, kad tu
ej ar wâzu pretim mani?» Bet ey tikwin!
Dowids atbildieja: «tu isi pret manim ar
dzidu, zubynu un szkîndu; es atimu iksz
worda Diwa nu kotra tu essi smieis.

Te pasycieles Golijats un tywl dagoja
pi Dowida, bet Dowids skubynodamôs pre-
tim winia, isnèdzis kuleytia gonu, izwylka
nu jôs akmistieni un swidie nu wilksnës iz
Filistynczyka Goljiata. Akmistieñsz tys pa-
lyka jô piri tay, kad tyulin piłypa pi pires,
Milżyns Golijats pakryta uz wayga sowa
ziemie, un Dowids pajemis jô posza zubynu,
nucierta jam gołwu; tyulin wyss kars Fi-
listynu ar tû nûbaydiejti nubaga par cielu.

Sze redzit, kû Diws war, un caur slobnu!
Iksz worda Kunga padareja tu Dowids un
lepnys milżyns Golijats izgaysa.

Nu to layka newareja Sauls Dowida wayra eist, pawiedieja jam gudu tōs porwreszonas un miedieja ju ar wyssaydu byuszonu. Jonats winayz ayzastoja por Dowidu prasieydams želestibas, bet brey welt. Sauls däreja wyssur apniōnieyszonu uz dzieywis jō. Dowids ne byudams ni kur (spokoyns) bez rupiestis, nubaga uz tuksznesi. Tyinsis miežsz bieja jō pasygloboszona un drusiba nowie apiemie nu wyssu pusiu. Kas ikszan tayda layka drusibu nè hyutum izgubieis? bet Dowids negubieja winiu, ba wyssod turieja nucieju iksz Diwa. Dzidowa siew winayz: «kas zam globoszonas un pisywierszonas Wyssu aukstōka dzieywoy un winayz ir, tys ir drūsus un ne tur kò biejis.»

Atsaduszona iksz Diwa dora cylwāku diwa gndigu nenuhayditu un nirejgu storpdādz nedrūsibu. Pa eik reyžu wareja Dowids Saulam sowam inajdnikam, kryadu daryt, bet tō nedareja, ayztō wyssod cina gūda tureja Saulu nu Diwa istatietu Kieuiniu,

apswajdiejtu aba itrejtu Kunga, pretim kotru
ni wins rukas pacielt nē dreyst.

Pi gola nukauts pałyka Sauls winā ne-
laymigā kauszonā, un Dowids bieja wissim
dzierdieyt par kieniniu apsłudynots.

41. Dowids diwa-gudigs kieniúsz.

Ikszan Jerozolimas mīsta ayzlyka Dowids
sowu kieninia kraslu. Bieja īobs kieniúsz. Pats
tureja sirdi pipilditu ar milibu un paklausis-
zonu Diwa, diel tō win bieja jō wyssu-pyrmoka
starawoszona kab sowus lands īobus un lay-
migus padareyt. Diwa gudigs padums! Dzili
ikszan sirdiem Izraela rupinowos Diwan pat-
teykszonu iputieyt; diel tō padareja wyssu-
lełoku paradu leydz wyssu gudynoszonas un
cina Diwa.

Te tyuliń pi Mista Jerozolimas bieja
skaysts kolns, kay kajda krunia wyssas mo-
łas; iz tō pisacieja Dowids bogotu liédżera,
diel skreynis sadareszonas pastatiet, kota-
tur iksz lełas processias, kay iksz lełas iz-
wareszonas dzidoszonas dzismiu, ar bołsu
strumpiu un bubnu ir nuwesta. Pryca tu-
lak bieja nē aprokstoma.

Dowidam diwa gudigam wiejrom diewie
Gors Kunga nē moz ap nokumas litas pa-
zieyszonn; zynowa iz daudź iz pryszku at-
nokszonas myužu, nu kotru dareja stostiey-
zonu, kotas wiel un diel myusu ir izgodnas.
Diws diewie jam tu styrn pawieleszonu,
kad nu jō cilties izis kieniúsz myužeygajs,

kotra kienisties goła nè byus. Tay paredzieja Dowids iksz gora Diwu Pestitoju pasaula un apdzidowa jô lelumu ikszan dzismiom sowom kotras mes pi Nieszporu dzidam.

Taypat un mies warim un waynigi essamtu draudzi turet jo kienisties.

42. Salomons kieniñsz iksz Izraela.

Salomons bieja dałs Dowida. Diwa gudigs Taws jô porswietieja ju wiel zam sowas smierties, un pimocieja ar pispiszonu, kab Kungam wyssod kołpotum ar grybamu padumu. Siediedams Salomons kraslā kieninia, ciereja Diwu nu wyssas sirdz. Iksz tò pasarodiejós jam Kungs nakts ļayka sapyna un sacieja: «lyudź tu kô grybi, un eš duszu tiew.» Solomons nèprasieja bogotibas, ni wiersnibas, bet gudrybas tikwin, tys ir eystynas paziey-
szonas sowas wiersnibas.

Tiey ļyukszona cisz patyka Kungam:

tod sacieja uz winiu: «kad tu ap tu essi nu manis prasieis, es esmu tiew diewis gudru sirdi, tay kad ni wins kieniñsz nabyus leydzons tiew, pi tò eś tiew wiel dūsza bogotieybu, slawi un garu dzieywi.

Łay īyudzam meś ap tu nu Diwa un izpyldam mieś myusu wiersnibas taysni. Gudryba un īobums ir wyssu lełoks īobums.

Gudieyga un skaysta bieja Salōmona waldeyszona, taysnigas jò tissas suda un laymigas istatleyszonas słudinowos un tagad słudynojas. Kienini un prynci ziemies breynowos jo gudreybom un lełumam. Swietiejba Diwa redzieyt pasarodiejös uz winia.

Salomons izbudawowa leļu un bogotū Kungam bazniejeu iksz Jeruzalem, kotru jam wiel Taws bieja pisaciejs un daudź zalta atstoja. Sinas wyssas ikszan tōs baznicas bieja apskrōszeytas ar łopom nu kūka cedra un ar puķiem nu zalta; ołtors, desmit łuktoru pa obiejom pusiem, wyssi trauki un kyupielnicas nu wyssu-īoboka zalta bieja pataysiejtas; wyssas nogłas bieja nu zalta. Taypat un grejda bieja ar zaltu aptajsiejta, un durowas ar zaltu apsystas. Bogotokas baznieycas na bieja nikur uzziemies

Tie tureja Izraeliti winam Diwam klanieytis redziejt un goda swadiniom Diwa piliyugt, ku wiel un mieś waynigi essam darit iksz baznicom sowom parafias.

Kay īobs un gudigs bieja isōkumš waldiszonas Salomonas tay nuskumigs bieja gols jò; ikryta daže (wiel) iksz daudz graku, un iksz

pogonu Diwu gudynoszonu! Tu ļayk aplāydie
ju Diwa ţelestieybā un swietiba; nu tō ļayka
nusalicies lelums Salomona pi pakryszonas.
Sajaukszonas un pasacielszonas atrōwie cytas
moļas nu jō kienisties. Zam waldiejszonas daļa
jō Roboama atkryta diesmit cīlszu laužu Izraela
un pałyka jauna kienistie katra saucama bieja
Izraela, cytas saucamas bieja Judu daudz
mozokas, kotras por kraslu bieja Jeruzalems.

Obi tōs diwi kienisties wyssod siew preti-
nicas, tureja kieninus judu un Izraela, izimdamis
ne kaydus, dyžan slyktus un bezdiwigus: laudz
ikryta iksz naziniu, graks un negantibas, eystins
guds Diwa palyka ayzmiersts, wyssayda
ļaymie izgaysa; pieč grāku atgoja nēlaymieš
na tikwin pi laužu, biet un pi dzymuma.

Kab laudž un kieninius ļobōkus patay-
siejtum, syuta Diws ļāykim dīwagudigus un
swatus więyrus, kótrus por Profetim sauc: ti
taypat un tagad uz tō ayzpelniej, kab mēš
ar protu uz jūs pagodotumiem. Diws iksz
jūs ar lelu byuszonu, un siewiszki caur jūs
apsludynoszonu diewie paziejt, kad wyss,
taypat un nōkamas litas pörredzieja.

43. E l i a s z s.

Wyssu slyktoks kieniņsz iksz Izraela bieja
Achabs: ni wiens nē padareja tik slyktuma
pretim kungu, eik is: izstastieja taypat bał-
wanu stulpu pogonu diwa ar pawordi Baals,
un oltoru diel winia, un dawiedie laudz uz
pogonu diwa gudynōszonas.

Ikszan tō stojos Profets Eliasz pret kieniniu un sacieja: «kay eystyn Kungs dziejwoj, Diws Izraela, pret kotru eś stowu, tay tama goda na lieys lieyts ni rosa, kolejt nepasacieyszu.» Achabs nikò uz tōs runas nèbâdowa, un ropynojos wiel Eliaszu klusam nukaut, diel to win sacieja Diws uz Eliaszu: «atsyraun nu tienis un pasysliep (pasygħoboy) pi upities Karith! tur dzier nu tōs upities! krauklim jau eś asmu pisacieis, kab tiewi barotum.» Eliasz tyulin tur nugoja, pats wins kawiejos pi tōs upities, un atnēsie kraukli kas reyta agry galis un mayzis. Diws wyssod rupinojas ap sowim.

Pieć nekayda ļayka izkolta taypat un upiejitia kad iksz wyssas molas wayròg lieyts ne lieja; Eliasz siedieja pi tōs, biet neturieja kò džiert. Diws otkon jam palejdzieja un šyutieja winiu pi taysnigas atrayties ikszan Sareptā. Pret mista wörtim ju satiek ļasamu iżtisz molku. «Atnieś mań nadaudz ijudienia diel atsadzierszonas!» Atraytie tiey lab gododata un paklausiga nugoja jam ijudienia atnēst.

Tie ayzaklidzie wiel pieć jos: «dyudzu eś tiewis, atnieś mān tajpat un gabaltiniu mayziš ar sie-wim.» Atbildieja winia: «eystyn, kay Kungs, tows Diws dzieywoj, neturu niwinas mayzies, tikwin sauje (sauwi) myltu skrejnī un nadaudz elieja traukā; sze izstisz salasieju nēdaudź malcinieś, kab nu tus myltu diel siewis un diel sowa dāla izciept ku waratum; tū wiel grybim mieś apiest, un pieć tō numiert.» Kad tū sacieja, atsarodōs jōs acis osoras.

Eliasz atsacieja uz tō: «Nikas! ey tikwin nu to druscienia myltu izciep mayzi!» Padareja tu. Edie Eliasz, winia atraytie un jōs dals ar prycieygu patiekuszonn Diwam. Nu tōs dinas nezamozynowos (ne palyka mozok) myltu skrejni, ni elieja traukā. Wyssod pylni bieja. Ko Diws newar!

Treys gody un sieszy mienesi izgoja, kur ni īasie lieyta uz ziemies nekryta: oluti un wiersmis iyudienia bieja izkoltuszas, teýrumi lieydzoni bieja tuksznēsim, wyssa mola

apsiekta bieja ar nuskumiszonu. Daudž že tus worgu un bádu ne atsarudas, kad Diws koez winu tikwin sowu ļabdaryszonu atjem!

Izraeliti atsagodowōs un otkon gódowa ap Diwu, tūlajk nusyuteja Diws Eliaszu uz jūs mołom. Profets stójós utru reyzi pret kieniniu, un sacieja: «pisök wyssim Izraelitim reyzi sasalaſieyt uz kolna Karmélu un cetrym simtim pićdiesmit netaysnigim pròfetim tōs mōłas.» Tys nutyka. Eliasz sacieja uz sasalaſiejuszu laużu: «dudit diwi wierszus, pròfeti Baala lay siew winu izlosa un ju izdalieju iz gobolym uz molkas izlijk biez sakurszonas gunis zam winia; eś wiel paimsza utru un padarejszu ar ju taypat; pieć tō lay aycynoy sowa diwa; kotrys por tu Diws atbildies ar guni, tys lay byus mums por Diwu.» «Łabi tay!» ayzaklidzie laudż.

Profeti Baala paiemie papryksz wierszu, nukowa winiu un klidzie nu reyta lieydz pusdinu biez porstoszonas, «Baalu! izklauš mums!» pi gola takaleja un wolkowos uz cielim wydā wyssaydu kłaniejszonu aplejk oltoru; biet nikajda atbildieszona nabieja dzierdama. Kad jau pusdinia atgoja, klidzie wiel balsigōk, un tay winmar lieydz wokora; biet ni atbildieszonas, ni izklausieyszonas nebieja. Wokorà ataycynowa laudż Eliasz aplejk siewi, paiemie diwipacmit akininiu, lieydz skaytla diwipacmit cilszu Izraela un izbudawowa otkon izjauktu oltoru Kungam, izbiedie apleyk oltora plotu gròwi, pieć to izlicis

molku iz ołtora, saciertis gobołym wierszu,
nułyka ju uz molkas, lit pisacieja jyadieni, un
dareja tu pa trejs reyzis, tay kad jyudiñsz
apleyk ołtora tiecieja, un grôwi pipildieja.

Ikszan tò dagoja Eliasz pi ołtora un
Iyudzie, «Kungs! Diws Abrahama, Izaaka
un Jakuba! izkłauś mani, un dud szudiń
paziejt, kad tu essi Diws iksz Izraela!» Tyu-
liń nokryta gunś nu Diebbessu un sadadzy-
nowa wyssdagamu, molku, akminius un iyu-
dieni net ikszan growia.

Redziedami tù laudz, pakryta uz wajgu
sowu un klidzie. «Kungs ir Diws! Kungs
ir Diws!»

Iz kieninia sacieja Eliasz: «skubynois uz
sátu, ba mań redzis, kay kab sznökumu lela
lejta dzierdiejtu.» Wiñsz pats nugoja wier-
sum kołna, atsymietia uz cielu un Iyudzia.
Tie pasaròdjęs, kù łyngzona taysniga war
padarejt. Uz wyssu wilsonu pasyciele wiejs
pieszkigs, wyss Diebbiessis apsasiedzie ar
małnu padiebbiessi, un lieyts pieszkigs lieja
uz ziemies, un tulayk pazyna labi, kay ar
lelu labdarejszonu Diwa ir lieyts.

44. Elizeusz.

Diws pajemie Eliaszu nu ziemieś ar stypru
wieju, un uz gunis wazuma ar gunis zyrgim
nubraucie uz Diebbessim. Elizeusz bieja jò
istójejs, kotrys taypat dareja lelus dorbus.

Naamans, wodotoys Syrias ziemis bogots
un dorgs tureja nayzu, tys ir slimibu nełobu,

bayligōku nè kay pokas (bobuszkas) barnu. Pi
 jô por kołpyuni bieja wina mieyta nu Izraela;
 tiey winu rieyzi pasacieja siwâj Naama: «kad
 muns kungs tikwin nuitu pi profeta ikszan
Samaryas, tys eystyn paleydzietum jam.»
Dasazynowis ap tù Naamans, nubraucie uz
 Samaryu, un pajemie ar sjewim daudz załta
 un sudobra diel dowonu Elizeuszam; kad tod
 nubraucie tys zynoms kungs pret winia sâtu,
 lyka winiam pasacieyt caur sowu sułayni pro
 fets: lay it un apsamozgoy sieptinies reyzies
 ikszan upis Jordana, un byus tieyrs nu sowa
 nayza.» Naamans, turedams izcałtu sirdi,
 piiemie tu por niecynoszonu, kad Profets pats
 pi winia ne izgôja, un sacieja: «dielko es turu
 iksz Jordana mozgôtis? woy tod myusu upis
 iksz Syrias nawâ lobôkas?» Biet sułayns Naam
 ana pirunowa jam, kab iz worda Profeta iksz
 Jordana mozgotus: padareja tu, un najzus
 izgaysa. Tyulien pieć to cielis gryzies pi
 Profeta ar sowim sułaynim, igoja pi winia,
 un grybieja jam dud dòrgas dowonas ikszan
 załta, sudobra un dorgu sworku, biet Elizeusz
 sacieja: eystyn, kay Kungs dzieywoty, pret
 kotru es tie stowiu, ninika na imszu, ey iksz
 mîra! Un niko nepaiemie nu winia, ba sułayns
 Diwa tur byut bez wajadziejbas. Wierities
 tie, kaj un barni, kad ir lobi, daudz lobuma
 war padareyt. Tiey mieytnia, kołpyunia,
 bieja porwyssu pyrmôku imesli, kad tys zynoms
 kungs pi wiesielibas un ticiwas iksz Diwa
 bieja atgojs.

¶ Ne tayds wiel, kay Elizeusz, bieja Gezy, sułajńs jo; nutiecija wińsz pi Naamana, un sacya uz wini: «muns kungs pasyutieja mani pi tiewis, un sacija tiew pasacieyt, kab diel diwieju daļu Profeta talentu sudobra un diwi sworkus skaystus tu dutim,» un Naamans dalyka jam wiel pi tūs diwi talentu un diwi sworkus skaystus. Giezy tu wyssu pred Profetu satā pasliepie (napascieja). Elizeusz pawaycowa jo: «nukurinies tu Giezy atgois essi?» winsz sacieja: «es nikur nabieju.» Profets otkon sacieja: «woy tu godoi, kad es iksz gora na bieju klot, kad tys wieyrs nu wazuma izkōpie un pretim tiewi goja? woy tod bieja tys īayks sudabru un sworkus piimt un atimt? nayzus (slimiba) Naamana apsiegs tiewi un paliks uz tiewis leydz smiertis.» Gezy izgoja un palyka bolts nu nayza.

¶ Stowiga porsorgoszona diel wyssu, kotry ir tay slikti, nupalna słopsdami, malodami, un apmōnidami kay Giezy!

45. J o n a s z .

Tamā poszā īaykā dzieywowa taypat, Profets Jonasz; tū syylieja Diws uz leļu mistu Niniwes, kab tur wuycitu un stostieytu; biet Jonasz īaydieš uz jyuries, igoja kuki, kab waratum nu Diwa izbiekt. Biēt kas tajds tropieys pret Kungu pasyglobōt!

Ku tikwin Jonasz ikōpie īaywā, izlāydie Diws leļu aukū (tys ir wieju) kad wyssi laudz ikszan īaywys smierti tikwin pret

sewim redzieja , ikwins nu jus lyudzie un klidzie uz sowa Diwa. Jonasz byudams pylns sajaukszonas, nawareja smielitis lyukt Diwa, kad tureja slyktu suzini (sumnieni), nugoja uz zamuszku laywys, un tur miękleja witas kab waratum goliet. Łajwiniki swieszu diwu godynnotoi godowa siew, kad końce lels pałaydins storp jus atsyrudas , nu tō isoka burt, ku iksz tō layka lela naticiejba bieja, kab dasazynotum, kas nu jūs ir wajnigs tōs nełaymis. Diws tay tu rendieja, kad tiey burszona kryta iz Jonasza : tys pisapazinis pi sowa graka pret laywinikim un sacieja : «iswidit mani iksz iyuris , un nustōs auka.» Nutyka, izswidie winin nu laywys, un tyuleń apkłusa iyuries.

Diws dalaydie lelāj ziwiąj damaut, tiey nureja Jonaszu un laydies ar ju uz dybynū iyuries; Diws taypat Jonaszu tureja dziewu ikszan wyduniu tōs ziwiś. Tie lyudzies un prasieja Diwa ap izpestiszonu!, un bieja izklausieyts. Ziwie nu walis Diwa izswidie

winiu treszâ dinâ dzieywu uz ziemis ciela.
Tay war Kungs nustropiejt un izpestieyt!

Tagad palyka Jonasz pisacieyszonâj Diwâ paklausieygs, un nugoja uz Niniwu, kota bieja por kraslu kienisties Assyryas, leļs un spryszs mists, turams apleyk sewim trejs dinas ciela. Jonasz idams wyssu dinu igoja töl wydâ mista, un klidzie ar bolsu leļu: «wiel tikwin czetrdesmit dinu un Niniwa pakrys!» Miszkoni mista Niniwas iticieja Diwam, un dareja pakutu, kieniñsz un winia laudź wyssi klidzie un lyudzie ap atlayszonu, un Diws wyssod gotows ir uz atlayszonu, apsižałowos uz winiu un szkinkowa winim. Jonasz izgoja nu mista un atsysados zam kryuma, kab radzatu, kas nutyks ar mistu; kad mistam nanutyka nikas, redziedams tu Jonasz, ciszy nuskumigs, un ar dusmi żałowos uz Diwu, un siew sulieja smierti. Pa wyssam tamâ szalti Jonasz nałab bieja padareis; biet Kungs Diws atrowie ju romigi nu taydas siew sulejszonas.

Utrâ dinâ pret izlekszonu saulis Diws dałaydie, kad torps gagrauzie kryumu un nukołta; kad izliecie saule, dyżan jam gołwu dadzynowa. Jonasz otkon suleja siew smiertis. Diws sacieja winiam: «tu dusmigs essi diel wina kryuma, kota tu na essi statieis un mań nawar byut żeligam uz Niniwas, iksz kotras wayr ne kay symts diwidesmit tyukstuszu laužu atsyrudas, nazynamus kas ir taysnis aba netaysnis, un pi to wiel tay daudź

Iopu? Ok! kab wyssi laudz tay želigi un milibas pylni byutum! kaj Diws!

46. Tobijasz iksz newalis Assyrias.

Wyssi ti lely dorbi un daryszonas Profetu, un jus pirunoszonas pi ūlokas dalis Izraelitu bieja breywielti, pałyka kas riejzies druszoki un nepaklausiejgi Diwam: pi goła izgoja stropie Diwa. Salmanazars, kieniñsz Assyrias, ayzwaydowa wyssu kienisti Izraela, un nuwie-die wyssus dziejwotojus uz newalu Assyrias, iksz kotras ilgi tur wajadzieja byat, un daudz pacist, daszkart majzis kymyusa natureja diel mtureszonas boda, daszkart nikajdas drebies diel apsekszonas sowas misas pidarejgi, daudz nu jus nukawa un tus numiruszus swidie ayz miura mista por barybu putnim plejsieygin un zwierim citim.

Tułayk ayzspieydeja Iobums gudiga un diwabajliga Tobijasza. Apstaygodams pironowa un prycynowa iksz newalis essamus Z'ydus, sowus bidrus ticibas, dalidams ar winim tu wyssu kas bieja lkszan jo monta: barowa olkonus, aptierpie plykus un globowa nukautus. Izdzierdis kad kur uz ul-nicas nukants aba numiris Izraelczoks gul, porstoja esti, tiecieja tur, atnësie numyruszu uz satu un pagłobowa nakti.

Ar tu izwylka uz siewis dusmi un inaydu kieninia; kad jam wyssu jo montu atjemie, un wiel iz jo dzieywis monus dareja. To-

biaszam ubogam wajadzieja nubiekt, un pi
łobu laužu ar siwu un dalu sowu głobotis:
biet Diws igodowa ap winiu. Por ļayku
czetrdivesmit un picas dinu kienińsz pabieýdzie
dzieywi, Tobijasz atpakal nugoja un wyssu
sowu montu paiemie.

Bet, un tolok leydz walaj Diwa, tureja tys
gudigs cyłwaks worgus paněst. Winā ļajkā
atgoja dyżan pikusis uz satu nu głoboszonas
numyruszu, atsygulos pi sinas un ayzmyga;
iksz tō nukryta jam nú pieriekla bezdieligas
syudz sylts uz oeu, nu tō pałyka neredzigs
(okłys). Tobijasz nesiążałowos por tū, bet wiel
por wyssas dinas sowas dzieywes patieycie
Diwam por taydu gryutibu un mierdieysztonu.

Ania siwa jō barowa ar sowu spręszonu.
Winā ļaykā por moksu sowa dorba bieja
dabowusia kazlanu iszkińkiā, un atněsie ju
uz satu; Tobijasz dzierdiedams jo wiekszonu,
un zynodams ļabi, kad tik na bieja ayzpel-
niejusie, sacieja: «weris ļab, kab nebyutum
nuzogts, atdud ju atpakal winia kungam, ba
mieś newarym tō un ayztikt, kas ir zokts.»
Werities jyus, kay bieja bayligs, un suzinis!
Runa Tobijasza ayzdusmowa siwu winia, kad
jam wyssaydas litas ayzmitie. Paniesie wys-
sus tus wordus nupeltus pacitieygi ar klu-
sieysztonu, tikwin randoワ ikszan ļyugszonas
pred Diwu.

Tobijasz godowa, kad pár negaru ļayku
numiers, diel to atayeynowa sowu dalu pi
siewis, un sacieja uz winia:

«Dals muns ! činiey sowu môti, cikam
dzieywôś, un igodoy siew, kay daudz ir pa-
nasusie diel tiewis! kay numierś, pagłoboy
supłòk manis.»

«Caur wyssu dziejwi sowu tur Diwu sirdì,
kab nikod ni uz wina graka ne ikrystum,
un nikò nedarejtim, kas byutum pretim pi-
sacieyszonom Diwa !»

«Dud kaladu nu sowa mënta: jô turesi
daudź, tod dud daudź: ju turesi moz, tod
un nu tò ar grybieszonu izdoły !»

«Essi pryciegs muns dals ! eystin wediam
dziejwi ubogu , bet daudź łobuma turesim,
kad Diwa bieysimis, graku wyssaydu sor-
gosimis, un labi dorom.»

Dals atbildieja: «Taws ! wyssu tû ap-
syiamu głobôt !» kay izpildieja sowu ticieygi
apsyimszonu. Barni taypat dorot jyus,

Bet tys łobs taws wiel tulayk na nu-
myra. Diws dalajdie jam wiel daudź prycu
redziet nu sowa dala. Tobijasz waes syutieja
dalu uz Ragies iksz Medyas, kab tur pajemtu
sienieju porodu: Engiels, ar pawordi Rafaels,
uperejas iksz hyuszanas bryugona por bidra-
kołpu cielaweyram , un goja ar winiu , ne
paziejstams nu jauna Tobijasza. Łayka ciela
nuwiedie ju Engiels pi wina radinika, turamu
winu miejtu un lelu montu, un padareja tu
leydź walaj Diwa, kad jauns Tobijasz ar tu-
ròmu jumprawu salaułots palyka: naudu nu
Ragies tayże jam atnësie un atdewie. —
Pieć to skubinowos jauns Tobijasz un Engiels

uz satu : un bryutie Tobijasza goja pakal
winiu , un ar sowim kolpim un wirblim.
Tamā īajkā dzymdynotoi sātā ar īeļu nuskum-
szonu gaydeja sowa dała , winayż mōtie
izidama wiersum wina koļga skatiedamos,
woy ne atit , pi goļa paredzieja nu tolīnies
un nutecieja uz satu mudry , klikdama : «atiit !»
cikam tod tu sātā pasacieja , daskreja suņs ,
kotru daļs ar sewi izwiedis bieja ; nu lelas
prycas wacs taws īyka siewi wiest pretim
dała . Taws un mōtie raudowa nu prycas
un glaudieja sowa daļu . Wissi patiecie
Diwam . Pieč to apsmierieja daļs acis so-
wam tawam ar tužni nu zyowis , ba jam
tay bieja Engiels pisacieis , un wacis Tobijasz
dabowa redzieszonu . Kas por prycu ! kas
por lusti bieja ! Tik īobuma ir diewis wiel
Diws tim rōmigim laudim pieč gryutibom un
nuskunszonom . Tay īobs ir Kungs , kas Jō
newar milöt ?

47. Daniels iksz newalis Babilonu.

Kas nūtyka kieniste Izraela diel jōs graku ,
tys pats un iksz kienistes Judu . Nabuchodonozors
kieniņsz Babilonu dabowa ar sowa
kara weyrim Jerozolinu , pisacieja kieniniu
un namīnikas Judu iksz newalis uz Babilonu
nuwiest , mistu un bazniču ar guni izpustieyt .

Storp tim huwastym citumukim atsarodos
daudz bryugonu asznia kieninia un prycu ,
kieniņsz pisacieja wyssu īobok izaudzieytus

izłasieyt del sowas kolposzonas, un jus nu
jo golda barot.

Danijels, wyssu łoboks bryugons Judu,
tureja tu siew por graku, ayztō z'ydim
ēszona cytus wirynius iksz jus tissas bieja
ayzlikta, tod lyudzie pažiemigi wyssu lełoka
Pirauga, kab jam dutu walu na est nu tus
wiryniu: treys cyti bryugoni, ar wordu Ana-
niasz, Azaryasz, un Mizaels, padareja siew
tayże ar jô parauga. Piraugam tiej Iyog-
szona patyka, bet turedams kieninia pisaciey-
szonu, bieydos, kab ti bryugoni pi slyktoka
wirynia na palyktum kudoki un nakoltuszy-
por eytim; diel to win nègrybieja uz jas
piłyugszonas pistot. Daniels utru reyzi
lyudzies, «temiey tu wiel por dinas diesmit,
jo byusim mies por taydu łayku pi dorza
wirynia un iyudjenia kudoki, ne kaj eiti, tod
tulayk waresi darejt, kas tiew patiks.» Pi-
raugs tay padareja, un Daniela gudiga gry-

bieszona bieja izpildieyta. Un eystyn pieć diesmit dinu waygi tus czetru bryugonu pi dorza wirynia un iyudinia bieja skaystoki un spryszoki, ne kay cytu bryugonu. Diws tureja patikszonu nu winiu gudigas taysnibas, un diel to tim tay swietija, kad bieja wasa-
łoki un protigoki, ne kay wyssi cyti.

Babilona laudź, storp kotrym Z'ydi iksz newalis pałyka, bieja tay troki, kad nedzieywim obrozim, way mieża zwierym, kay diwim kłanijos. Daniels, taysnigs kolps Diwa, winayż runowa pretim tam, un nukowa rayzi eyusku lelu pats, kotram pogonu baznicā gudu diwigu atdiewie; nu tò daudź apsykaytos uz Daniela. Sasarunowuszy un winā pułkā sagojuszy stojōs pred kieniniu, un sacyia wissi: «izdud mums Danielu, aba tiewi nukausim!» Kienijsz redziedams, kad ji gryb por waru dabôt, izdiewie tym Danielu ar lelu sirdies żałoszonu; ti parowie ju un mietie dubiè, iksz kotras bieja sieszy grozni un plesigi lowy, kotrym jau por sieszes dinas nèdiewie mikajdas barybas.

Iksz tòs dubies siedieja gudigs Daniels storpa lowu aplaysts nu wyssu laużu, biet na nu Diwa. Diws jam palieydzieja dubē lowu, un padareja, kad ti mieża zwiery niko jam slyktuma nedareja. Por garu layku siedieyszonas iksz dubies isoka bods wordzynot Danielu, tama layka, kad grybieja Habakuks Profets sowim plowiejim wyrynia nu dörza un majzies nuniest uz tieyrumu; sacieja

Engiels kunga uz winiu: «nunies tu edini uz Babilonu Danielam essamam ikszan lowu dubes!» Habakuks atbildieja: «Kungs, eś nezynu ni ap Babilonu ni ap dubi lowu;» piec tō parowis jū Engiels, porniesie caur gaysu itin kay auka (kay więs) un nułaydie ju iksz Babilona pi dubies lowu. Habakuks ayzaklidzie uz Danielu: «kolps Diwa! atjem maltieyi, kotru tiew Diws syutieis ir! Daniels sacija: «ok Diws! taypat tu ap manimne essi ayzmiersis!» Pasycielis edie, un Engiels Habakuku atpakal nuniesie uz sowu witu.

Sieptieytā dinā atgoja kieniñsz pi dubies lowu «kab Danielu apraudotum, ayztō ju dyżan milowa un godowa, kad jau nadzieywoj, bet pasawiersys ikszan dubieś, redzieja dubi Danielu sieżamu lustigu un ne ayztiktu storpa lowu, kay gonu storpa wuszkom sowom un jarym un ayzaklidzie kieniñsz balsigi: «o-

Kungs Diws Daniel! Tu essi lels, un nawa cyta Diwa uz Tiewi!» Pisacieja tyuliń Da-

nielu nu dubis izwilkt, un tūs dubi tamā iswist, kotry ju uz izgubeyszonas jo dziejwis dawest grybieja un ti winā szalti, o cumirkle, bieja nu lowu șaplyukoti un apesti, un wyssa kienistie pazyna eystynu Diwu.

Kungs Diws kołpam Danielam apsłudy nowa daudz nokamu litu, ar kotrom wareja sowu dzimumu prycot. Paweleja jam Diws, kad newalniki žydy por negaru ļayku atpakal atiš uz sowu tāwu ziemī, un kad nu tō ļayka pieć iziszonas czetr simti diewiñiesmit godu Pestitoys pasaula atis. Kay zwaygnēs uz diebbiessim, tay ir stypra apsuleyszona Diwa: cinā gudā turim jōs un cierejam ar ticibu un spadziewoszonu !

48. Izstatięszona por jaunu Jerozolimas un Baznicas.

Eystyns kieniñsz Persu ziemis, ar wordu Cyrus, pasyta zam sowu waldieszonu kienisti Babilonu un Assyryas, iksz kotrom Izraeliti bieja newalniki. Kieniñsz tys pyrmā godā waldiszonas sowas, pisacijā iksz wyssas mołas apsacieyt, «kotrys pidar pi laužu Diwa, ļay tys it uz Jeruzolimu diel izstatięszonas baznicys Kungam;» pisacieja taypat tim newalnikim wyssus załta un sudobra traukus atpakal atdut, kotrūs bieja Nabuchodonozors ayzjemis, un tu im dut, ko uz cieli sowa wajadzieyba bieja.

Ar taydu byuszonu daudz laužu uz Chanaan nu sowu aplaystu mistu otkon atgoja,

Pieć tō sasałasiejōs iksz Jeruzalem. Baznicas-kungi stabuleja ar stabulim un klidzie: «gu-dynoit Kungu, ajstō is ir želigs un lobums winia stow myužam!» Wyssi laudż klidzie nu prycas, un tay isocie zamuszku nu jauna baznicas, kota pasacieles skaystī un bogoti, tay, kay Kungs Diws bieja caur Prosetim pisacieis.

Kad baznica Diwa palyka pabieykta, isoka mistu Jerozolimu truponu izwilkt myura un budowot, kocz ar lelu worgu un izgayszonu. Pogoni grybieja par warym im iksz to por-szkodit; bet Zydi ar bruni ruka turedami dareja, un bieja wyssod gotowi izgult, un tay ar Diwa paleygu stojos myury mista.

Zydi globowa sowu istodiumu, klanijos Diwam ticigi un eystyn, un dzieywowa mireygi un ar prycu sowà molà.

49. Sieptini bröli Machabenszy.

Pieć nekayda łayka ikryta z'yi otkon iksz graka taypat palyka ikszan rukom sowu inaydniku, kay wuszkas iksz rukom cierpams. Wyssuslykto nu jus bieja Antyochs kieniñsz Svryas, tys pasyta Jeruzalem ar anguożono, aplasieja nu baznicas swatus frankos un grybieja wyssu dzymumu Zydū par wary pispiet uz aduszonu klanieyszonu balwanim, uz aplayszonu istodyuma tawu un uz eszonu galis cyko, kas im nu Diwa bieja ayzlikts. Daudz, sporojacs, lyka nu-wordzynot.

Kieniñsz Antyochs tayze lyka winne möti ar sieptinim dalym pred sewim atwiest un cykas galu est; ti sacija: «*Divs myusu ajzlidzie mums, newala un newarym mes to padaryt;*» tod pisacieja ar reyksiem szaustit un sist.

Iksz to atsasaucies wyssu waceks nu jùs uz kieninia: «*lobok grybim nunięt, nè kay*

kū padarit pret istodyumu Diwa myusu tāwu.» Kieniñsz ayzdusmots por tu, lyka jam mieli izraut, ódu numaukt rūkas un kōjas atcierst. Pieć bieja nulykts uz ugla korstu un dzieyws capts, cyti broli un motie tū wyssu riedziejuszy ir. Nūmyra stipri.

Pieć to izwiedie utru uz mūku, tólók treszu, caturtu, un tay winā dinā numyra wyssi sieptini iksz mūku. Atsidiewies uz Diwa, palyka ne nubayditi, un runowa wiel wydā muku ar lustigu godoszonu ap dziejwi myuzejgu. Pieć tus swātu dału nugoja mótie uz mūku un upiereja druszy sowu dziejwi Kungam tay, kaj jōs daly.

Mili barni! igodoit jyus uz tō: «kad Iobok ir numiert, ne kay grakot!» un pi tō palicit, kad jyusus kas uz launa pirunot aba iwiest gryb.

50. Diws otkon paleydż.

Antiochs kotrys ni uz Diwa, ni uz laužu neapgodowa, un tay daudz neželestibas bieja padareis, atroda por negaru ļayku sowu strōpi, slykta slimiba apjemie ju, pywa wa-sala misa, torpi auga uz jō, smords goja nu winia, kotrys jam, nn cynam bieja nepacitams, un tay numyra bez prycas ikszan grauszonas sowa slykta suzinia (sumnienis).

Un tay z'ydi palyka izruciejti nu wina wyssu-slyktoka sowa inaydnika. Pieć to por nē kaydu ļayku tureja kieninius nu sowas cilts, kotry rendieja ar wazu kieninia Z'ydu,

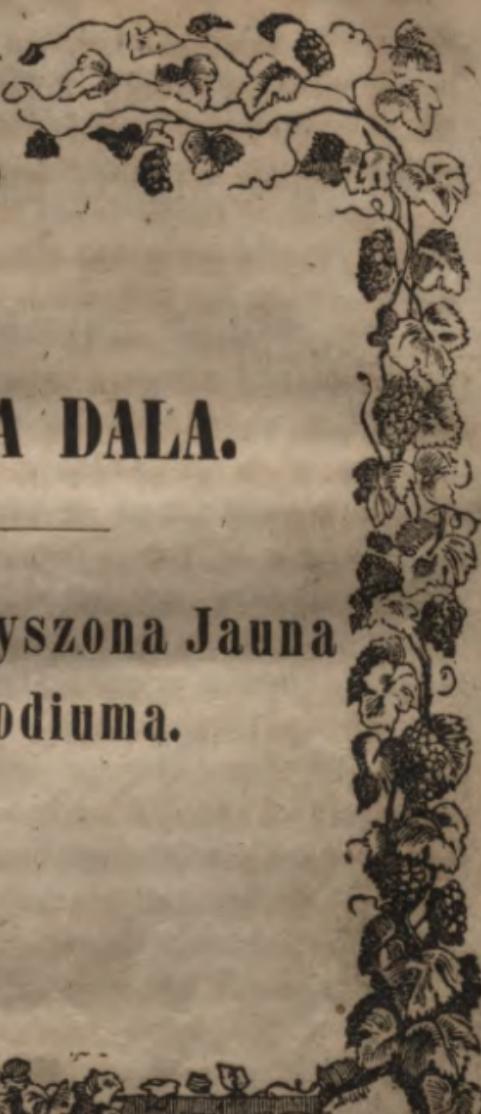
bet uz goła apjemie jus Rymònisz, wyssustiproks tulayk dzimums uz ziemis, un tureja wyssaukstóku rendieyszou uz Z'ydu ziemis, pastatieja uz jos leļu rendiejtoju, un tys swieszas ziemis ar wordu Herods, tureja wòrdu kieninia ar jus pawieleszonu.

Łayks atgoja, kur wàza kieninia nu Judubieja atimta un Pestitoys pasaula tureja atit, tie. Tys, kotru tay Diws winajs un skaystu por wyssu lelòku swietibu diel pasaula bieja pawieleis : Tys, kotru wyssas gudigas un swàtas dwieseles, kay piestiszonas laužu, ir gaydiejuszas.

Atgoja, un Winia swats Wòrds ir (mies jù wyssod ar wyssu - paziemigu gùdu izskokom) **JEZUS CHRISTUS.**

GOŁS DALJS PYRMOS.

UTRA DALA.

Izstostieyszona Jauna
Istodiuma.

ALADIN

Les contes des sœurs Grimm
édition illustrée

UTRA DALA.

Izstostieyszona Jauna Istodiuma.

1. Zacharyasz un Ilża.

Zam waldejszonas kieninia Heroda dzieywowa winā mistiniā kołnu-żydu gudigs un diwa bayligs baznicaskungs, ar wordu Zacharyasz, ar sałaułotu sowu siwu Ilżu; obieja rōmi un taysnigi pret Diwu un bez nūpielszonas wydā launu un greciniku laużu.

Natureja ni wina bārna: kas bieja diel winiu lela nuskumszona. Winajż ļyudzie Diwa nu sirdź dybyna ap dālu; bet jūs ļyugszona redziejos byut brieywi. Obi bieja jau iksz waca myuža. Wyss, kō siew, un tay kay un wyssas ļobas dwieseles to ļayka, wiel uz ziemies sulieja dadzieywōt, pidzimszonas bieja pasulieyta Diwa kieninia.

Iksz tò dagoja eyle uz Zacharyaszpi kołpōszonas baznicā; nugoja tod uż Jeruzalem. Baznicas kungi tułajk sowas atprowieyszonas ceremoniju dalej storp siewim ar burta, un uz Zacharyasza kryta burta na bez ziniš Diwa, upieret kyupinoszonu iksz noma baznicas. Zacharyasz aptierpts ar drebim baznicas kungu, nugoja ar załta kyupielnicu ayz apsiedzinia (apsadzamu ļjszonu noma) un dagoja

pi oltora. Jau pasacieles kyupinoszona ar padiebbessim Diebessis, un laudź stôweja ajz' apsedzinia un ļyudzie; kad sze Zacharyasz pa ļobay pusiey oltora pamanija Engelu, un dusabieydos; iksz tō Engiels isoka runot uz winiu: «Nesabieystis Zacharyasz! towa lyug-szona ir izklausieyta; siwa towa llža dzim-dynōs daļu, un jam dusi wordu Jońs; tys pipieldieys tiewi ar leļu liksmibū; un daudz prycōsis nu jo pidzimszonas, ajsto byuš leļs pret Kungu; wieyna un stypra dzierynia nebaudies, jau nu pidzimszonas byoś ar goru swatu pipildits, un daudź Izraelu pagryzs uz Kunga Diwa; iksz gora un ar spaku Elijasza pret Kungu pyrmok ijs un pigata-wiejs jam laudź swātus.»

Zacharyasz ar godoszonu eystyn nugoja nu siewis; kab wiel turetu daļu dabōt, redziejos jam byut nēticama lita; diel tō sacija uz Engielu: «kas mań war pirūnōt? taypat es essu pawacs, un siwa muna iksz wacuma.» Engiels jam atbildieja: «Es asmu Gabryels, kotrys pret krāslu Diwa stow, pasyutieyts es assmu nu Diwa, kab tiew atnēstam tū lustigu wiesti! un kad tu munim wordim ne essi tīcieis, byusi māms leydz tāj dinaj iksz kotas tys izsapildieys.»

Engiels izgaysa, un Zacharyasz pałyka māms (māmuls). — Ne wareja nu sowas dumoszonas dait pi siewis. — Laudź tołayk gaydieja winia, un nēwareja saprast, dielkō tay ilgi bieja nomā Diwa. Uz gola izgoja.

Pazyna tyuliń pieć ju kad kas neporprasts ir staticis, bet wińsz ni wina worda nèwareja izsacit. Rodieja uz Diébbessim, un diewie ar tu uz sapraszonas, kad tureja nomā Diwa parodieyszonu.

Kay dreyż dīnas jō pawinastis pasabieydzos, atpakal atgoja uz satū ar pylnu sirdi prycys.

Ar tu parodiszonu bazniejcā sōcas aprakstiszona pawieleta Pestitoja. Ku tieyroka ir myusu sirdź, tō mums byuś miłoka un spudrōka aprakstiszona swāta ap Pestitoju pasaula.

2. Marya.

Iksz Nazaret, mozâ Galilea mistinia, dzieywowa ubodzie jumprawa mireygi, dzieywi sowu głobowa, kocz bieja nu cilt Dowida kieninia, nu prácas ruku sowu; ubogs humans (stolars), ar wordu Jezups, bet pi tō diwa bayligs, tureja jū sarunotu por siwu. Kay bieja ubodzie kas pi monta pasauliga, tay bogota iksz łobuma, bieja swāta newayniba, un pi to posza paziemiba, words jay bieja Marya.

Gaydieja ar lelu slöpyuni atnokszonas Pestitoja nu dabbassu, eystin godowa ap lelu įaymi, katra tureja satikt jus laudź, un cielus atsymetusie nusleykusie iksz guda sowia Diwa siewiszka kambari pret Diwu. Tamā įaykā dagoja pi jōs Gabryels, Engiels Diwa, un sacija: «Essi swieycynota Marya želestibas pylna! Kungs ir ar tiewim, tu essi swietita storp siwitiem!»

Maryя nusabieydos pasawerusia uz winia,
un wayrok wiel nu jō runas, un godowa iksz
siewis, ku tiey paswieycynoszona tur iksz
siewis.

Engiels sacieja tolok: «ne bieystis Ma-
ryя! atrodusie essi źelestibu pi Diwa: byusi
por moti Dala, kotram dusi wordu
JEZUS. Tys byus lels un dals Wyssu-
aukstoka, un Kungs Diws duś jam
krâslu kienistis Jō Tawa Dowida, un is
waldis cilti Jakuba myužam, un Jō kienistiej
nebyus goła un rubieža!»

Rôma jumprawa, kocz jau Jezupam bieja
saprycata, ne godowa taypat ni ap kaydu
sayszku laulibas; nu Jumprowas tod ayzsi-
kauniejszonu sacieja: «kay tys war byut?
kad es ni wîna wiel wieyra nezynu?»

Engiels sacieja: «Gors swâts uz tiewis
atnokš, un styprums Wyssu aukstoka
apims tiewi; dielto wiń tys swats barns byus
nusaukts dals Diwa. Un raugi, llža radinica

towa, iksz wacuma sowa pidzimdinós daļu, ajsto pi Diwa ni wina lita newar byut neispiejama.» Marya nusalicie pipildieyta ar gudieybū milibas Diwa, un sacieja: «eš asmu kołpyunia Kunga, jay mań nutieyk, kay tu essi pasacieis.» Un Engiels atsastoja nu jōs.

Ap kotru profeti nu sieniju layku stōstieja, tō tagad atnôkszonu Engiels słudinowa, un wyssu-tieyroka un wyssu-paziemiga junprawa iksz Izraela bieja izłasieyta por mōti Pestitoja pasaula.

3. Marya pi Ilżas.

Tamā poszā laykā cieles Marya, un stiejdzieś mudry por kolnym pi sowas ciotkas Ilżas nunēst tu prycigu wiesti, kab obijas waratum rayzie prycotis.

Pieć treju dinu ciela īgħoja pieszki sātā Ilżas, swieycynowa jù, un suleja jay īaymiu uz tōs ļaskas, kotru gudiga Ilża nu Diwa bieja pajemusia.

Tamā layka, iksz kota Ilża tu suleysonu pajemie, apgayszota palyka nu Gora swata, kotrys ju apgaysmowa, kopieć Marya atgoja; tod pipildieyta ar gudibu sacieja uz Maryu: «ok swietita tu storpsiwom! Nu kurynis tys, kad motie Kunga muna mani apranga? Swietita tu essi, kad tu tīciejusie essi! wyss, ku tiew Kungs ir pawieleis, byns izpildieyts.

Marya dzierdiedama, kad ju sauc por Mōti Kunga, ayzagodowos ap tu, kad Diws ne tikwin jay pasłapszonu Ilżas, bet tayże

Ilżaj jū byut por mōti sħudinowa. Jōs prycia
un liksmiba wayrynowos, gors jōs pasaciele
uz Diebbiessim, sirdz jōs izsaleja nu lustis;
isòka tod balsigi Diwam patieykt, un jos pa-
tieykszona palyka por dzismiu guda.

«Tieyé muna dwesele Kungu

Un gors muns nusaprycywos

Iksz Diwa Pestitoja muna.

Aysto paziwieres uz pazamoszonu

Kolpyunias sowas. Diel tō mani sauks
por swietigu wyssas cilts,

Aysto mań lelas litas padareja kotrys
warygais ir: Un swats ir Words winia.

Un želestiba jō nu cilts da ciltiaj, kotre
bieystas winia.

Padareia stiprumu ar ruku sowu, iztreńcie,
kotry lepniki protā sowà.

Numietie ziemie warygus nu auksta krasla,
Un paunkstynowa ziemigus.

Olkonus pipildieja ar lobumu, Un bogotus
pamietie tukszus.

Piämie Izraëlu kolpu sowu, Igodowis
uz sowas želestibas.

Kay ir runowis Tawim myusu Abrahamam
un jō barnim uz myužu.»

Kay tieyra dwiesela bieja Marya, kai tay
iksz Diwa ar lobu grybieszonu un swātu prys-

cotis wareja. Lustie Diwam, tiey tay skaysta dabbassu pokie, ayzzid tikwin nu tiejras sirdz.

Marya bieja ne tol por treys mienesis pi llzas. Kutikwiñ wareja izsaszkiert wina nu utras, ajstò lela jus bieja obieju liksmiba iksz Diwa un winas utras miliba.

4. Pidzimszona Jonia.

Zacharyasz un llza aptureja eystyn dalu, kotru im Diws caur Engielu bieja pawieleis. Obi pijemie tu barnu por lelu piminieszonu nu Diebbiessim, un bieja pipildieyti ar milibu pi Diwa. «Tù liksmibu, sacieja llza, padareja man' wiel Kungs iksz muna wacuma!»

Radiniki un kaymini llzas prycowos rayzie ar winiu, un grybeja, kab barnam dut wordu jota wa; bet llza sacieja: «na! byus jam words duts Joñs.» Radiniki atbildieja: «raugi, ni wins iksz towas radnies tay nesaucas!» un goja uz tawu, kaydu wordu gryb tam barnam dut? bet taws bieja wiel leydz tam laykam mams; paemie tod galdiniu un parakstieja wiersum winia: «Joñs ir jota words.» Tay ba Engiels bieja baznicā pisacieis. Wyssi breynowos tam.

Un tyulin, kad Zacharyasz wórdū sowa dała bieja parakstieis, un wyss, ku Engiels ap pidzimszonu to barna bieja pasacieis, izsapildiejos, izrunowa balsigi, un ar lelu ju szzonu isoka Diwu prycigi gudynot, un pylas Gora swata sacieja Zacharyasz:

«Lay byus Kungs iztieykts, Diws Izraela kad sowus laudz apraudzieja!»

«Tay caur muti sowu swatu Prosetu, kotry pret senieim ļaykim bieja, tū pasaciejuszy.»

«Wińsz mums gryb izpiestit nu myusu inaydniku, un nu ruku wyssu tus, kotry mums ne iriedz: Wińsz gryb żelestibù, kotru myusu tāwim bieja padareis, diel-myusu atjaunôt, grib byut igodigs uz sowas swātas sadareszonas, turet pizwieresonu, kótru myusu tāwam, Abrahamam, un mums idut, kab meś izrauti nu ruku myusu inaydniku, bez bayleś winiam kołpótum, un iksz swietibas un taysnibas pret winiu itumem por wyssas dīnas dzieywis myusu.»

«Un tu biernińsz munś! runowa tolok atsigryzis uz mozu Joniu Zacharjasz: tu byusi nusaukts Profets Wyssu-ankstoka: ajsto papryksz isi Kungam. Jam tu cielu taysisi, Jò laudż uz pazieyszonu pestiszonaś dawiesi, kab dabotum atlayszonas gráku, leydz leļas żelestibas Diwa myusu, kotrys tagad jaunu dabbassu ausekli uz mums speydit diel apgay-soszonas tus dalayż, kotry iksz týmsibom un senia nowieś sed, un uz taysiszonaś sulu myusu iz cieli mira.»

Wyssus klot essamus pipildieja swāta ciereszonā. Ti, ku ap tu dzierdiejuszy ir, breynowos, un wayeōwōs, kas nu tō bierninia hyus? craugi, rukā Kunga redzama ir ar winiu.»

Mozajs Jońs auga, un bieja ciszy skajsts uń miligs. Niko barna nētureja iksz siewis, bieja roms, cinigs un gudrys, un ne por garu ļayku parodieja stypru goru. Missa jō bieja citā, pylna wieselibas un dzieywis, ajsto jo

dzimdynotoi diewie jam tikwin ciszy sprostu edini, un pawyssam níkaydu stypyru un korstu dzieryniu, kay Engiels bieja pasacieis.

5. Pidzimszona Jezusa Messyasza.

Jezups nezynowa wiel nikô ap tu, kas ar Maryu bieja nuticis, bet Diws winiam izsludinowa taypat tu paslepszonu. Sapynâ pasarodiejos Engiels Kunga, un sacieja: «Jezups dals Dowida! pajem sowu siwu Maryu pi siewis! Winia ir por móti dala Diwa, un tû jôs dalu tury Jezus pasaukt: ajsto Wiñsz sowus lauds nu grâku izpiestis.» Jezups padareja, kay Engiels bieja pisacieis; paiemie Maryu pi siewis, un obi dzieywowa iksz Nazareth, pylni patieykszonas Diwam, iksz sadariszonas, milibâ un newajoibâ kay Engieli Diebbiessis.

Jezups un Marya kas dînu gaydieja pawieszonas Diwa litas. Tamâ ɣaykâ izgôjuszka bieja pisacieyszona nu Cezara Augusta, kad wyssi laudz Ryma Kienistis byutum sarakstieji; tod ikwins tureja it uz tu mistu nu kota jô cilts pagoja. Jezups un Marya, kad bieja nu cilts Dowida kieninia, wajadzieja uz Betlehem mistu pidzimszonas Dowida, nułayystis. Tay tôls cielsz tamâ ɣaykâ bieja winim gryuts; wińprotigi obi paklausieja Cezara, un ɣaydies pa cielu.

Atgôja ciszy wieli wokorâ uz Betleemu, kur jau daudz laužu sasałasiejuszy bieja uz roksta. Jezups diel sewis un diel sowas siwas mekleja wîtas, iksz kotras por nakti.

palikt waratu, bet wyssur winim jōs atrunowa, nikur im witas wyssu mozokas nedajaydie, kur warejuszy byut porguliet.

Tod iksz lełas bieja nenurymszonas. Pikosuszus uz ciela nakts ayzgoja, wyssas durowas pret winim bieja ayztaysieytas, bet byudami nurimstī un porstodami uz tō wyssa ku Diws winim padareja, pawyssam atsidewie iksz Jo walis.

Pi gola mistinia bieja wīna dubie pidaryga gonim tōs apkaymes diel nusylikszonas un por stali diel jūs lūpu; tamā dūbie īgoja un jama por nakti pałyka.

Un tie muni barni: (kas tu skayta īay īabi gōdoy, un kas ap tū dzierd īay siew īabi īgodoj!) tie uz tōs wītas, atgoja **JEZUS CHRISTUS**, Dałs Diwa uz pasauli; Diwam īay byuś guds un patieykszona por tū por wyssu myużu!

Marya ityna berniniu teytowos, un paguldieja ikszan silles, ayztō īobokas witas nē bieja.

Iksz taydas nabadzieybas, īaykā romigā nakti, bez lełas gudibas pidzimis ir Dałs Diwa godus czetry tyukstuszu pieć radiszonas pasaula, ayztō tayda bieja wyssu swatōka wala tawa, pretiiga ejstiu gaydoma pieć pasańca godojamu laužu, bet sadariga ar wyssom Diwa pawieleszōnom. Wyssaydz lełomis ziemis acis Diwa ne tur dorguma, un kienistē, kotru **JEZUS** atgois ir ayzlikt, nikas newarts ir, kay tikwiń īobumis un swietiba Diwa.

6. Goni pi silles.

Jau bieja wiel nakti, ikszan Betlehem wyssi guleja, tikwin cyti ubogi goni bieja wiel teyruma turedami naktis sorgoszonu pi sowu ļopu; ti bieja nu dwieselis ļobi, sirdz romas un diwagudigas, kay Dowids, kotrys tayže citkort uz tus drywu (tieyrumu) un likniu īwuszkas bieja ganieis.

Kad tay ļaykā tysmas nakts rejzie sorgoszonu stowieja, raugi sze pieszki stojos Engiels Kunga pret winim lelā gudibā Dabbassu, un dabbassu gayszums un spudrums jus apjemie un lela bayle apkiere. «Nesi-

bieystat, sacieja Engiels: ayztō sze es jums lelu prycu slūdinoju un liksmibu, kotru por bidrim tur byut wyssi laudż Izraela. Szudin nakti mista Dowida pidzimis ir jums Pestoits, Chrystus Kungs! Zieymie, pakotrom pazieysat, hyos tiey diel jyussu; atrasit berniniu, aptieytu tieytowos, un pagul-dieytu silles iksza.»

Tyoliń ku tū Engiels bieja pasacieis, pasyrodiejos lels pulks Engielu swātu, wyssi izteycie Diwu un dzidowa winiū dzismi swātu: «Guds Diwa m uz aukstuma, mirs

laudim wiers ziemis, kotry ir ļoba próta!» Nikô lieydzona tam nikod wiel goni ni dzierdieja ni redzieja, tod pipildieyti bieja ar liksmiu breynumu.

Engieli pasieles otkon uz Diebbiessim. Goni runowa wins uz utra: «eyma, un skubyniojames uz Betlehem, kab tur redzietum mies, ku mums Kungs ir sludinowis!» Nugoja mudry, atgoja pi tōs winim zinomas dubeś, atroda tamā Jezupu un Maryu un iraudzieja ikszā silles por wissim wyssu miligōku un wyssu jaunōku berniniu. Ar romu un swātu ciereszonu dagojuszy pi berninia, izsidabowos winiam ar sirdz patykszonu, un ne wariedami sotni byut tay miligāj un reszāj redzieszonaj.

Marya un Jezups breynowos, kad ap pidzimszonu to dabbassu bierninia jau ti swati wiejry zyna, un jus prycā wiel bieja lełoka, kad dzierdieja gonus stostamus, kad im tū pats Engiels Diwa bieja pasacieis. Wissi reyzia prycowos liksmówos, un gudinowa Diwu.

Goni atpākal nugojuszy otkon pi sowu ļupu, pateycie Kungam por tu, apsacieja ap tū nutikszonu tolok, un ikwins dzierdiedams pipildieyts bieja ar breynumu. Bet Marya ikwinu wordu globowa, pasacieytu nu gonu un apgodowa jus ikszan sirdies.

Tayže un mies ļay nosojam ikszan siržu myusa tū swātu nutikszonu, kay Marya dareja un ti kotry ir ļoba prota, turies nu jos leļu pryeu un liksmību, ayztō diel jus ir pestiszona iksz Jezusa.

7. Statieyszona JEZUSA Baznicā.

Pyrmo iziszona Maryas pieć pidzymdynoszonas jos dāla bieja, uz baznicu, ayztō tay pisacieja istodiums Moyžesza. Marya izpildieja tu iksz pažiemibas un paklausieyszona, ar leļu ceribu un Diwa-gudynoszonu igoja baznicā Diwa, un tur pret Tāwu dabbassu jo pidzimtu daļu turiedama uz sowom rūkom statieja, atnesie taypat kay bieja istatieszona, upieru ubogu, tys ir poru jaunu boļužu, ayztō jāra uperiet newarieja, un kad Marya upereja nu sirdis tys wayrok Kung a m patyka.

Baznicaskungi un laudž , kotry redzieja barnu statiejtu baznica, nepazina un nezinowa to, kas, tys por barnu bieja, ayztō kad tikwin ne wissim ikszan Jeruzalem bieja dewiš ziniu ap tu Diws.

Tamā ļaykā dzieywowa gudigs wacis ar wordu Simeons; wiñsz, kad bieja diwa gudigs un Diwa bajlejgs , ar leļu nuskumszonu , gajdeja iprycynoszonas Izraela , un Pestitoja laužu. Gors swāts, kotrys ikszan jo bieja diewe jam pawieleszonu, kad pyrmok nowis ne dagajdies, kolejt Chrystusa, Itrejta Kunga neredzes.

Tamā szalti, kad Marya un Jezups wiel ar barnu Jezusu baznicā beja, nu iszkigas pamudinoszonas Gora swāta, kay tikwin Simeons barnu Jezus iraudzieja tyuliń iksz winia pazyna nōkamu Pestitoju; pajemie tu swātu bārnu uz sowom rukom, un pacielis acis uz diebbessim ayzaklidzie: «tagad Kungs! pałayd kolpu

town iksz mîra numiert, kay mań biei pawieleis, ayztô jau eś assmu redzieis ar munom acim pestiszonu, kotru tu essi satajsieis del wyssu laużu, gajsmi uz apgaysmoszonas pogonu un spryszumu townu laużu Izraela!»

Pieć tò atsigryzie wacayś uz Maryu môtiu un sacieja: «sze tys barns byuś por ziniu pretim numonieyszonas; daudź palejdzies uz pakryszonas ikszan Izraela, un daudz uz pasicielzonas. Gôdoszonas daudź siržu byuś zinomas. Townu eystinu dwiesielu zubyns eaur porsis!»

Kad tu ir runowis Simeons, atgoja taypat Ania ostundiesmit czetru godu atraytie, kota iksz diwa gudibas un gudinoszonas ir dagojusza waca myuža. Diws zam jos smiertis grybieja wiel tu jaj prycu padarit, kab Pestitoju redzietum. Reyzie ar Simeonu iztejcie Diwu balsigi un izsludinowa citim łabi godojamim, ku bieja redziejusia. Diws ar łobu protu dudas tim pazieyt kotry jo meklej.

8. Gudry wiejri nu Austrama ziemis.

Pestitoys atgoja uz pasaula, un tikwin moz łobu dwiesielu prycowos nu to iksz romuma, lełoka dala ikszan Jeruzalem un iksz Izraela nezynowa nikò ap tu, bet Diws grybieja wayrök laudim pidzimszonu sowa dala apsludinot.

Nesiwiltigi atgoja nu tolinis molas, esamu tamâ pusiē kur saula łac, pazieystami ar gudrybu trejs wiejri uz Jeruzalem. Pyrma jūs waycoszona bieja: «kur ir jauus pidzimis

kieniñsz Zydu? mēs essam redziejuszy jo
zwaigžni, un atgojom jam pasakłaniejtuš.»
Atnokszona tūs skaystus wiejru un jūs way-
coszona padareja leļu runu iksz Jeruzalem;
kieninsz nusabieydos uz sowa leļa krasla un
wyssa Jeruzalem nusabieydos reyzie ar winiu,
ayztō netureja lobas suzinis (sumnienis) un
kieniñsz pi to bieydōs, kab neizgubiejtu sowu
kruni. Bezdīwigs trejsiej, kur ļabigs liksmojas.
Nikas nemocieja Gudrim uz jus wajcōszonas
atsaciejt. Herods pisacieja wyssu mudrōk
aukstokā sowā numaniā Wiersnikim, Baznicas
Kungim, un leļokim rakstitoim sait, saaycy-
nowa jus pi sewis un waycowa kur Chrystus
turietum pidzimt?

Tiey numania atbildieja: «ikszan Betle-
hem, ziemie Jude, ba ir parakstits pi Profeta
Micheasa, kad tu Betlehem, zemie Juda,
nikay ne essi tu možōka nu mistu princeu
Jude, ayztō nu tewis izis walxitojs, kotrys
laudź munus waldiejs, un kota atnokszona
ir nu isokuma un nu dinu myužvhas».

Pieć ataycynowa Herods paslepsz (klusam)
tūs Gudrūs pi siewis un waycowa wiñius,
wyss eystini, ap kaydu ļayku winim tiej
zwaygnie pasyrodiejos? ti wieyri pasacija
jam tu taysnigi. Pieć tō atlajdie jus uz Bet-
lehem. Eytie tur, sacieja uz winim, izklau-
siniejet tik ļabi ap bārnu, un kad jū atrasit,
tod mań pasokot, kab un eś tur waratum
nusyłajst un pasyklaniejty. — Bet wiñsz tu
tikwin pasacieja nu izgodotas wiltibas, ayztō

Ko īti muñoz tawc det ti
nīhac ītā pānneicās

Gerodī nīko nāpītēd
jau bieja pyrmok pi sewis nulicis barnu tu
paslepsz atrast un nokaut.

Gudrī wiel nakti izgojuszy ir uz Betlēhem,
kotrys mistiņsz tys tikwin por diwi jyudzas
toluma nu Jeruzalem. Te izsiszkierie padeb-
basis (tyués), kotry tamā ļaykā debbessis
bieja apsaguszy, un otkon iraudzieja sowu
zwajgnī uz padebbesim stōwamu skaystu un
spudru. Ittin tej jauka zwajgnia dabbassu
godowa kad it pret winim, un stojoš wiersum
sātas, kur Marya ar barnu bieja, kay byutum
grybiejusia winim pasacyt, kad «te ir!»

Pryca Gudrūs nu to bieja neizsokam
lela. (Baznieyca tūs trejs gudrūs sauc po
Treykieniem.)

Igoja tur ti, un atroda barnu ar Maryu Moti
jō; tod pakrytuszy uz sowu cielu kłanijos
barnam. Pieć atwieruszy sowu montu dewie
jam iksz piminieszonas, zaļtu, wyroku un myru.
Winiu sirdies pipildiejtas bieja ar prycu nu

redzieszonas bierninia un ar patieykszonou Di-
wan, kotrys im palejdzieja ju atrast un paziejt.

Uz gola ugoja trejs Gudry uz atsypyuszonas. Lewdz ar gayszu utrā dinā grybieja Gudry pi kieninia Heroda ayzit un sowu prycu jam izstosiejt, bet Diws, zynodams launigas godoszonas Heroda, pisacieja gudiejgim Gudrim caor sapynu, kab wayra pi Heroda ne ayzitum. Paklausija pisacieyszonas Diwa, un uz sowu ziemi gudinodami Diwu, pa cytu cielu, ugoja atpakal.

9. Biegszona uz Egiptu.

Ne pacizdams gaydieja Herodts atsigryszonas atpakal Gudrūs; uz gola redziedams, kad jō gaydieszona ir breywi, izdewię bayligu pisacieyszonu, kab wyssus puyszkinus, neturamus diwieju godu, iksz Betlehem un supłok essamu apkaymiu reyzie nukautu, ba godowa, kad ar tu byuszonu ti neiradzami barni eystin jo zubyna neizbieks.

Bet Diws, kotrys zyna wyssus dorbus un godoszonas laužu un mōk jus samaytot, migā nusyutieja pi Jezupa Engielu, un tys uz winiu sacija: «celis! pajem bärnu un mōti jō, un biedź ar tīm uz Egiptu! tor dziewwoy, kolejt tiew otkon pasacieyszu, kad Herodts to barna mielejs, kab ju waratum nukaut.

Jezups tyulin cieles un nubaga ar bierinniu un ar mōti wiel īaykā tymsas naktis; bieja tys eystyn gryuta lita diel jūs, bet Diwam tay patyka, ku tikwin darejuszy ir ar paklausiejszonu un ar patieykszonu Kun-

IT̄ DUMOÎ KAPITULI VIV
DÍW.

gam, kotrys newaynibu, turiedams ju wysod iksz sowas głoboszonas, sorgoy.

Egiptā bierniñsz Jezus bieja bez rupiestis. Bet ti slabkauni wieyry, kotrus Herodts bieja izsyutieis, pieszki uz Betlehem atgojuszy, ar płykim zubynim midzies wyssôs sâtôs un dziewwôszonôs, un newaynigus bârnus nu ruku un nu motiu kryuszu atraudami ir kowuszy. Ach kas tur por klikszonu un raudôszonu bieja reyiâ môtî un bârnu !

Godowa tys bezdiwigs kieniñsz, kad byus waldiniks sowas krunis; bet ciszy apsymonijos; jo zubyns bierninia Jezusa Egipta newareja dasniekt, un por cik godu pieć to dorba izgubieja sowu dziewwi un gudibas kraslu.

Pieć smiertis Heroda pasyrodiejôs Engiels Kunga Jezupam sapynâ ikszan Egipta un sacyja uz winiu «celiś un pajem bârnu un jo môtî, un ey atpakan uz ziemi Izraela, ayztò ti, kotry tu bârnu grybieja nukaut jau ir izmyruszy.»

Kad Jezups cielâ pi rubeža bieja, pi ziemies Izraela, dabowa caur Engielu siewiszku pisacieyszonu, kab nusylaystum uz Galileju.

IT̄ INGĀNIO WÅ SAKRITIEN

Un tay pieć garas nabyuszonas otkon nugoja Jezups un Marya uz sowu tāwu mistu Nazareth, kur dzieywowa iksz rōmibas nu prâcas rûku sowu, un izglobowa ar rûpigu starowoszonu idutu im barnu nu Diwa. Z'elestiba Diwa bieja ar winim.

10. Diwipacmitâ godâ Jezus Baznicâ.

Jezus auga sâtâ dzymdynotoju sowu iksz Nazareth, bieja barns pylns Diwa mîlibas un dabbassu gudrybas.

Jezups un Marya goja kas gods leldinias swâdiniâ uz Jeruzalem, tû pisacieja istodiums Z'ydim, un kad bieja Jezus diwipacmytâ godâ, pajenie winiu taypat ar siewim, un kocz tys cielsz bieja tôls, taypat goja ar prycu. Kay ju wareja tys pakustynot, kad iraudzieja tôlumâ dabbassu mistu swâtu un aukstu baznicu, iksz kotras pyrnu rejzi igois, bieja tur pipildits pawyssam ar diwa gudu, ar prycu un ar diwa patieykszonu!

Dinas swadinias pasybiedzieś, Jezus kawiejós wiel ikszan Jeruzalem, un tie eystin wyssod baznicâ.

Iksz tô jô dzimdinotoi jau byudami iksz ciela panianieja, kad Jezusa pi jus nebieja, kotrys bez jus pawieleszonas nikod nu jus ne nugoja; pyruń dinu ciela wokorâ ikszan krûga wayeowa wyssu radiniku ap winiu, bet nikas ap ju nemocieja pasacit. Ach ! kayze porsybieddos dzimdinotoi, ar nuskumszonu sirdis atsagryzie otkon obi uz Jeruzalem wyssur

winia mieleja pa wyssim celenim un ilom tō eik lela mistā, un wajcowa ap winiu iksz pulka eik tyukstuszu laužu. Treszā dinā nugoja uz baznicu, un sze iraudzieja puyszkinu JEZUSU wydā storp mōcitoim, klausijos, waycowa jūs un waycoszonas. Pulks laužu sasylasiejos apleyk winia. Wyssi klausija ikwina worda izejamu nu mutis jo un breynowos nadzier-dietaj gudrejba to barna.

Motie Jō, kotra por tas dinas tik rupiestis un nerymszonas diel winia ir panasosie, sa-cieja uz winiu: «muns dals! dielkō, tu essi mums tay padareis? raugi! tows Tāws un es, essam tiewi ar bādu ar sopiem miele-juszy!» Bierniñsz Jezus atbildieja rōmigi un miligi: «Way tod bieja wajadzieyba ma-nis tay ilgi mielejt? woy nazynot tō, kad mań iksz Tāwa muna sātas wajag byut?» Ach barni! tys words daudz zieymoj.

Nu Jeruzalem atsigryzie otkon Jezus uz rōmigu ustobu sowu dzimdinotoju ikszan Nazareth; tur porlaydie sowus godus jaunus, un eystin tie ir wyssuskaystōks paraugs diel jyussu, barni muni!

Igodoit siew nutikszonu jaunibas Jezusa! sze tamūs eysūs wordus aysysledz, kotry tay skań: «Jezus bieja sowim dzimdinotoim paklausigs; un auga iksz gudrybas un mili-bas pi Diwa un laudim, kay un iksz myuža»

Barni! essat jyus winiam leydzoni iksz jyussu jaunibas un eytie pieć jo. Wiñsz ir jums por paraugu paduts, nikas cyts.

11. Jońs tukszniesis.

Layks jau atgoja, kotrá Jezus Chrystus (wyssim redzieyt) gryb leļus dorbus atpierkszonas laužu ciltis pajemt uz siewis, un Jońs tureja pisacieyszou sirdieš Izraela laužu pigatawot uz pijimszonu Pestitōja.

Taypat Jońs porłaydie da szam laykam sowus jaunus godus pats wins, dziewowa iksz rōmiga tukszniesi un gatawiejōs uz so-was ayeynōszonas. Bet pajemis Diwa pisacieyszou, kab sowu wiersnibu mōcibas isōktum; diel to izgoja nu dzileya tuksznēsi iksz apkaynies upis Jordana, kota jau wayrōk nu dziewwotoim ir apimta.

Jońs nosowa drebis austas nu saru kamela un siksnaš justu apleyk sowu tukszumi. Edie tikwin taydas litas, kotas tuksznēsi wareja dabot, sewiszki madu mieža, un eystynu ryktiu leļus syssinius; nu ołuta smiele siewdzieryni; dubie iksz radzis bieja jam por ustubu.

Kad Jońs isoka iksz wyssas apkaymies Jordana (wyssim dzierdieyt) mociejt un mōcibas turet, sacidams: «dorot pakutu, ayztō kieniste dabbasu klot it :» tus tod, kotry mociejbas klausieja, un isoka stipry pasyprowieyt, krystieja Jońs ar iyudini, por zleymi, kad wydā ir nu grāku aptieyrejtion.

Dieltō tam tikwin, kotrys stipry un eystyn pasyprowieyt gryb, ir tayže un tagad kieniste dabbassu klot.

Pasyrodieyszona Jonia padareja leļu igo-du. Ne tikwin dziewwotoim mołas wiersum:

Jordana, bet eystyn wyssā Jeruzalem. Nu wyssas Juda ziemis izgoja laudż pi winia iksz tuksznēsi. Wyssi lyudzies, kab jus apkrystitum, un wyssi izpazina (izspowiedieja) sowus grākus.

Atgoja taypat burtiniki un wiltiniki Faryzeuszy, kay ti neticigi Saducieszy ar samaytotom sirdiem; ti, kad neturieja eystyna prota pi krystibas pakutas, diel to sacyia uz winim grozni un ar aysidiekszonu:

«Jyus ciltis szkierzuta, pasokat: kas jus izmocieja (ar tū hyuszonu) atejamām sudam strōpes atbiekt? atnēsat lobus auglus pākutas!»

«Un nesokat poszy uz sewis, Abrahams ir myusu pirmays taws: ayztō es jums soku: Diws tur spāku, tayže un nu tus akminiu barnus Abrahama izwest.»

«Cierwis diel pacierszonas saknia kūkā jau ir pigatawiejts; kūks, kotrys nikayda augla Ioba neizdut, byuś izciersts un gunī īmasts.»

Kad daudż pakustinotu un ar mociejbōm jo pamudinotu un piwaratu uz lobas apsjemšzonas pasyprowieyszonas bieja; waycowa winia cyti, kū tagad turym darejt, kas tagan ir jōdor? Jońs sacieja: «kotrys tur diwi sworkus, lāy wīnu dut nu jūs tam kotrys netur niwina; kotrys tur wayrog barybas por sowu wajadzieybu, lāy taypat dora!» Tayže moytiniki un karawieyri atgoja un waycowa winia: «mocitoys, ku mieś turym darejt, ku mums jōdor?» Jońs atbildieja mujtnikim: «naplesit wayrok por tu, ku turit,

parakstitu.» Un uz karawieyru sacieja: «nedorot nijkam por wari, ne apsyudzat nikonetaysnigi un essat stôwigi uz jusu moksas!»

Iksz tò, kad jo klausitoi eystin ap pasyprowieyszonu dumowa, igodowa siew ap Chrystu un godowa, kad Jońs war byut ir Chrystus; tod tułayk sacieja Jońs:

«Tys kotrys tyuliń pieć manis atis, ir warygôks por mani: eś ne esmu net godnys pi jô kurpiu izraysiejt siksninia.»

«Es tikwin krystiju ar jyudini, kab jyusus uz pakutas pigatawieytyum; bet Wiñsz jyusus ar guni, aba ar goru swâtu krystiejs.»

«Wiñsz tor watuwiu iksz rûkas, un izteyries sowu klojumu. Kwiszus satasieys sówâ kułâ, un paławas sadadzinos ar guni ne apdzasamu.»

12. Krystiba Jezusa un nusalayszona uz tuksznesi.

Kad wyssi laudź dewes apskrystit, atgoja tayże Jezus nu Nazareth pi Jonia uz Jordonu, kab jô apkrystium, un kad grybieja Jezus upiē iit, ayzturats bieja nu Jonia, ar wyssu dziloku cînagudu, kotrys sacieja uz winiu: «eś wajadzigs assmin, kab byutum nu tiewis apkrystits, un Tu ey pi manis?» Jezus atbildieja: «day tys tikwin tagad nutejk: ayztô pidar mums, kab mieś ikwînam Diwa parâdam pazadatum; tod Jońs nûstôja uz to, un Jezus palyka nu winia iksz Jordana nukrystits.»

Kay tikwin Jezus bieja nukrystits izgoja nu upies un lyudzie; tamā szalti atsadarejos wiersum winia dabbassi, Gors swāts redzieyt skraydieja wiersum Winia uz czamā boluža, un bieja dzierdiejts bołsis nu dabbassu : «Tys irr muns wyssumiligs Dałs, iksz kota turu munu patykszonu !»

Tay bieja Jezus wyssim dzierdieyt por Dału Diwa apśludinots un nu tāwa dabbassu uz sowu dorbu zinieyt porświetits.

Pieć to Jezus nu pamudinoszonas Gora swāta nugoja nu Jordana uz wyssu tolokas dalis tuksznēsia. Aplejk apjemie jū radzis un kołni ; ikszan tōs ipaszybas porbieja czełdiesmit nakszu, lyudzie Diwa, godowa un gawieja.

Bieygdams Jezus gawiēnia czełdiesmit dinu un czełdiesmit nakszu, isōka ciszy olkons hyut. Tie dagoja walńs pi winia tuksznēsi, ar wiltigu cieribu stojōs pret Jezu un sacieja : «jō tu essi dałs Diwa, tod pasok, kab ti akmini palyktum por mayzi!» Jezus atbildieja jam : «ir rokstā swatā parakstits : cylwaks

ne tikwin ar mayzi win dzieywoy , bet ar wyssaydu wordu, izejamu nu mutis Diwa.»

Wałns wiel uz ûtras kardinoszonas atsismieleja; nuwiedie Jezusu uz Jeruzalem, un pastatjeja winiu wiers Baznīcas, nu kurynis redziet wareja tôl nułykszonu neapradzami lelu mistu. Wałns sacieja tagad uz winia ikszan gîmes Engiela: «jô tu essi dałs Diwa, tod nusiłajdis ziemię, ajsto ir parakstits, kad wiñsz sowim engielim pisacieys, kab tiew iksz wyssu towu cielu drauzibâ byutum, tiewi uz rûkom nosotum, kab tu sowu kôju uz akminim nesadauzieytem.» «Jezus dumowa tikwin walu sowa tawa un otkon nedalaydie uz tô : «ir ba parakstits, sacieja Jezus, tiew nebyus Kungu Diwu towu kardinot,» tys ir tiew ne byus bez wajadzibas iksz nelaymies dzieywes pasydut: ayztò gaydietet iksz tô nu Diwa ratawojama paleyga, ir wiglus leyszum graks. Wałns wiel neporstoja, bet atsysmeleja uz treszas kardinoszonas; pajemie Jezu uz auksta kołna, nu kotra wareja bieja ciszy daudź kienistiu redziet, parodieja Jezusam wyssas tôs kienisties un walsties, un sacya uz winiu: «Wieryś: wyssu tiew tu duszu, jô pret manim tu pakrysi un pasikłanieysi mań.» Uz to sacieja jam Jezus: «ey nust nu manis satanc (walnc), ayztò ir parakstits: tiew byus Kungam, towam Diwam, kłanięties un winiam poszam kołpôt!» Tì wordi bieja par kyuni diel wałna un nubaga nu baylis.

Ikwiniu kardinoszonu warym izwaret ar

ticibu uz wordu Diwa, un iksz to parodie-
sim kad essim eystini kołpi Kunga.

Kay tikwin wałns Jezusu aplaydie, atgoja
Engieli nu dabbassu un kolpowia Winiam.

13. Parodieyszona ar pierstu Jezusa caur Joni, un pirmije jo mociekli.

Iztisz lełs pulks stowieja laužu apleyk Jonia, kad Jezus nu tuksznesi atgoja pi upis Jordana. Mudry winiu pasorgowa (pamanieja) Jońs atiejamu, sacieja pyłns prycas ar gudu un ar izstiptu ruku:

«Wieryties jyus! tys ir Jārs Diwa, kotrys nuciel grákus pasaula!»

«Tys ir, ap kotru wyssod es jums stostieis asmu; pieć manis atis Tys kotrys por manim ir aukstōks, un bieja pyrma manis.»

Utrā dinā otkon Jezus staygowa klot pi upis Jordana; Jońs utru reyzi rodija un sacieja uz Winiu tus poszus wordus.

Diwi mociekli Jónia suleja siew Jezusa tyulok pazieyt. Pa mozam ar bayli goja pakal winia. Kad tay ar trejsamu sirdi pi winia klot dagojuszy tyka, apiskatijos Jezus, un papryksz uj jim īsoka runot: «kô jyus grybit? «pawayecowa jūs kay túwaks. Wini atbildieja: «mōcitoys! kurže tu dzieywoj?» sacieja uz winiu ar milibu: «eytie, un pasiwierat! Lustigi un prycas pylni nugoja ar winiu už tu witu, kur kawiejos un pałyka por wyssu wokoru pi winia. Wins

nu tus mociklu wordā hieja taypat Jońs, un utrys Andryus, obi pieć to pałyka por Apostołym, un siewiszki milojami tuwaki Jezusa.

Andryws tureja broli, kotrys ar wordu bieja Seymans, kotram nunesie tyuliń zyni ap taydu jauku wiesti: «atroduszy meś essam Chrystu» un nuwedie winiu pi Jezusa. Kungs pasiwieris ir uz Seymana un sacieja por zieymi, kad winiu ļabi pazieyst: «tu essi Seymans, dals Jonasza, bet nu tò layka tiew ir words Piters!» tys ir «wieyrs kay radzie (kay akmińc).» Ar taydim wordim pijemie Jezus Piteru kieniste sowā. Tys nu to layka pałyka Jo mocieklis.

Istojszā dinā satyka Jezus celi uz Galileju Filipu. Kay meś ikszan spudra olutā ikwinu akmistiniu dybynā redzim, tay wińsz porredzieja godoszonas un grybieszonas wyssu laužu. Redzieja Jezus, kad Filips tureja sirdi ļobu, nu tod sacieja uz winiu: «ey pieć manis!» Pawylkts caur Diwa milibu Kungu, pałyka nu tos stundis jo mocieklis.

Filips tureja túwaku, wordā Natanaels, kotrys bieja pipildits ar bayli Diwa un słopsonu Pestitoja; diel tò Filips, kab jam tu ziniu nunestum, uz winia nutiecieja.

Natanaels eystyn tulayk tymā poszā dinā por nekaydu layku kawiejos zam kūka figas: tys szaltis (tiej strakia) wareja byut diel winia cisz ļoba. Dielko? ap tu nepiminiej nutykszona; bez abijoszonas ļyudzie Diwa uz sawiszkas witās ļajkā milejgā romigā reytā,

kur eystyn jo dumoszona wyssa bieja nusleycynota ikszan Pestitoja.

Tyuliń pieć to, kay Natanaels nu kûka figas nugoja, satyka winiu Filips, un runowa uz winiu ar wyssulełoku prycu: «atroduszy meś essim tu, ap kotru Moyżesz un Profeti ir rakstijuszy! irr tod Jezus, dałs Jezupa nu Nazareth.»

Natanaels byszki mudrys iksz numanis sacieja: «woy war nu Nazareth kas łobs atit?» Filips, kótra sirdz ar dabbassu prycu daga, sacieja: «ey un pasiweris! Natanaels tyuliń nugoja ar winiu, kab pats iraudzietum.

Redziedams Jezus Natanaelu atejamu, sacieja: «sze tys ir eystyns Izraelits, iksz kótra newa wiltibas! Natanaels breynowos por taydu wołudu, un sacieja: «nu kurynis tu mani pazieysti?»

Nu pasiwersonas caur porejamas leydz poszaj sirdiaj. «Natanael,» sacieja Jezus: «pyrmôk nakiey tiewi bieja aycynowis Filips, essamu wiel zam kûka figas, jau es tiewi bieju redzieis.»

Natanaels isoka dumot, bet attyka iksz sowas dwesielis, kad tys, pret kotru stow, ir wyssuzynotoys; aystikts nu sirdies, un pipildieyts ar cina gudu ayzaklidzie: «ò Mocitoys! Tu essi dałs Diwa! Tu essi kieniñsz Izraela!»

Jezuś sacieja: «eś tiew assmu saciejis kad zam kûku figas eś assmu tiewi redzieis, un jau tu tyci; wiel lełokas litas tu rēdziesi, na kiey tys. Tay taysnigi eś jums soku, nu tienis

iraudziesit jyus Dabbassus atdareytus, un Engielus nukopamus un uzkopamus uz Dāla cylwaka.» Dals cylwaka saucās Jezus.

Eystynas un gudigas dwieselis ar ību grybieszonu sasaļasiejos apleyk Jezu, un wiñsz winias pijemie miligi un ar grybieszonu.

14. Kōzas ikszan Kanas Galileas.

Treys dīnas pieć to bieja kōzas iksz Kanas možā mistinia Galileas, un motie Jezusa tur bieja, aystō kad sajminiki bieja jay radnia, aba īabi pazieystami. Jezus atgoja tamā poszā dinā uz Kanu. Kay mudry ap tu jaunieji dasazynowa, ayzprasieja taypat Jezusu ar winia Mōciklim; pijemie ayzprasiey-szonu Jezus un nugoja ar sowim.

Jaunieji, kay redziejos, nebieja bogōti; pitryuka winim wieyna pyrma īayka. Motie Jezusa tyuliń tu pamanieja, un sacieja uz Jezu: «ne tur wayra wieyna!» Wiñsz atbildieja: «Siwitś! kas un tiew por tu! muna stundie wiel newa atnokusie!» un pasiwierie uz jōs tay, kad winiu tyuliń saprota: pazyna kad wiñsz tikwin gaydieja eystyna īayka. Tulayk sacieja kolpim: tu wyssu jyus dorit, ku wiñ pasacieys jums!»

Tamā ustabā, kur edie, stowieja sieszy trauki akminia ar jyudini, kab wyssu tieyru un spryszu turatum; nu tus sieszu trauku ikwinā leyda diwi aba treys spani.

Jezus sacieja uz kolpim: «pipildiejet tus traukus ar jyudiniu!» un pipildieja tus-leydz

wiersam. Pieć tō sacieja: «śmielit un tagad nuniesit piraugam kōzu!» Padarejeszy ir tay. Piraugs kōzu baudieja to jyudinia, un atroda wyssu ļoboku wieynu. Tys nezynodams kas nutyka, aycynowa bryugonu, un sacieja breynodamos: «ikwins pyrmok dud ļobu wīnu, un pieć, kad gosti siew moz pasydzieras, slyktoku; bet tu essi głobowis ļobu wīnu leydz pi posza gola!»

Tie taggad pasyrodiejos un wyssi ayzadumowa uz tō breynuma: pazyna, kad **Wīnipidzymiš Diwa ar winim pi golda siedieja.** Tys bieja Jō pirmays breynums, kotru wyssim redzieyt padareja.

Nu tō izit un rōdos Jo neizłasits ļobums un Diwa waryba.

15. Jezus Baznicā.

Leļdinas swadinias klot bieja. Cik tyukstuszu laužu, wyssi Izraeliti nu wyssas kienistes, un daudź nu pogonu rubeža sasyļasijos ikszan Jeruzalem, kab Baznicā klanieyszonu Diwam atdutum. Jezus nugoja tur taypat uz swādinias leļdinas.

Baznica tiey bieja leļa; treys leļy poloty aba sińczy wiedia uz winiu: wyssupirmiejō bieja taypat un diel pogonu walà; bet tagad bieja uz īpu tierga pormieyts; tie pierka un pordiewie litas uz upieris.

Atgois tur Jezus, iraudzieja daudź tyukstuszu laužu un zwieru, daudź wierszu un wuszku, pordudamus boļužu, un daudź goldu

miejeju naudas. Cisz jam tys nepatyka, kad un te jau pogoni mirigas witas natureja, kab Diwam iksz rômibas pasaklanieyt waratum; pagiwa ar łobu ruku, essamas butkôs krâma, wieykszu stryczu, un isôka pardiewiejes reyziê ar jus wierszym un wuszkom nu sińcza baznicas dzieyt, un ar kreysu ruku apgozie goldus miejeju, tay, kad nauda wiers ziemis izskraydieja, un sacieja uz miejeju bołužu: «nust nu tenis ar tu wyssu» un pasacieja ar lelu bołsu: «ne dorot jyus nu noma muna Tâwa por nômu piercieju!» Nusabieydos wissi un ar ciu gudu pałyka pipildieyi: wissi nubaga, niwins pretim nesuturejos, un por mozu szaltiu wyss leļs połuts (sińczs) pałyka tieyrs, un pałyka tie otkon rômiba un klusieyszona. Tay leļu spâku tureja taypat Jezus un uz sprostu laužu prota. Diwa waygs pasyrodijôs uz Jo gimes. Tys bieja Jo pyrmays redzams dorbs, un parôdieja redzamis pieć ko bieja atgois.

Kad stowieja siew romigi witâ mirygâ Jezus, dagoja pi winia baznicas kungi, un waycowa Jo; caur kaydom zieymiom mums parodiesi, kad turi tu spaku kas tiew patieyk tu darit? Pasacieja winim Jezus tu daudź zieymojamu wôrdu; «izjaucit tu baznicu» ite rodieja pats iz siewis, «un por trejs dinas es otkon izbudawoszu.» Jezus saprota tu ap sowu nîsu, un taysnigi pasaucie ju por baznicu Diwa; baznicas kungi nesaprota Jô runas un godowa, kad runoj ap akniinia

bažnicū; diel to pasaciejuszy ir ar byušzonu apsmikla; czerdiesmit sieszys godus buda-wota ir tiey baznica, un tu kab por trejs dinas otkon waratum pastatiet?» un ar tim wordim ayzdusmoti nugoja nu winia.

Ku pasacieja ap izjaukszonu baznicas, ar tu parodieja uz sowas nōwis; ku wiel runowa ap izstatiszonu jōs, tys bieja ap Jō aukszan celszonu nu mirunim. Un iksz tōs zieymoszonas kayzé taysnigi ir runowis!

16. Jezus pi okas Jakuba.

Jezus atpakal goja nu Jeruzalem uz Nazareti. Celsz wiedie winiu caur rubieżym Samaryas. Atgoja pi mista Sichar, (citkortā Sichem saucams bieja) kur bieja oka, kotru Jakubs citkort diewie izbiest. Pikusis iksz cela atsisados siew Jezus pi okas, un mocikli Jō nugoja tamā laykā uz mistu diel nupierkszonas edinia.

Kad siedieja Jezus pats wins pi okas, atgoja siwits Samarytanka nu mīsta diel pasmiel-szonas jyudinia. Z'ysi leļu neiredzieszonu tureja uz Samarytanim; ne pasweycynowa wińs utru, ni dzierie siew nu wina trauka. To neteycie Jezus, kotrys ir pasacieis milot laudż, un tikwin neiredzieja bludieyszona un grāka; diel tō sacieja uz tos siwitieś: «dud mań atsidzert. Joan c. 4.

Siwits uz tōs runas pawyssam nusabrey-nowos. «Kay tys war byut, sacieja: kad tu Z'ys byudams, grybi kab eś tiew atsidzert

dutum?» Wiñsz atbildieja: «kad tu zynotim, kas ar tiewim runoy, tod tu Jo posza prasitim, kab dutum tiew dzieywu jyudini.»

Siwits nesaprota dielko taj pasacya Jezus un pieć sacya uz Jezu: «tajpat tu na turi ni wina trauka uz pasmielszonas, un tiey oka ir dzilla; ota tu essi lełoks por myusu Tawu Jakubu, katrajs tayże nu tōs okas ir dzieris.»

Jezus runowa wayrek iksz licibom: «kotrys tō jyudinia dzier, tys otkon slops: kad eystyn to jyudinia kas dzierś, kótru eś grybu dudt, to tys wayrog ne slops. Jyudińs muns palikś ikszan winia pats por olutu, kotrys tak uz dzieywoszonu myožeygu.»

Ti wordi zieymoy, kad kay kas solta jyudinia slops, tay wiel ikwins tur slopszonu iksz siewis, kas na ir pawyssam narupieygs cylwaks, kab pałyktum gudrys īobs, un izpiestits, un tu gorygn slopumu pasuley tie apdzest ar mocibu sowu un goro. Wiñsz gryb ikszan myusu poszu siržu attaysit olutu

neizsmielas taysnibas, swietibas un izpiestiszonas. Ko ļoboka warym siew suleyt?

Iksz tō pasacieja Jezus tay siwitiaj litu taydu, kota bieja paslepszonā jōs sirdis: kay nu parkyuna aystykta, nusabieydos, kad tys Mocitoys ap jos grākim zyna. Redziejos jay, kay pret sudu stowieja wyss zyna-ma. Pipildieyta ar žalumu sirdz up kaunu sacieja: «Kungs! eś redzu, kad Tu essi Profets!» Jezus pasiwierie iksz jōs sirdz, un redzieja jōs žalumu; pieć to nesacieja jau wayra ni wīna slykta wōrda.

Wiel jo wayeowa: «myusu tawi tie uz tō kołna klanijos Diwam, un jyus z'ydi sokot kad Jeruzalem ir por witu, kur wajag Diwam klanieytis, kas tod tur piderejbu un tisu?» Jezus atbildieja: «Siwitś, tyć mań kad attis layks, kur tāwam ni uz tō kołna, ni iksz Jeruzalem nesikłaniesit; jyus nezynot kam klaniejeties, mies wiel zynom, ajsto nu z'yu attit Pestitōys.»

Layks attit, un jau atgois ir, kur eystini einā gudu tureś: ba tay gryb taws, ayztō Diws ir Gors.

Kay stipra mōcibā Gors cylwāka ir eystin pór baznię Diwa. Te ikszan wydumim sowim turim Diwu cinit, kotrys wyssur ir essams. Prots waynigs ir pazieyt, sirdz nū-manjeyt, dorbi dawiest, ku cylwaks soka, ajsto cytayż klanieyszona un guds ir mało-szona.

Ar pasakustinoszonu Samarytana siwa

izsacieja: «zynu, kad Mesyasz ne par garu ļayku attis, kay tik win tie byuš, to mums iksz wyssa ap tū apspudreys.»

Jezus sacieja uz jōs: «Eś asmu, tys kotrīs ar tiewiṁ runoy.» Jōs sirdź daga nu prycas, nulyka tod sowu jyudinia trauku pi okas, nutecieja uz mistu un pasacieja tū laudim.

Siwits tiey tay bieja ļaymiga, kad jay Jezus tu pyrmōk ar spudrym wōrdim pasacieja, kad ir Messyazz. Izwaramas un newaynigas dwiesieles eystyn attit pi paziey-
szonas taysnibas.

Ľaykā runōszonas Jezusa ar Samarytana-
siwu atgoja Jō mōciekli nu mīsta ar nu-
pierktu barybu un nulyka jam diel eszonas;
bet Wiñsz sacieja: «tys ir muns ediñsz, kab
pildieytum walu tō kotrys mani ir syutieis.»
Tys ir kad uz eszonu un dzierszonu porne-
sis ir Jezus walu Diwa! Tay wiel wyssim
jōdor, kotry gryb byut por Jo mocieklim.

Uz stostiszonas Samarytanu siwas izskreja
Samarytani nu mīsta Sichar, un ļyndzie
Kunga, kab pi jus ayzitum. Jezus wyssu-
łoboks, newaredams ni winam cylwakam
wajadzieygāj ļyukszonāj atsacieyt, pałyka pi
jus por diwi dīnas. Idewie winim Diwa
taysnibu, uu daudź ir tyciejeszy iksz winia.
Swietiti ir, ti kotry newa redziejeszy un
taypat ir tyciejeszy iksz Winia ar paklau-
sieyssonu un milibu.

17. Pyrma mociba Jezusa ikszan Nazareth.

Jezus atgois uz sowu tawà mistu Nazareth, tyuliń pirmaju szabat nugoja leydz iroduma uz Synagogu. Tur ikwinà szabatu dinà tay Z'ydi sasypulciejos, kay mes swadinià uz baznicu. Ku tikwin wyssi sagoja, pasiciles už zieymis, kad gryb winim skaytit. Padiewie jam tyuliń gromatu; nu kotras eystin bieja īasieyts: bieja tiey gromota stōszki Izajasza Profeta. Izplētis tū, skaytieja ar miligu un jauku bolsu szkidry tūs wordus:

Cap. 61: «Gors Kunga ir uz manis,
 «Wiñsz mani itrynis ir un izsyutieis kab
 «ubogim jauku wiesti atnastum, samaytōtas
 «sirdz dzodieytum, citumnikim izpestiszonu,
 «un neredzигim atgryszonu redzieyszony
 «sl̄ndinotum, apgryutynotus walà pałaystum,
 «un gódu żeligu Kunga sl̄dinotum.»

Porskaytieis tu Jezus, sałyka gromatu, atdèwie sułayniam un atsysadòs. Acis wyssus sapulcieytus laużu bieja uz Winia apgrystas. Pieć to isokā sacieyt: «szudin ti wordi roksta swāta, dzierdieyi tagad nu jyusso, izsipyldos!» un tū tim iksz runas sowas dawiede.

Barni! apgodoit, jô Jezus tys ir, ap kótru Profets ir sl̄dinowis, tu war padarit kó gryb: un wiñsz ir tys kas nu gráku wolnus dora un uz izpiestiszonu myusus dawad: kas kad tay ir, parodieja tu Jezus ar wysim sowim dorbim un wordim.

Kad Jezus tu runowis ir, wyssi brejnowos mileygim un jaukim wordim, izejamim nu mutis Jô; bet na par garu layku pasyciele pawidieyszona iksz jus sirzu. Pagedowa wini siew: «kas? Wiñsz ir ubogs un gryb byut tay lels? jo kû môk, diel kô siew un sowim na paleydz?»

Jezus pazyna jus gôdoszonu. Pasacieja winim, diel ko storp tim ni wina breynuma padaryt ne gryb. Sacieja tôlòk, ni wins Profets newa miłs iksz sowas tawiszkas. Laykâ Eliasza, kad bieja lels bods, atsyru-dos daudz biedigu atrayszu, un diel to Eliasz tikwin pi wînas atrajties iksz Sarepta bieja syutits. Un laykâ Elizeusza bieja daudz szpitaligu ikszan Izraela, un diel to ni wins nu jus na bieja apcieystits, kaj tikwin Naamans Syryeyczuks.»

Kad tû dzierdiejeszy ir, ikryta wyssi iksz duśmieś, un na dewie jam tôlòk runojet. Wyssi iksz synagogas essami, stojós pret winiu ar kliksonu, izstyumia un izdzyna jû nu synagogas un mistâ, un pagywa ju ar siewim uz nejauka kołna iz kotra jus mîsts nulykts bieja, grybiedami ju nu to kołna nustumt. Jezus stowieja jau uz poszas molas; iksz to pieszki apsigryzies, porgoja ar taydu gudu un rômibu storp tim, kad stowieja kay apsistî un ayzeitinoti wyssi. Auksti ti Nazareyczuki poszy atstyumuszy ir nu siewis izpestiszonu.

18. Gausa zwiejoszona zyuwiu.

Pieć nugoja Jezus tólòk, un atgoja pi azara Genezaret. Tie tyulin atsarodos pułks laužu, wyssi grybieja winiu redziejt un klausiejt.

Pi mołas stowieja diwi łaywys: wina bieja Pitera un jô brola Andrywa, utra Jônia un jô brola Jakuba. Eystin nu jus bieja izkopuszy un skołowa tieyklus. Jezus ikopie łaywâ Pitera un Iyudzie jô gudiejgi, kab druscień nu mołas nucielatum; Piters padareja tu ar grybieszonu. Jezus sâdôs łaywâ, un laudź pi mołas apleyk, kotrus wiñsz nu łaywas mōcieja. Pabieydźs runôt, sacieja uz Piteru: «tagad dudis uz dzilini azara, izmiet tieyklus uz zweija!» Piters atbildieja: «Mocitoys! por wyssu nakti strodowuszy essim un nikô na essim nuzwejuwuszy, bet uz towa wôrda ayzmieszsza tieyklu wiel reyzi.

Piters łaydieś ar sowu bròlu uz dzilini azara un ayzmètie tieyklu: te ayzemie tay daudź ziwiu, kad tieyklas isôka plieyst; diel to saucie uz Joni un Jakubu, kotry bieja utrâ łaywâ, kab winim paleydzietum; ti mûdry atgoja. Obi łaywas bieja pipilditas tywli uz grymszonu. Redziedams tu Piters porimts ar bayli, kryta Jezam pi koju, un ayzaklidzie: «Kungs! izey nu manis ajsto es assmu greciniks cylwaks!» Jezus sacieja uz winiu: «nesybiewystis, nu szô łayka laudź jau zwiejosi, tys ir, pułku laužu łasieysi uz kienisti Diwa.» Tayże un uz utrus stôwiejamus

un breynojamus sacieja Jezus : «eytie pieć manis padareyszu eś jyusus por zwieynikim laužu.» *Luc. cap. 5.*

Iz rayzies izwyłka sowas ławwas uz mołu, aplaydie tieykłus un wyssukù tureja, un pałyka wyssod pi Jezusa poszy. Kay skaysti pa laudim, tay spryszy iksz byuszonas Diwa bieja wyss, ku Jezus dareja !

Jezus igoja mistà Kafarnaum, kur Piters un Andryws dzieywowa. Jońs un Jakubs goja pakal winia. Pitera siwas mótie eystin cisz słyma bieja ar drudzu ; Piters sacieja uz Winia un ļyudzie, kab jay paleydziętum. Jezus dagois pi jos, pajèmie ju ayz rukas, ayzrunowa drudzi un drudzis tyuliń ju pałayde iz reyzies, un kołpowa lustigi Jezusam un Mocieklim Jo pi gołda. *Luc. cap. 4.*

Tys izsisłudinowos pa wyssu mistu, un wokorà ikwins nesie sowu słymu pret sàtas durawom Pitera. Jezus uz ikwinu ļyka ruku sowu, kotrys iksz to szaltia pałyka wasałs, kad taypat tureja slimibu kaydu. Kas por spaku un milibu bieja ikszan Jezusa !

Nu tò ļyka Jezus staygowa nu mista uz mistu, nu mistinia uz mistiniń, wysur wasałus dareja un wuycieja; wyssu lełoks isokums jò mocibas bieja, sewiszki nu isokuma : «dorot pakutu ! kieniste dabbassu ir klot.» Wissi Jò wordi bieja pipilditi ar spåku un gudu.

19. Mociba Jezusa uz kołna.

Reyzi redzeidams Jezus eisz lelu pułku laužu sasalasiejusu, izkopie uz kalninia, wiersum, un tur atsysados. Mocikli Jò stowieja pa obiju pusiu pi winia; uz liknis stowieja lels pułks laužu, wyssi uz winia wiarias.

Lela bieja rōmiba, tod Jezus īsoka mocit, un sacija:

I.

«Swāti ir ubogi iksz gora, ajstō jūs ir kienistē dabbassu.»

«Swāti ir nuskumuszy, aystō byus iprycynoti.»

Swāti ir rōmi, ajstō waldieys wini ziemī.

«Swāti ir ti, kotry ir ołkoni un slopst taysnibas, ajsto byuś paadinoti.»

«Swāti ir milasirdigi, ajstō apturies miłasirdibū.»

«Swāti ir ti, kotry tur tieyru sirdi, ajstō wini Diwu redzies.»

«Swāti ir ti, kotry miru dora, ajstō ti byus barni Diwa saukti.»

«Swâti ir ti, kotry cîsz wojszonu diel taysnibas, ajstô taydu ir kienistè dabbassu.»

«Swâti essat kâd jums laudz diel manis Iodieys, jyusus saymôs, un wyssu launu pret jums izgodos. Prycojeties un liksmojeties, ajstô olga jussu gausa ir Debbessis. Leydzi, taypat pirma jums Profetus, wysu gudrokus un wyssu swâtokus wieyrus Diwa, ir nupełuszy un wojowuszy.» Math. cap. 5.

Jezus izstostieis ir pieć uz tò kolna pisacieyszonas Diwa, siewiszki ap milibu wyssu lauzu, un sacieja:

II.

«Na godoit jyus siew, kad es assmu atgois nucielt istodyumu un Profetus, na ! grybu eś jus tikwin pi stypruma dawiest. Ajsto patisz soku jums, kad mudrôk debbeß un ziemie pôris, nakaj kab turatum taypat wyssumozoka roksta ziejmi, aba wiel roksta galiñsz iksz istodyuma atmieyts, aba neizpildieyta palikt. Soku es jums: jô iksz taysnibas na byusit jyus lełoki por Faryzeuszym un Rokstamocitoim, na iisit ikszan kienistis dabbassu.»

«Jyus esat dzierdiejuszy, kad wacym biejasacieyts: tiew nebyuś nukaut; kas otkon nukaun, uz to suds kreyt. Es wiel jums soku, kas uz sowa brôla tûwaka bez waynis dûsmojas, tys ayzpel na jau pasauktam byut pret sudu, tys ir warts nowies; kas nu sowa brôla apsysmiejas, tys ir warts kab byutum.

nu aukstokas sumanis sudits un uz numetoszonas ar akminjm nutisots ; kas wiel pawyssam sowu broli sleycynoy, ju biezprotigu bezdiwigs sauc, tys nupełna uz strópi gunis.

«Jò eystin grybi jau upieru sowu uz ołtora nulikt, un igodosi siew tułayk, kad tows brôls ku tur pretim tiewis; nulić sowu upieru pret ołtoru, un ey pyrmok sadaret ar brôlu sowu; pieć atey un uperey dowonu:

«Sader tyulin ar sowu inaydniku, kad wiel ar ju essi iksz celi, ajstò tiewi war suditojam attut, un tys tiewi imes iksz cituma. Eystin soku es jums, nu turynis nikas neizis, cikam padieju groszu neayzmoksos.»

«Pretim ne stowat, kotry jums launu dora (ne atrybit jus, nesyborat), bet, kad tiew isyta łobá pusiē, tod jam padud krejsu, un kad kas ap towu sworku tipâs, tu jam pałajd un uzwalku; nn jò tiewi gryb kas pispist kab itum tu ar winiu wînu jyudzi ciela, èy łobok ar jû diwi jyudzis.»

«Miloit sowus inaydnikus, swietejat tim, kad jums łodiey, dorat tim łabi, kotry jyusus neiredź un įyudzat por pretinikim un wojo-toim sowim. Tułayk byusit eystini barni jyusu Tawa Debbesis, kotrys dałayd saulaj sowaj uziekt por łobim un launim, un łayz lèytu uz taysnigus un bezdiwigus.»

«Kad tikwin tus milosit, kotry jyussu miloy, kaydu turit nu tò olgu? Negi tu tay ne dora mütiniki? Un kad essit tikwin miłasirdigi sowim brôlim (radinikim), ku

jyus dorot ipatiszy? negi tu un pogoni ne dora?»

«Tod jyus essit pilnigi, kay jyussu Taws debbessis ir pilnigs.» Matt. cap. 5.

Taypat un cytas pisacieyszonas Jezus gausigi izzolkawowa. Leydz Jo szkidras mocibas na gon ir necieystibu nepadarit, grozni ayzsoka Jezus nekaunigas pasywerszonas, negudigas godoszonas, sirdz un aplamigu dorbu.

Na gon ir, kab mès nezaktum, Jezus pisoka szkidry: «dud tam kotrys, tiewis ļyudz, un na atsigryzis nu tò, kotrys gryb nu tiewis ayzimt.»

Na gon ir kab mès prèt sudu nikod netaysnigu licibu neizsacytumem, aba pa wyssam netaysnigas zwèrèszonas nedarytumem, Jezus runoy taypat: «jyussu runa ļay byuš ir, ir, na, na!» Ikwins words, izejams nu mutis, tur byut posza taysniba.

Werts taypat atgodoszonas ir un tys, ku tolok Jezus tamā mòciejbā ap ļyukszonu diwagudigu pasacieja:

III.

«Sorgojeties, jyus, sacieja Jezūs, ļobus dorbus dieltō win pret laudim daryt, kab nu jus byutumēt redzieti, ajstō tay jyus newaryt dabot olgas nu jyussu dabbassu Tāwa.»

«Jo tu grybi dut kaļudu, tod ļay net towa kreysa ruka ap tu ne zina, kū dud ļoba rūka, kab tay towa tiey dūszona kaļadas iksz paslepszonas paļyktum, un Taws

tows, kotrys redz paslepszonu, kodkolwiek wissim redzajut tiew tū ayzmoksōs.»

«Kad tu grybi gawiet, tod numozgoj waygu towu (nesiweris nuskumigi, kay likuli), kab ni wins cylwaks ap towu gawiniu nezynotum, tikwin Taws tows, te essams iksz paslepszonu: un tows Taws, kotrys caur zyna paslepszonas, wysim redzieyt tiew tū ayzmoksos.»

«Kad tu grybi Diwā lyukt, ijey sowā kambari ayzsledz durowas ar siewi, un tur pilyudz sowa Tawa, kotrys ir te essams un iksz pasleptom witom, un Wińsz tiew tū wysim redzieyt ayzmoksos.»

«Kad jyus Diwa lyudzat, neplapat daudz wordu, kaj pogoni, kotry godoy, kad diel daudz wordu byus izklausiti. Na eytie jyus pieć winiu, ajstō jussu Taws labi zyna kōjums wajag, pyrmok, ne kaj jyūs Winia ap tu lyudzat.»

«Tay turyt jyus lyunkt: Taws myusu, kotrys essi debbesis, swietits lay byuś Words tows, lay inòk towa walstiba! towa wala lay nutieyk kay debbesis, tay un wiersum ziemes: mayzies myusu ikdiniszkas dud mums szudin, un atłayd mums myusu waynias kay un mes atłayżam sowim waynígm! Ne iwed myus iksz kardinoszonas, þet myus atpesti nu launa! Amen (tys ir: lay nutieyk tay!).»

«Kad tuwakam sowam waynias jō atlaysit,» tod tayże Taws dabbassu jyusu jums

nuzigumus atlays: bet jo laudim nuzigumus
jus neatlaysit, tod tayže dabbassu. Taws
jums jyusu grakus ne atlays.»

Jezus runowa tolòk, un sacya diel moci-
bas un prycas wyssu laužu:

IV.

«Ne kraunit jyus montu wiers žemis, bet
ryupinojeties ap Dabbassu walstibü, kur ni
ryusa, ni kudie niko na maytoy, ni zagli to
nuzakt na war.»

«Kur jussu monts, tur tod ir arridzan
jussu sirdz. Diwam un pasaulą bogotibom
jyus reyzie ne warit kołpot.»

«Soku ess jums: nesibadoit ap dzieywibu
jyussu, ku éssit un dzersit, ni ap missu
jyusu, ar ku ju apterpsit; tys wyss ir ryu-
pinoszona pogonu: Taws jyussu dabbassu
zyna ap tù, ko wajdzieygi essat. Neggi
dzieywiba wayrog ne ir dorga por barybu,
un missa por drebies?»

«Wereties uz putnim gaysa; ti na siey,
ni plaun ni Iosa uz szkyuniu, un taypat jus
baroy Taws dabbassu! Woy jyus tod por
winim ne essat wayrog Ioboki?»

«Raugot lilias teyruma! tós nestrodoj, ni
spreż; taypat, eś jums soku, net Salomons
iksz wyssa sowa leluma un gudibas ne bieja
tay skaysti aptarpits, kay wina nu jus. Jó
Diws zoli tejrumā tay skaysti aptarp, woy
tod ne war wayrok padarit diel jussu, jyus
mozticigi?»

«Meklejet jyus papryksz kienistis Diwa un taysnibas jo, wyss cyts byus jums duts. Nezaryupynojeties tayze ap dinu reyta! Dina reyta jaū posza ap siewi ryupinosiš. Ikwina dina tur gon uz sowu rupostiu.»

«Łyudzit, byus jums duds: meklejat atrasit: klaudzinoit un attaysis jums.»

Pyłns mocibas un piruozzonas dałyka
wiel JEZUS pi tó:

V.

«Taydu māru, kaydu jyus mierejet, byus jums atmeryts. Diel kō tu redzi skoborgu aci brola towa, un nerediti tu bołkas aci sowā?»

«Wyss, kō jyus grybit, kab jums laudź daritum, tū jyus winim tay dorot! Tys ir isokums tisas bauślibu un Profetu.»

«Meklejat iit caur szaurom wortim: ajstō płoti worti ir wedami płotu celu uz pazušzonu, un tus ir dyżan daudź kotry caur tim iit. Szauri ir worti un szaur celsz wadams uz dzieywibu, un moz tus ir, kotry ju atrud.»

«Sorgoities monitoju wiltigu Profetu, kotry uz jums atit wuszku drēbieś, un iksza ir wyłki plesigi! Nu jus auglu pazieysit winius!»

«Ne ikwins, kotrys uz manis soka: Kungs! Kungs! iis ikszan dabbassu walstibas, biet tikwin tys kotrys dora walu muna Tawa kotrys ir debbessis. Uz citim sacieyszu dinā sudibas, nust nu manis wyssi, kotry ir slikti darejuszy!»

Por taydu mocibu Jezusa wyssi klausitoi

dīzan breynowos, ajstò wiel nikod na bieja dzierdiejuszy, kab tay kas mocitum. Lela romiba un kłusieyszona bieja storp tim laudim, swata bayle wyssus poriemie. Swietits ir tys, kotrys leydz winias dzieywoy! Izpiestiszona myusu uz izpildieyszonu tūs mocibu, bet na iz poszas winiu zynoszonas stow.

20. Mieyta Jaira un slyma siwits.

Jezus sedieja satà Mateusza, kotru eystin nu muyta por sowu mocieklu bieja pasaucis; iksz to igoja wyssu wacoks wiersiniks winas synagogas, ar wordu Jairus, kotrys tureja mieytu diwipacmit godu slymu uz smiertis. Kay mudry Jezusu iraudzieja, kryta jam pi koju, un lyudzie pazemigi: «munā miejta mierst! ey, lyudzu, munā satà un izlić ruku wiersum winias, un pałyks pi dzieywibas. Jezus cèles tyuliń, un nugoja ar winiu. Mociekli Jò un daudź laużu draudzie goja ar winju. Mikszona apleyk Jezusa bieja lela. Mat. 9. Mar. 5. Luc. 8.

Storp tim laudim bieja winā siwa, kotra por diwipacmit godu slyma bieja; aszni slymibā daudź jau bieja citusie zam rukas balbieru: eystin sowu wyssu montu jau bieja izdewusie, un jay tys wyss nikay nepaley-dzieja: bet wel kas reyzis slyktok bieja. Siwits tiey porsimidzie caur laudim, tywl dagoja pi Jezusa nu pakalas, un dasydyures dīzan wigli. Jò drebiu, un tyuliń numanya wasała essama.

Winia godowa, kad tū pawyssam pašlepsz padaris, bet kayže wareja pret Jezu tys palikt pašlepszonā! Taypat wińsz tys bieja, kotrys zynowa godoszonas jos sirdz un jay paleydzieja. Pasygrizis sacieja uz laudim: «kas dasdyuries munu drébiu?» Niwins nagrybieja pi to pisyzieyt. Piters un cyti Mocikli sacieja. Mocitoys! redzi tu pats, kay tiewi laudz midz un stumda, un tu wiel waycoi pi myusu? Bet Jezus stostieja: «kad manis kas dasdyuries, ajstò es zyou, kad spaks węselibū idudams nu manis ir izgois,» iksz to apsyskatijos, kab tu iraudzietum, katra tu padareja, un Jam bieja łabi zynoma; redziedama tey siwa, kad to nawar paslépt, izgoja nu laužu un kryta jam pi koju. Tay nusabieydos, kad wyssa treysieja. Biet miliba Jezusa dadewie stypruma un atjemie wyssu bayli nu jōs sirdz. Pisypazyna istisz pi wyssa. Stostieja pret wyssim laudim diel kō bieja dasadyurusia mołas jō drebiu, un kay tyuliń wasala ir palykusia. Jezus pasiwieries uz jōs żeligi, un sacieja jay: «jem muna mieyta drusu sirdi! towa ticiba tiewi wasalu ir darejusie. Ey iksz mira, un essi wolna nu towas slimibas!» Pa wyssam wasala un diżan iprycynota nugoja mudry uz satu sowu.

Kad Jezus wel runowa: atgoja nekaydi nu kołpu wyssu aukstoka wiersnika, por simidzie caur brozmu laužu un pasacieja: «mieyta towa numyra, nekłapatiey wayrok

Mōcitoja! Taws uz tōs ziniis stowieja kay irakts, biez nudzyda: bet Jezus sacieja uz winiu: «nesybieystis! tyć un byuś winia wasala.»

Jezus atgois pi sātas wiersiniku, bet nelaydie uz winias ni wina, tikwin Piteru, Joni, Jakubu un Tāwu tōs mieytinias. Satâ wyssi bieja iksz nemira un sajaukszonas, wyssi raudowa un szlyucie ap tu barnu: jau tayže, leydz iroduma, pyutie pieypinie žéligā, un dzidotojas dzidowa sowas dzismieś želigas. Jezus milowa romibu, un neiredzieja truksmis, klikszonas un szalsza, del tō sacieja: «ku jyus te dorot por truksmi? porstoit raudot un izsiszkierat, tys barns nawa numiris, tikwin ayzmidzis.» Té nu winia laudź isoka apsasmit: ajstò labi zynowa, kad barns bieja numiris. Bet Jezus pisacieja tim sliktim laudim atsystot. Kad wyssi nugoja, igoja pokojā kur myrunis mieytinis guleja, paiemis tikwin tawu un moti to barna, un tus treys mociklus ar siewim pi winias. Té guleja bolta, nūtierpusie, rōma un māma misa to barna, kotra pret negaru īayku kay ruzie zidieja.

Jezus dagoja pi winia! taws pylns so piu, motie ar nuskumigu boltu waygu un ar aysirraudowojuszom acim stowieja pi tō, bayle ar nucieju turejos iksz winiu, tayže un mocikli, pipildiejti ar nenurymigu gaydieszonu, reyzi pasiwerdami uz Jezusa utru reyzi uz barna numirusza. Iksz tō paiemie Jezus ayz ruku numirusza barna, un sacieja miligi, kay

kad ju grybieja nu migā pamudinot: «mietinia! soku es tiew, celis!» un tyuliń tys barns cieles un staygowa.

Jezus pisacieja tyuliń barnam padut ku edamu un pisacieja kab ap tu wajr ne runotum, kas ir nutieis; biet tey wiests ap tu leļu dorbu na par garu ļayku izsislawieja pa wyssu tu dalu pasaula. Klanieyszona dzilla ļay byuś Wyssuwarygam, kotrys tayže numiruszus pi dzieywibas dawad.

21. Jezus un treysdesmit ostuniu godu styms.

Jezus atgoja otkon uz leļas swadinias uz Jeruzalem. Izmekleja bedigus, un pats staygowa pieć winiu, kay wyssu želigs nu wyssu laužu. *Joan. cap. 5.*

Pi winu wortu mista Jeruzalem bieja oluts wasalus darejams, kotrys kay pruds kayds bieja. Eystin ļaykim iyudins tō pruda īsoka kay wirt, kad Engels ļaydies iksz winia un pakustinowa iyudini. Kas tyuliń pieć tos pakustinoszonas iyudieni igoja, tys paļka wasals, nu wyssaydu slimibu. Tys pruds, ar leļu budowoszonu bieja apwests, kotrys nusaukts Betsaida, tys ir nomi miłasirdibas. Tamā nomā guleja daudź okļu, klybu, nukołtuszu, un cytu slymu, kotry uz pakustinoszonas tō iyudenia gaydieja.

Stopi tim bieja tayže wins cylwaks slyms treysdesmit ostunius godus. Jezus redzieja winiu gulamu, un zinodams kad jau tay

sień ir slyms; tod sacieja uz winiu miligi: «tu eystin grybi hyut wasałs?» slyms atbildieja: «ok Kungs! nawa cylwaka kotrys mani iksz tò pruda inestu, kad jyudińs palik pakustinots: un cikam eś tur nusiwelkus, tod jau cyts pirmmanis iksz winia ikôp.» Jezus sacieja: «cielis, pajem sowu gultu un ey, un tudel nudzyda tys cylwaks esus wasals, cieleś, paiemie sowu gultu, un nugoja pipeldieyts, ar pateykszonu no prycu, bet Jezus atsistojos (ayztò un tur daudź laužu isoka pulcietis) tay pieszki, kad net izwes-seleysts ap Jô wordu dasizynot newarieja.

Dina tiey, kotrâ Jezus tu slymu ir wasału darieis, bieja szabat. Redziedami laudż tu cylwaku nesut sowu gultu tay wasału un stypyru, klidzie uz winia: «szudiń ir swadnia! newala tiew sowu gultu niest.» Bet wiñsz atbildieja: «tys kotrys ir mani wasalu dareis, sacieja uz manis: pajem towu gultu, un ey!» Tod jo waycowa: «kas tys ir, kotrys tay uz tiewis ir pasacieis?» Cylwaks tys ne mocieja Jô nusaukt. Jezus pieć ju satyka Baznicà ne par garu īayku, un sacieja uz winiu: «raugi! tagad essi palicis wasals, wayr ne grakoy, kab tiew wiel kas slyktoks ne nutyktum.»

Tys slyms, kay un daudź cytu iksz wajdieuwis gułamu, izwyłka uz siewis tas wyssas sopies ar grakim sowa jaunuma, un treysdesmit ostoynius godus worgus un badas bieja por olgu por cik szaltiu dikas un

nekaunigas pasylayszonas; neiredzit tod wysod graka, kab un jyus nelaymigi tayze ne palyktumet.

Kay tikwin tys cylwaks pazyna Jezusa, nugoja un pasacieja Z'ydim, kad ir tys Jezus, kotrys ju wasalu ir padarieis. Tod palyka Z'ysi wiel inayda, mekleja net ju nukaut, kad swadiniā slymu ir wasalu padareis. Jezus zynodams ap tu labi pasacieja uz winiu tu lelu wordu: «Taws muns leydz szam laykam (leydz izpestiszonas laužu neporostdam) ir darygs, un tay Eſ taypat esmu,» un tys saue swadinias swietit. Caur lobim dorhim ir dina Kunga werti swietita, biet ne caur ulawoszonu.

22. Izłasieyszona un izsyutieyszona diwipacmit Apostolu.

Kad Jezus atgois bieja uz Galileju tyulin sasyłasijos pulki laužu nu wyssu mołu apleyk winia. Sławie ap winiu izsludinowa net leydz Tyrū un Sydonu un pamołom jyures widzemis, un nu turenis daudz laužu atgoja. Pulks apleyk winja bieja kas reyzis lełoks. Slymi wyssi grybieja ayztikt winia, kab palyktum wasali, tys ir: okly, kurli, klibi, apsiesti nu neszkieysta gora, mami, mienes serdzigi, melmanā-serdzigi; un Wiñsz wyssus dareja wasalus, kocz daudz nu tim bieja woju iksz tictibas un greciniku.

Redziedams Jezus tu pulku laužu kotry töl apleyk uz zemis nusyłyka, un diel cisz

lelūma wins utram porszkodija pi klausiszonas Jō mocibas; numanija iksz sewis wydā žalumu, kad bieja bez paleyga un iztronkoti, kāj wuszkas bez gona. Sacieja uz mociklu sowu: «plauszona ir lela, biet darbiniku ir moz, ļyudzit tod Kunga plauszonu, kab izsyutieytum darbinikus uz sowu plauszonu!» Pastatieja jaunu nulykszonu nulikt diel izpiestieyszonas laužu, un nugoja wokorā tamā tay dorba pylnā dinā wiersum wīna kołna, uz kotra wyssu nakti iksz ļyukszonas pret Diwu porlaydie. Ľyugszona bieja por baribu diel Jō sirdz.

Kay dina atgoja, izlāsieja Jezus nu sowu izlāsieytu mocieklu diwipaemit, nukotru sieewiszki bieja pryciks, saaycynowa jus sieewiszki pi siewis. Jus wordi ir ti: Seymans Piters un jo brols Andryws, Jakubs un jo brols Jońs, Filips un Bartuls, Mateusz un Tomasz, Jakubs tay nusauktś jaunoks un Judas Tadeusz, Seymans nu Kanas un Judasz Iskaryota.

Tus tyuliń izsyutieja pa diwim reyziē ar spaku, kab poszy wyssim redziejt mocitum, un slymus wasalus darytum, diel tō jus tayze nosaucie muni nusyutieyi, tys ir Apostoli. Eytie, sacieja winim, biet, na pi pogonu, ni uz mistu Samarytanu, bet pi izgaysuszom wuszkom nu cilts Izraela. Pa cielu sowu wyssur idami apsokot jyus pakutu, un śladinojt wyssim kad klot ir kienistie dabbassu, dorot slymus wasalus, szkistiejet

tus szpitaligus, uzmudinoit numiruszus, izdzenat tus wałnus ! wietli (t. i. spaku) essat pajemuszy, wietli aridzan atdusit.

Najemit niko ar siewi iksz ciela, tikwin wåzu: ajzto darbiniks werts ir sowas portikszonas. Uz kota satu iiſit, sokot: mirs Łay ir taj sataj ! jō tej sata ir warta swietibas, tod aridzan winia nôks iksz winias , jō na ir werta, tod jyussu swetiba pi jyussu otkon atsigrisis.

Kur tikwin jyussu na piims , ni jyussu mocibas neklausieys; izeyat nu tayda mista, aba satas, un niet nukrotot putieklu nu koju jyussu diel licibas pretim winiam ! Eystin, soku eś jums, zemiaj Sodomas un Gomoras sudibas - dinā łatok noksis , na kay taydam mistam.

Raugi, es syutu jums kay wuszkas storpa wyłku; taypieć essit gudri kay czuškas, un biez wylta kay bołuži. Sorgojeties nu laužu, byosit nu dižan daudź diel manis neiradzami. Bet nowa lełoks mocieklis por sowu Mocitoju, ni sułayńś por Kungu. Mocieklis un sułayńś Łay porstoy uz tō, kad tur tay, kay jō Mocieklis un Kungs. Jō sayminiku nupieluszy ir, kay wayrok napadaryś ar jō sajmi.

Nisabeystot tus, kotry tu missu nukaun, biet , dwèselay ni ko nawar padarit ; biet beystaties tūs wayrok, kotry war missu un dwèseli elli numatot.

Neggi diwi zwierbuli nowa pierkti por szkillingi? un taypat ni wins na krejt uz ze-

mis bez zinis un walis jussu Tawa; nasybiejstatieś topieć, kad tōd jyus wayrok łoboki essat na kay wyssi reyzie zwierbuli, niet moti uz golwu jyussu wyssi ir saskaytitj.

Kas tikwin pret laudim mani izzejs, tū es arridzan izzejszu por munu pret munu dabbassu Tawu; biet kas ayzalikš mani pret laudim, mocibas munas un manis kauniesis, tō eś arridżan kaunieszus pret munu Tawu Debbiessis, un nepazieyszu jō por munu.

Kas wayrok miloy tawu un mōti, na kay mani, tys na ir manis warts: kas daļu aba mieytu wayrok miloy, na kay mani taypat manis na ir werts, kas sowu krystu na jem uz sewis, un na it pakal manis, tys na ir manis warts.

Kas jums piiem, mani piiem, un kas mani piiem, piiem tū, kotris mani ir sytieis. Kas tikwin winam nu wyssu-mozoku iksz manis ticamam jyudinia solta diel atsydzierszonas padus, kad ir por mocieklu munu, aridzan soku eś jums tayże, kad tys tam na pałyks biez ołgas. *Math. cap. 10.*

Kad Jezus pabieydzis ir tas mocibas, nugoja jō mocekli pa diwim, un wujcieja pamistim un mistinim, pirunowa laudz uz pakutu, śłudinowa klot essamu kienisti dabbassu, un słymu daudź por wasalim darejoszy ir. Biet Jezus ar cytim sowim mocieklim nugoja nu tienis, un naporstoja wojet, un labi darit.

23. Mocibas Jezusa iksz lijdzbom.

Nu laywys otkon mocieja Jezus pi azara Genezareth laudz daudz sasyłasie jussus stowamus uz molas, un tułayk wujcieja sowas dabbassu mocibas iksz poszom lijdzbom.

Zemniks, tay isoka Jezus, izgoja siet labieybu sowu, un kad seje, kryta cyti gryudi cela molà, un ti bieja samieydieti, un putni atskrejuszy apedie tus. Cyti kryta uz zemis akminia, kur tikwin moz zemis, on dzilli zemis na atroda; ti pasycieleś mudry auksz, biet kad saule isoka dadzinot, nukolta, kad

na bieja sakniu winim. Cyta kryta storptim erszkieżym; tiey izauga un apmidzie tus, kad nikajdu auglu na atnesie. Biet cyta kryta wiers lobas ziemis, pasywajtinowos un atnesie trejsdesmitkortigus un szesdesmitkortigus un simtkortigus auglus.

Pats Jezus ir tolkawowis, tu lijdzybu. Raugi, sacieja: sakla zeymoy words Diwa;

ti pi kotru sakla kryta uz cielu molu, ir ti, kotry wordu Diwa ap dabbassu walstibu klausa, biet jus nasaprut un na apiem; tulayk asit neszkieysts gors sajem wyssu, kas bieja ikszan sirzu pasats, kab ne ticatum un nebyutum ispiestiti. Por saku, katra kryta wiers ziemis akminia, ir ti, kotry wordu Diwa klausa, ar prycu pijem, biet jay nadud sakniu ilayst, taydi ir nastowigi un tie por kaydu layku; biet kay mudry kaydas badas jus satieyk, aba miedieyszona diel Diwa mocibas stojas, tod dudas apmoniejt, un atkrejt layka taydas dawireszonas. Sakla katra kryta storp erszkierzym zieymoj tuis, kotry eystyn wordu klausa, biet pi kotru layeiga starowoszona, slopstums bogotibu, pasylaszona un cytas pasaulligas grybieszonas iksz winiu sirzu rejzie ar tom pasycielas un wordu Diwa taj apmidz, kad nawar ni wina augla atniest. Pi gola ir ti, kotru sakla uz lobas ziemis kryta, tys ir, kotry wordu Diwa klausa, winiu pijem, ar wyssu loboku sirdi globoj un ar paciszszonu auglu atnas trejs desmit, szesdesmit, un simtkortigu.

Ikszan cytas lijdzibas Jezus izstostieja kienisti Diwa wyssu nutikszonu wiers zemis sacieydams.

«Ikszan kienistis dabbassu ir tay ipl cylwaka, kotrys lobu saklu sieys ir Geyruma, un kad laudzjo guleja, atgoja maydniiks, pasieja kyukulus storp kwiszym un nugoja. Kad sakla idieyga, un izauga iksz worpom,

pasyrodiejos un kyukuli. Kołpi goja pi sayminika un sacieja ąz winiu: «Kungs! woy naessi tu łobas sakłas towà tiejrumā sieis? nu kurynis tod ir atsyoduszy kyukuli?» Sayminiks atbildieja: «inaydniks cylwaks ir tu padarieis.» Kołpi otkon sacieja: «grybi, kab mies nuitumem un izrautumem?» «Na»; sacieja sayminiks «kab rawādami kyukulus, naizpłyuktumiet lejdz ar winim un kwiszus; tod ɣay obbi aug leydz plauszonas ɣaykam: kay ɣayks plauszonas attis, pasacieyszu plowieim: salosot pyrmok kyukulus, un sasinit winius reyzie kyuliszus diel sadadzynoszonas, biet kwiszus sakraunat munā szkyuni!»

Taypat un tû lejdzibu ir tolkawowis pats Jezus: «por tû cylwaku, kotrys Jobu saklu ir seis, sacieja, ir Dałs cylwaka tys ir Pestitojs, por tejrumu ir pasauls; ɣobi kwiszy ir barni kienistis dabbassu: por Kyukulim ir barni inayda, por inaydniku sejamu kyukulus ir wałos; plowiei ir Engieli, plauszonas ɣayks ir pasybieygszona pasaula. Kay kyukulus salosa un guni iswiż diel sadadzynoszonas; tay byuś padarits pi goła pasaula. Dałs cylwaka izsyutieys sowus Engielus, un ti sałasieys nu jò kienistis wyssu, kotry ir biejeszy por ilaunoszonu, un dareja launu un tus iswiś iksz ciepla gnis; tur byuś raudoszona un gryższona zubu: taysnigi laudź biet byuś spudri, kaj saule iksz kienistis Tawa.»

«Kas tur ausis uz klausieyszonu, ɣay tys

tod labi klausa, lay tu jem siew iksz sirdies
un sowu dzieywi leydz tam lay waldiej.»

24. Wyssaydas mozas lijdzijbas Jezusa.

Kieniste dabbassu (aba Dabbassu walstiba), runowa Jezus tolok, «pileydzynota ir gryudam synapis kotru cylwaks pajemdams sowâ dorzâ pasieja: gon tys gryuds ir mozoks storp cymom sakłom; biet, kad reyzi pasâts un izaug, palik por kuku, kad niet putni gaysa zam jô zoru un pakresla głobotis war.» Nu isokuma por mozim, uz goła por lełym iksz dorbim prykszdeim. Essat jyus un iksz mozus litu ticigi!

«Kieniste dabbassu, sacieja Jezus, ir pilejdzinota raugam, kotru siwits ar treim marym myltu sajaucie, - koleyt izwigla wyss saskoba.» Myusu wyssa byuszona ir porimta ar protu Jezusa, kad ikwinś myusu dorbs un words iksz siewis tur litu dabbassu.

«Kieniste dabbassu, dałyka wiel Jezus, ir pileydzynota montam pasleptam iksz tieyrumâ un perley nupierktaj por wyssu, kas ku tur.» Lay mums nikas tay miligs nabyus, kay swietiszona un ispestiszona.

«Ikwinu kûku war pazieyt nu jô auglu: biet ikwins kûks, kotrys na dud lobu auglu, byuś nuciersts un guni imasts.» Matt. c. 5. Poszy tikwin gudigi wordi un loba apsyimszona bez dorbu ir kay lopas un zidi iz kuku biez auglu.»

«Kotrys cylwaks nu jyussu turadams symtu wuszku, kad winu nu jus izgajsieś, na pamat diewindiesmit un diewinias tuk-sznesi un nait pieć izgaysusias, koliey ju atrod? un atradis, jem uz sowu placu, ar prycu nas uz satu, un ayeynoj sowus kay-minius un draugus, sacidams uz winim: «prycojeties ar manim, ajsto eś asmu atrads wuszku, kota mań bieja izgaysusie.» Tay meklej Jezus greciniku. Tay prycojas Engieli Diwa uz winu dweseli, kad jey pakutu dora.» *Luc. cap. 15.*

«Kotrys taws ir tayds storp jums kotrys sowam dalam Iyudzamam ap majzi, padutum akmini, aba, kad praseytum zyuwiś, padutum cyušku, aba kad lyudzas uļu, war jam dud turkszni! Tod kad jyus dižan launi essat, sowim barnim mocat lobas litas dud un jyus-saprutat, kay cik wayrok taws jyussu dah-bassu duś tim swātu goru, kotry winia pi-lyudz!» *Luc. cap. 11.*

25. Madala pakutnica grecinica.

Eystins Faryzeusz, wordā Seymańś, ayejnōwa Jezusa, kab pi winia astum. Jezus atgoja un atsysados pi goldā. Tamā poszā ļaykā, mistā tayže eystina siwa, kota bieja iksz launas slawies, kay grecinica: biet kay tikwin pazyna Jezusa, tay aridzan jos sīrdź pawyssam porsymiejos, un pipieldieyta bieja ar cina gudu un milibu diel Jezusa, ar sa-bierszonu un žaloszonu por sowim grakim,

un dasazynowusie, kad Jezus ir uz maltitis satà Faryzeusza, nuteceja tur mudry.

Łaykà maltities igojà tamâ ustobâ, kur edie, biet nadreystieja pret acim Jezusa stowiet. Dagoja pi winia nu pakalis un kryta jam pi koju. Na wareja ni worda izsaciejt, biet tikwin isoka osoras lajstiejt, kotras kryta uz koju Jezusa; pieé slaucieja Jo kojas ar sowim motim un buczowa: atuesie arrydzan

ar sewim traukà nu allabastra dyżan dorgu eleju nu balsamu kuka, ar tu lajstieja Jo kojas.

Faryzeusz, kotrys Jezusa bieja ataycynowis, wiarias uz tos klusieyszonas, un gódewa pats siew: «kab tyś byntum Profets, tod zynotum, kayda tiey ir siwa, kota winia dasydyuras, un kad ir grecinica!»

Jezus pažynis jo godoszonas, sacieja uz winia: «Sejmans! mań ir tiew kas jósoka.» Seymans atbildieja: «Mocitoys pasok.» Jezus sacieja: «Winam naudas ayzdiewiejam bieja diwi porodniki, wins jam bieja waynigs picus symts un utrys picdesmit groszu

sudabra ; biet, kad jam niwins ayzmoksot nawareja , tod obiim tus porodus paszkiń-kiowa ; kas tieu redzis, kotrys nu obieim, wayrok ju mīloj?» Seymańs atbildieja : mań redzis, kad tys, kotram wayrok ir paszkin-kiowis.» Jezus sacieja ; «łab essi nutisowis.» Faryzeusz wiel nazynowa, ku Jezus grybieja caur tu lijdzibu pasacieyt. Tie atsigrizies Jezus uz tōs siwitis, un sacieja tolok Seymanam : «redzi tu itu siwiti ? Es asmu igois towā sātā , un tu man na essi jyudenia padiewis diel numozgoszonas koju ; biet tiey kojas munas ar ossorom sowom aplaystieja, un ar sowas gołwas motim apslaucieja ; tu na essi mani pabuczowis , biet tiey nu to łayka kay tikwin te ir igojusie , naporstoja ajzwinam buczot munas kojas ; tu gołwas munas na essi apsmereis ar eleju, biet tiey kojas munas aplaystieja ar dorgom zolem ; todiel eś tiew soku, kad daudź ir jōs graku atlāystu, ajsto parodieja daudź milibas. Biet kam mozok kas atlāyz , tys arydzan mozok miloy.» *Luc. cap. 7.*

Uz siwiti sacieja Jezus : «towi graki ir tiew atlāysti , ey ar miru !» Jezus atlāyz nu milibas un łobuma. Kotru cylwaku tiey miliba na waratum pakustinot ?

26. Igodojamas izsacieyszonas Jezusa pi wyssaydu nutikszonu.

Mocitoys istodyuma dagois pi Jezusa waycowa winia : «Mōcitojs ! kota ir wyssu

lełôka pisacieyszona iksz istodiuma un wyssu pyrmoka por wyssom?» Jezus atbildieja winiam: «tiew byuś Diwu Kungu towu milot nu wyssas sirdź towas, nu wyssas dwiesieleś towas, nu wyssa towa próta, un nu wyssa towa spaka. Tiey ir wyssu pyrmoka un wyssu lełoka pisacieyszona. Biet utra ir tay leydzona: tiew byuś milot towu tuwaku, kay siewi poszu. Lełokas pisacieyszonas por tom diwiejom nawa. Iksz tom diwiejom pisacieyszonom aysisledzas wyssas pisacieyszonas un profeti.» Tiey bieja wina nu wyssu lełoku izsacieyszonu izejamu nu mutis Jezusa. *Matt. cap. 22.*

Reyzi stowiedams Jezus wydâ daudź laužu, kotry pyrmok bieja nawasaly un kotrym wiñsz bieja palejdzieis, sacieja tus wordus: «wyssas litas ir mań atdutas nu Tawa muna. Eytie szur wyssi pi manis kotry essat biedigi un apgryutynoti, eś jyusus grybu atwiglinot. Jemit munu jugu uz se-wim un mocieities nu manim, ajsto es asmu leńprotigs un nu sirdź pažiemigs. Un tay jyus atrasit atsaplyuszonu iksz jyussu dwiesélis: ajsto muns jugs ir soldons, un nosta wigla. *Math. cap. 11.*

Wins cylwaks atgois pi Jezusa un sacieja: «Kungs! eś grybu it pakal tiewis, biet mań pawieley, kab papryksz nuitum uz satu, kab ar sowim atsapraszczej! Jezus pazinis lab, kad tiey nabieja eystyna jò wala, un kad war

byut otkon sōwieji winiu nu to atrunos, tod
sacieja: «niwīns nu tus na pidar pi kienistis
dabbassu, kotrys pilik rūku pi orkla, un
wiel skatijas atpakal.»

Pieéto utrys dagoja pi Jezusa mocitoys
istodyuma un runowa uz winiu: «Mocitoys!
es iszu pakal tiewis kur tu tikwin isi.» ajsto
godowa, kad Jezus na por garu īayku pa-
sauligu kienisti uzliks, un ju piec por bo-
gотu cylwaku padaris. Jezus pazinis nud-
zydu iszkieygu, atbildieja jam: «lopsas tur
sowu olta, un putni sowu perieklu, biet
dałs cylwaka natur net tik eystuma, kur
tikwin sowu golwu waratum nulikt.» *Math.*
cap. 8.

Reyzi siedeja Jezus baznicā pretim ka-
lāda aba skrejnis upuru, un skatijos, kay
laudz naudu tamā īyka.

Daudz bogotu namoz gona īyka tymā
kaladā. Atgoja taypat ubadzie atraytie, un
tiey upereja diwi artawus, aba groszus. Tie

ataycynowis Jezus sowus mocieklaus, sacieja uz winiu: eystyn soku es jums, kad tiej ubadzie atraytie wayrok dewie nakay cyti wyssi, lykdam i kaładā aba łodieyti, ajsto wyssi tikwin nu to Diwam upuru ir dawuszy, kas ir im atlicis: biet tiey ir wyssu atdawusie, ku tureja!» **JEZUS** godowa tikwin uz siržu.

Math. cap. 12.

Wins sacieja uz Jezusu: «ota taysnijba ir Kungs! kad mož byus laužu izpestitu?» Jezus uz to atbildieja jam un wyssim klot essamim: «ryupinojeties jyus tikwin diki porit caur szaurom durawom: ajsto es jums soku, kad daudz sieu suleys iit winia, un taypat to newares pi dorba piwest.»

Winu reyzi dagois Piters pi Jezusa, waycowa Winia: «Kungs! eik reyžu jōatłayż ir munam brolam, kad mani ayzdusmōs? woj septinis reyzis?» ajsto godowa, kad tys por daudz. Biet Jezus atbildieja: «es tieu soku, na tikwin septinis rejzis, biet sieptindesmit un sieptinis. Wyss kab bytu atlaysts, tay gryb Kungs.

27. Nowie Jonia Krystitoja.

Herods, dals winia, kotrys iksz Betlèhem barnus pisacieja izkaut, bieja waldiniks Galileas. Aycynowa Joni Krystitoju uz sowu muyzu, kad jam bieja zynoms, kay sēwiszks eylwaks. Jońs atgoja un porsorgowa ju iksz runas por wyssim grakim, un sewiszki por tu, kad tys waldiniks paiemie por siwu brola

sowa siwu, brola wiel dzieywojama. Herods klausieja winia ikszan daudź litom, biet iksztō na. Biet, Herodyada (tay bieja nusauktat tiey ticibas porłauzieja) ryupinowōs nu to Łayka tō cylwaka swata izgubieyt dzieywibu un tamā szalti waldiniks Joni pisacieja dzielzūs apkaustit, un citumā imest.

Herods apstaygoja dīnu sowas pidzimszonas un sataysieja lelu maltieju diel kungu Galileas. Łaykā maltities izgoja mieyta Herodyadys, un doncowa tur wydā ustobas tay, kad wyssim klot essamim patyka. Herods nu tōs imesles tiwl nu nujautas atgoja. Kay tikwin tiey mieytinia doncoszonu pabeyzie, ataycynowa ju pi siewis un sacieja uz winias: «Iyudź manis ap żelestibu, kaydas tikwin grybi, un eś tiew naatrinoszu, arridzan un pusis muna kienistis;» — istyprinowa wiel pi to tu sulieysztonu ar pizwieresztonu !

Mieytinia mudry iztecieja un wayeowa sowas mótiš: «Ko jôlyudz?» Motie sacieja: «gołwas Jonia Krystitoja!» Mieytinia pasaskubynowa pi Heroda un sacieja uz winiu: «Iyudzu tiewis eś, dud mań tyulin iz bludys golwu Jonia Krystitoja.»

Herods nusabieyda, un diżan nuskumigs pałyka; biet diel padaritas pizweresztonas pi cik daudź gostu, wiñsz pawieleja uz jōs įlyukszonas. Tyulin izsyutieja bendis-kolpu citumā ar pisacieysztonu, kab jam atnestum golwu Jonia; tys nugoja, nucierta Joniu citumā, un atniesis golwu ar asnim uz bludys,

diewie ju doncotojaj un tiey soway motiey nuniesie. *Mat. cap. 14.*

Kocz gołwa swâta zam cierwa pakryta,
taypat łobums sowu kruni aptur, un grâki
stropi paiem, ajsto wiel atsyrud cyta dzieywiba,
un Diws ir taysnigs.

28. Jezus draugs barnu.

Jezus porlaydie, tay leydz ijukszonas wyssu dinu lelâ pulkâ laužu, biez porstoszonas un atsapynszonas wuycieja un slymim wiesielibū diewie, un ka wokors dagoja, laudź pa mozam izstaygowa, un Jezus tayže atsaraut godowa.

Iksz tò dagoja cytas siwas gudigas, kotras tureja pi Jeza daudź nuciejas un milibas un atniesie sowus barnus, kab jus swietitum, sowas rukas uz winiu lyktum, un par winim lyuktum; Mozokus niasie uz rukom, lełokus wedie pi siewis ayz ruku.

Rēdziedami tu mociekli, bora barnus un ar motiem łomowos, grybiedami atdziejt nu sowâ pikususza un apsłopusza Mocitoja un ne dalayst, kab jam wiel worgu dalyktu.

Biet Jezus, kotrys barnus nu sirdź milowa, pa wyssam na bieja mirigs nu taydas

namiligas apsiimszonas mocieklu. Ataycynowis barnus pi siewis, un sacya mocieklim: laydit mozim pi manis attit, un na ayzlidzit jyus tim, ajstò jùs ir kieniste dabbassu. «Un ejstin soku jums,» sacya tòlok: «kad kas na piiem kienistis Diwa, kay barns, ar paziemibu un negudrybu, tod tys iksz winias na iis. Piec tò paiemie Jezus barnus uz klepi sowu, lyka wiersum jus rukas sowas un swietieja.

Pi tò sacya Jezus igodojamus wordus ar waribu un szkidry klot essamim.

«Kas tikwin wiñu nu tus mozus piiem iksz wordà manà, tys mani piiem: bet kas wiñu mi tim možim ilaunoy tam lobok byutum, kab taydam pi kokla byutu pisits akmins dziernawu un ilayustum jù iz dybyna jyures.» Bada cylwakam caur kotru ilaunoszoná (aba abgrecynoszona) celas!

«Kad tiewi aćś towa, aba ruka towa, aba koja ilaunoy (abgrecynoj), tod izrauń aci towu, atcier ruku aba koju, un nuswid nust nu siewis ajsto lobok tiew biez tus łucieklu iit kienisti Dabbassu, nakay ar tim tikt elle, kur torps namierst, un guńś nadzist.»

«Tod wiertyties jyus kab ni wina nu tim mozm nasmoditumet un nanicynotumet; ajsto soku eś jums, kad Engieli jus Debbessis weras wyssod uz wayga Tawa muna kotrys ir dabbassus. *Mat. cap. 18.* Ok! kay nu sirdź milowa Jezus barnus !

29. Porsamieyszona Kunga.

Reyzi paiemie Jezus ar siewim kłusiniam sowus treys wyssumilamus mocieklus, t. j. Piteru, Jakubu un Joni, un nuwiedie jus wiersum kołna auksta un tur Diwa īyudzie. Wydā jō īyukszonas porsamiejos pawyssam Winia gime, pałyka spudrys un skaysts: waygs jō spieydieja kay saule; drebies jō bieja kay snigs spudras un boltas: un sze diwi wiejri pasarodijos gayszā dabbassu: ti bieja Moyzesz un Eliasz. Runowa ar Jezusu ap tu, kas Jerozolimu gayda.

Swatā ceryba un bayle apiemē tus trejs Mozieklus. Piters pylns apslopszonas atsy-saucie uz Jezusa: «Kungs! labi ir mums tie: jō tu grybi, tod mies tie pataysisem trejs byudes. Tiew winn, Moyzeszam winu un Eliaszam winu! Bieja pawyssam nu' prota izgois, nazynowa, ku runowa. Kad wiel Piters

runowa, atgoja padubbessis, kota winius apkloja un nu tōs padubbiesis ayzaklidzie bolsis: «Tys ir miligays muns Dałs, ikszan kota mań wiszkin patyka: Winia jyus klausot!» Dizan nusabieydzuszy kryta mociekli uz wayga kab jam klanieytus.

Tamā ļaykā Jezus dagoja pi winiūs, dasadyurie jus un sacieja: «Celities jyus nn nesabieystat.» Papletuszy acis sowas niko wayrok na iraudzieja, tikwin Jezusu.

Nuidams nu kołna, sacieja Jezus uz winim: «nastostot jyus nikam, kols Dałs cylwaka nu mirunim na pisacels.» Biet tō worda na saprota: «Nu mirunim pisacielszona,» tod ap tū storp siewim ir runowuszy. Nu tō ļayka runowa jau Jezus szkidry: «jemit jyus tus wordus sirdi, sacieja uz winiu: Dałs cylwaka byuś iksz laužu rukom izduts, un ti ju nukauš, un treszā dinā otkon cielsis nu mirunim.» Biet un tōs runas newareja ļabi porimt, kota bieja diel jus paslepszona.
Mat. cap. 17.

Tie wiersum tō kołna Jezus parodieja sowu warybu un skaystumu, kota jam ir pidaryga, kay Dałam Diwa. Eymia pakal winia wiersum zemis, kab ju taydu waratumem redziet Debbessis!

Pieć to wiel ir izsyutieis sieptindesmit diwi cytus mocieklus ar tū poszu pisacieyzonu, kay pirmok bieja diewis diwipacmit Apóstolim. Pażytki Jō mocibas kas riejzis wayrynowos.

30. Dałs nutrotnys.

Jezus ajzwînam wuycieja caur lijdzibom. Nokamas tur byut leļas igodoszonas wiertas diel siržu laužu.

«Wins cylwaks tureja diwi dałus», tay stostieja Jezus: «jaunôks nu tus atsasaucie: ««taws! dud mań munu dalu nu tawuszkas, kotrâ mań pidar!»» un izdaleja taws montu storp jus. Pieć cik dinu pajemis jaunoks dałs wyssu, nubraucie tòl swieszà mólà, iksz kotas dzieywodams nagudigi iztracieja sowu tawuszku montu. Kad wyssu propuldieja un wińsz isoka pitryukumu cist un badu; tod cielēs tamâ mólà leļs bods. Pieć tò nugoja pi wînâ sayminika un pîstoja por dinietoju; tys nusyutieja winiu uz sowu muyżu kab tur cyukas-ganitum. Tie grybieja kab sowu bodu ar zejlim nuremditum, ar kotrom cyukas barowa; biet un tus jam nikas nadewie. Iksz tò pi goła pats iksz sowâ prôta isoka gôdôt: «kay daudź tieyk mayzis olgoczym tawa muna sâtâ, un eś, jô dałs, nu boda mierstu! taysiszus es iz cieli, atpakal pi muna tawa iszu, un sacieyszus winiam: «Taws! es assmu sagrakowis pret Debbessim un priksz tiewis eś naessmu wayrok godnys sauktis por towu dału, pijem mani lobok por winu nu olgoczym sowim!» tod ļajdieś pa cielu un atpakal goja pi sowa tawa. Taws pamaniis ju wiel nu tolinis, numanija tyuliń sirdź žalumu pi winia, tie-

cieja prettim winia, apsakiere ayz kokla un
 buczowa ju. Dals sôka runot: «Tâws! sa-
 grakowis es asmu pret tiewim un pret Deb-
 bessim; na esmu wayrok godnys sauktis por-
 dalu towu.» Biet taws (nadewie jam wyssu
 izrunot) sacya uz kolpim sowim: «atnessit
 mudry wyssuskaystokas drebies, un aptierpat
 ju tamôs; apmaucit gradzinu iz jô piersta un
 kurpis uz jô koju, atwedat telu barolu un
 nukaunit ju! sataysot lelu liksmiejbu ajsto
 tys muns dals bieja diel manis numiris, un
 tagad atsadzieywowna! bieja izgaysis, un
 otkon atsyrodos!» Kay jobs taws! Tayds ary-
 dzan ir Diws pi eystin pakutnika grecinika.
 Wacoks dals bieja tulayk teyrumâ, kad
 jo brols atgoja; atgois nu teyruma un klot

dagois pi satas, dzierdiejdam spieleyszonu un dzidoszonu, ataycynowa winu sułayni un waycowa winia, kas tie irradia? Tys atbildeja: «tows brols ir atgojs, un taws lyka barojamu tielu nukaut nu prycas, kad ju wasalu iraudzieja,» tys diżan apsikayta wacoks brols un negrybieja sātā iit. Taws izgoja pi winja un isōka jō lyukt, biet dals atbildeja winiam: «kredzi! es tiewis tik jau godu klausu, un nikod towas pisaciejszonas eś na essmu porkopis, un tu mań wiel ni kazłana na essi paszkińkiowis, kab eś waratum ar munim draugim pi maltties ligsmotis; un kad tys tows dałs, kotrys sowu tawiszku montu ar nagudigom un pasalayduszom mieyton ir apedis, tagad atgoja, tod tu essi pisacyis tielu barojamu nukaut.» Taws sacya uz tò: «dałs! tu wyssod essi bieis pi manis, un wyss, kas ir muns, tys ir un tows; eystina ir taypat lita prycotis un ligsmotis, kad tows brols, kotru meś essam turejuszy pornumiruszu, wiel is dzieywoy, un kad tys, kotrys bieja izgassis, otkon ir atsiradis!» *Luc. cap. 15.* Na essi neideriks un pretiniks sowam brolam kay tys brols, bet essi żeligs un milasirdigs, kay tys taws, net wiel wayrok, kay taws Debbesis!

31. Z'elestiba un naželestiba.

Pieć Jezus słuinowa: «kad wins cylwaks byudams iksz ciela nu Jerozolimas uz Jerychu, tyka storp slapkauniu; ti jū apzoga

applesie nu wyssa, certumus ayzdewie un pametie gułamu puss dzejwu. Un gadijos kad wīns Baźnicas kungs tu poszu goja cieli un redziedams ju gułamu, cacyn nugoja: tayże un lewits, idams pa tu poszu cielu, redzieja ju, un nugoja cacyn: biet Samarytans wīns kotrys jù redzieja, apsiążalowa uz winia, un dagois pi winia, izleja weyna un eleja uz certumim jō, un apsieja jus, pasadynowa ju uz sowa lupa, nuwedic moju witā, un globowa winiu. Utrā dinā, ture-

dams tolok jöt, izjemié diwi sudabra groszus, diewie jus sayminikam un sacieja: «tur ru-
piesti ap ju (glōb ju), ku win wayrok iz-
dusi, tū eś tieu atduszu, kay tikwin atsi-
gryzsusz atpakal. *Luc. cap. 10.*

Sze ir eystina miliba tuwaka, paleydziet wajadzieygam, kocz bieja nu cytas ticibas. «Ey tod un tu pador tay!» Tu wiel Jezus dalyka.

Cytu reyzi stostieja Jezus: «wīns kienińsz dareja rakawojszonas ar sowim porodníkим:

iksz tō atgoja wińs, kotrys jam bieja waynigs diesmit tyukstuszu talentu, (wińs talents warts bieja drejsdesmit sudabra rublu), un newaredams ayzmoksot, pakryta uz cielu sowu un īyudzie winia gauszy: «essi pacitigs uz manis!» Kieniñsz apsiżalowos uz winia diel jo paziemigas īyukszonas un wyssus jam porodus paškiničkowa.

Tys Sulayns izgois satyka sowu bidrakołpu, kotrys jam bieja waynigs symtu groszu; tu nutwiere tyuleń ayz kokła un sacieja: «ayzmoksoy, tu mań essi waynigs!» Tys pakrytis zam koju īyudzie ap pacitieyszonu; biet wińsz na apgodowa uz tō, pisacya jū citumā imiest, kolejdz porodu na ayzmoksowa.

Ap tū dasazynowis kungs, pisacya ju tyuliń pi siewis pasaukt un sacieja winiam: «ok biezdiwigs! es tiew uz towas īyukszonas wyssu porodu esmu szkinkios, way un tu nawarei apsyżalotis uz sową bidrakołpa, kay eś uz tiewis asmu apsiżalowis?»

tod lyka jū tyaleń ikszan citumā imēst, koleyd wyssu leļu porodu na ayzmoksoš.
Mat. cap. 18.

Tay arridzan, dałyka Jezus, padaris ikwinam nu jums muns dabbassu Taws, kotrys sowam brolam kō neatlāyss.

32. Bogots un ubogs.

Bieja cytkorta bogots cylwaks kotrys ar purpuru drebi apsywyłka un ikdinas taysija leļu maltiejti, un ubogs, ar wordu Łazars, guleja pret durowom jō (un bieja tys ar wōtim wyss aplykts) kotrys grybieja ar druponom kotas kryta nu golda to bogota sābra, sowu bodu nuremdit; biet un tūs jam nikas ne padewie; suni tikwin atgojuszy līzgoja jō wotis. Nutyka kad ubogs numyra.

Engieli jō mīssu nunešie uz klépi Abrahama. Tamā īaykā un bogots numyra, un bieja ellī

istumts: cīzdamts tur leļas mukas, pacielis,
 sowas acis aukszan, iraudzieja nu tolinis
 Abrahamu, un Ľazaru pi winia klepī; tod
 klidzie balsigi, sacieydams: «Taws Abra-
 hams! apsižalois uz maniš! syutiey mań
 tie Ľazaru, kab tikwin sowa piersta goļu
 pamiercitum jyudini, un mūnu mieli atdzisy-
 notum, ajsto eś ciszu leļas mukas tamōs
 lismōs. Biet Abrahams jam atsacieja: muns
 daļs! igodoj sew, kad tu jau towu ļobumu
 essi dabowis, tamā dzieywibas ļaykā, un Ľa-
 zaram prettim launa nūtyka; tod tagad ir
 szys iprycynots, un tū essi mucits: pi tō ir
 storp mums un jums, tay lela starpieyba
 biez dybyna, kad meš pi jums nawarym dait,
 un taypat jyus te pi mums!» Bogots uz tō
 sacya: «tod eś tieviš ļyudzo, taws, nusyutiey
 jū kocz uz muna tāwā sātu, kur wiel
 pieus brōlus turu, kab tim pasacieytum kay
 winiā zasaūlī klojas, kab ti kodkolwiek ne
 atitum tāmā witā mūku un worgu!» Abra-
 hams atbildieja uz tō: «tim ir Moyzesz un
 Profeti; ļay jus ti klausā!» Bogots sacya:
 «ach taws Abrahams! tō wini nadora!» Abra-
 hams pabieydzie tū runu: «Jō Moyzesza un
 Profetu naklausā, to tayze un tam ne ticies,
 kocz arridzan wīns nu mirunim pisacaltus!»
Luc. cap. 16. ļobok ir byut tamā pasaūli
 ubogam un diwagūdigam Ľazaram, ne kay
 launigam bogotam.

33. Neprotigas un gudras Jumprawas.

Kieniste dabbassu tay nutiks, sacieja Je-zus, kay ar diesmit jumprawom, kotas paie-mie sowus eleja Łuktorus, kab ar tim pret-tim itum bryugonam. Nu tūs, picas bieja neprotigas, un picas gudras: neprotigas at-nesie eystyn sowus Łuktorus biet biez eleja, biet gudras pajemie eleja sowus traukūs leydz ar Łuktorym; un kad bryugons ilgi kawiejos, wyssas ayzmyga. Ap pusnakti tas pamudinowa pieszki kligszona: «sze bryu-gons attit, celities un eytiā prettim winiam!» Jumprawas tyuliń cieles wyssas un sataysieja sowus eleja Łuktorus. Tie sacya neprotigas uz gudrom: «dudit mums drusku sowa eleja, ajsto kad dzist myusu eleja Łuktury,» biet gudras atbildieja: «na! na! kab napitryuktum mums un jums: eytie łobok pi pordiewiejū un nupiercit diel sewiś! Tūlayk atgoja bryugons. Tōs, kotas bieja gotowas, igoja ar winiu kozäs, un durowas palyka ayzsłak-tas. Pieć atgoja cytas un klidzie: «Kungs! Kungs! atdori mums darowas!» Biet bryu-gons atbildieja: «eystyn eś jums soku, na pazieystu eś jyussu.» Ku paleydzies eleja Łuktury biez eleja? kū pawiersiga mociba biez łoba prōta? Pi izpiestiszonas, wayrok ne kay pawiersigas mocibas aba poszas ap-siimszonas wajag. *Mat. cap. 25.*

34. Wyssaydas mocibas pylnas nutikszonu.

Winu rejzi, kad Jezus ar sowim mocieklim bieja ikszan Kafarnaum, atgoja pi Pitera wejri, kotry naudu ļasieja diel wajadzibas baznica, un sacieja uz winiu: «kayne? woj jyussu Mōcitoys ni kò na dūs uz baznicas?» Piters atbildieja: «ayzmoksoś! un tyuliń nugoja pasacit Jezus am. Jezus kotram wyss bieja zynoms, papryksz pasistejdzie ar pawaycoszonu: «kas tieu redzis? sacieja Piteram: nu kò jem kienini szò pasaula czynszu? woy nu sowu daļu, woy nu cytu laužu?» Piters atbildieja: «nu cytu laužu.» Jezus sacieja: «Tod dały ir wolni; biet, kab naisilaunotum, ey tu pi azara, un imet tiejklū! pyrmajā zyuwiej kotru tu izwilksi attays muti, tur atrassi naudu sudabra, kotra byuś werta diwi rejzis czynsa; tū pajem un atdud ju por mani un por siewi!» Piters tay padareja, un atroda iksz mutis

zyuwis naudu, un nunesie ju pieć pi atjemieja czynsza. Jezus bieja pa wyssam taysnigs, un pasadewie tayze ar Iobu protu riendiey-szonaj wiersnibas.

Idams otkon Jezus uz Jeruzalem, izsyutięja papryksz pasyutus, kab jām mistiniä samarytanu nakts mojäs sataysieytum; biet Samarytani jo napijemie. Dasazynowuszy ap tū Jońs un Jakubs, sacieja uz winia: «Kungs! grybi, kab mīes guni ataycynotumem nu dabbassu diel sadadzinoszonas jus?» Biet Jezus nupielie jus dižan un sacieja: «Jyus nezynot, nu kajda gora essat. Dals cyl-waka ne atgoja laudim dzieywibu atimt, biet jus głobt.» Twieykszona tiey ne pait nul Diwa kotra starawojas cytami szkodit.

Luc. cap. 9.

Ikszan cela sowia uz Jeruzalem ayzgoja reyzi Jezus mistiniä Betanias, kur diwi mosas, Marya un Marta, piiemie winiu sowà sätä. Marya atsysados ar cytimp ikoju Jezusa, un klausija winia wordu ar atziniu. Biet Marta dižan bieja bayliga un badawos, grybiedama ju kay wyss Iobok piimt. Iksz tō dagoja pi Jezusa un sacyia: «Kungs! way tu ap tu ne badoi, kad mosa muna wyssu dorbu mań poszaj ir atstojesia? pasok ļyudzu uz jōs, kab mań paleydziecum!» Jezus iz tō atbildieja: «Marta! Marta! badois un turbawois ab daudź litom, biet wīna lita ir wajadzieyga. Marya ir izłasiejesia wyssu Ioboku dali, kotra tayze nu jōs nabyus at-

jimta.» Taypat ir wajadzieygs wordus Diwa klausit un winius głobot. *Luc. cap. 10.*

35. Picelszona nu myrunim Łazara.

Lazars, kotrys ar sowom diwiejom mōsom, Maryu un Martu ikszan Betanias dzieywowa, bieja slyms; tod mōssas nusyutieja pi Jezusa, un pisacieja winiam pasacit; «Kungs, tys kotru tu miloj gul nawasals!» Jezus tū dzierdiedyams sacieja: «slimiba tiey nawa uz numierszonu, biet uz gudu Diwam,, kab caur tū Diwa dals byutum pagudynots.» Pieć tos zinis palyka wiel diwi dinas uz tōs wītas, kur wiñsz bieja. Treszā dinā sacieja Jezus uz sowim mocieklim: eyma uz Judeju, ajsto Łazars, myusu draugs, ir numiris. Iszu tur un pacielszu winiu nu myrunim.»

Tur nugois Jezus atroda missu Łazara jau nu czetra dinu gulamu szkierstā: Kay

dasazynowa Marta, kad Jezus attit, mudry tecieja pretim winiam, un klidzie, kay tikwin Jezusu iraudzieja.» Kungs! kab tu sze byutum bieis, tod muns brols ne byutum numiris, biet zynu, eś kad ap ku tikwin Diwa un tagad ļyuksi, Diws tiew duś.»

Jezus sacieja: «tows brōls otkon cielsis!» Marta atbildieja: «eś zynu tū kad dinā sudibas postora taypat un wińsz aukszan cēlsis.»

Jezus sacieja: «Es asmu aukszan-celszona un dzieywiba: kas iksz manis tyc, tys dzieywōs, jebszu numiris byutum. Un sieukurs, kotrys dziejwoy, nn iksz manis tyc, myuzigi namiers. Woj tyci tu tam?»

Marta atbildieja: «tay ir, Kungs! es tyeu, kad tu essi Chrystus, Dałs Diwa dzieywa, kotrys ir atgois uz szò pasaula.»

Pasaciejusia tu Marta igoja kļusiniam sātā un sacieja sowāj mōsaj ausi: «Mocitoys te ir un gryb ar tiewim runot.» Celies tyulin un izgoja pi winia. Taypat, un cyti laudż ar winiu goja pi Jezusa essamu pret satu.

Marya tyulin kryta pi koju Jezusa, un sacieja ar raudomom acim: «Kungs! kab tu tie byutum bieis, tod brols muns ne byntum numiris.» Un cyti, kotrys ar winiu bieja, izgoja un taypat raudowa.

Redziedams Jezus raudamus stipry wysus, luti bieja pakustinots. Byudams nuskumigs iksz sewis, sacya: «kuri jyus essat winiu nūlykuszy?» Winielas atbildieja: «Kungs

ey un wieryś.» Un Jezus raudowa. Jyus redzit, kay winiu tys ir milois.

Ar lelu iszkigu nuskumszonū dweselis, gois ir Jezus pi tūs kopu: bieja tur dubie dzilla iksz radzis, ar akmini applyta. Jezus sacieja: «nucelit akmini!» Tie ayzaklidzie Marta: «Kungs! jau smird!» Jezus sacieja: «woy es tieu na assmu sacieis: jo tu tyciejsi, tod tu Diwa spāku redziesi?» Akmińs tys palyka nucalts. Iksz to pacelis

Jezus sowas acis uz Dabbassim lyudzie, un sacieja balsigi: Łazar izey!» un tyuliń izgoja tys miruńs. Tys ir spaks Diwa! un tū kodkolwieck Jezus ar mums wyssim padaris, kad jau kopus gulesim. *Joan, c. 11.*

36. Apswaydieszona Jezusa nu Maryas.

Daudź Judu redziedami tu breynumu taydu, ticieja iksz Winia; biet cyti ir tu pasaciejuszy Faryzeuszym, un wyssuaukstoka sūmania pastatień Jezusu nukaut: dieltò Jezus atsarowie nu jūs uz rubeža mola Izraela. Sastā dinā zam swatku leldinas otkon atgoja uz Betaniju.

Tos treys radnis parodieja te Jam sowu cina-gudu un milibu. Sāta Seymana, kotru pyrmok bieja aptieyreis nu spitalibas, sataysieja wokora edini diel Winia un Jō mocieklu. Łazars leydzi ar winim siedieja pi golda, Marta kolpowa. Biet Marya atnesie iksz traukā nu alabastra wyssu marciniu cisz luti dorga eleja uu dorgas nardas-zōles, un swaydieja ar tom kojas Jezusa, tulayk, kad pi golda siedieja; apsiaucieja pieć jos ar sowim motim, un piectò palikius tō eleja izleja uz Jo golwas. Smords jauks nu to pipildieja wyssu nomu. Marya padareja tū nu eystas milibas Jezusam.

Cyti nu mocieklim bieja taydas numanis, kab tōs tik dargas zoles hyutum pordutas, un kab tu naudu sałasieytu storp ubogim izdaleytu, un diel to uz Maryas natureja Joba prota.

Jezus, pażywieris uz jūs siržu, sacieja: «Marya lobu dorbu ir padarejusia diel manis: apswaydieja mani uz munu biēru.» Un dalyka wiel pi tō: «eystyn jums soku, kad

kur win pa wyssu pasauli tiey pryciga zinia
ap Izpestitoju byuś słudinotá, tod un tys
arridzan ku ir mań padarejusia tagad Marya,
izteykts byuś uz myužygu piminieszonu.»
Ti wordi Jezusa tamā szalti izsypylda kad
tū skaytot.

37. Gudiga ijōszona Jezusa uz Jeruzalimu.

Uträ dinà byudams Jezus cielà uz Jeruzalem pi Betwagu tywl kolna Eleja, nustoja mirygi un sacya uz sowim diwieim mocieklim: «Eytie uz mistiniu, kotrys pryksz jums ir, atwedit mań ezela moti ar ezelanu, uz kota wiel ni wins nawa siedieis! Pasokat tikwin laudim, kad Kungam jús wajag, un tyuleń jós pałays.» Ti diwi mociekli atwiedie ezeli ar ezałanu. Wins nuwyłka nu siewis sowu wiersa drebni, un uzłyka winiu wiersum ezałana. Jezus atsysados uz winia. Tys nutyka leydz wordim Profeta. Daudź laužu sasypulcieja rayzie nu tolinis un tyul, un goja pieć winia.

Jezus goja storp winim. Pryca apjemie

wyssus. Wini kloja sowas drebies , pret winiu uz ciela pa kotru goja; cyti cierta zorus nu kukim, nesie jus pret Winiu un lyka uz ciela. Wyssi laudz , kotry pryszka un nupakalas Winia goja, klidzie balsigi : Izpestiszona Dałam Dowida ! Jay byuś izteykts kieniñsz, kotrys tagad attit iksz worda Kunga ! «Bieja taypat storp tim laudim daudz Faryzeusu, kotry leydzi goja. Tim paboda tiey balsiga un pryciga klikszona, kay ar un guds daryts Jezam. Druszy tod pasaciejuszy ir winiam : «ayzlidz tim tu un pisok kab nekliktum !» Biet Jezus atbildieja tim : «eystyn eś jums soku, kocz ti klušatum, tod akmini ti nu siewis duś bołsu.» Tolok goja kluſiedams, un pa kreysaj un lobay pusiey ryucie otkon guds : net un nu Jeruzalem izgoja pret winiu daudz wieyru kotry winiu ar tu pułku prycigu laužu slawynoja.

Redziedams Jezus nu kolna mistu, sacya nuskumigi : «ok! ka un tu, szamā dinā pazietytum , kas ir diel towas izpiestiszonas ! cytayż byuś pret tiewi paslepszoną, un diel tò kad padutas un uperejtas izpiestiszonas na essi pijemusie, atis diel tiewis dinas, iksz kotrom głuzy byusi izpustita, kad akmińs uz akminia iksz tiewis napaliks.» Un tu izsaciejs, apsyraudowa, kad jam osoras pa waygu tiecieja.

Tay ir ijois iksz Jeruzalem, un wyss mists bieja cielis. Ikwins waycowa : «kas tie ir?» Laudz klidzie un diewie balsigi atsacieyszou :

«Tys ir Jezus Profets.» Nukopie tod nu ezelana, un tayszni goja baznicā. Iraudzieja tur negudigu truksmi naudas miejeju un pordiewieju. Kay pirma ostuniu godu, tay wiel tagad padareja; izdzina tus nu pryszkas baznicas. Tie klot pi Winia slymi dagoja, neredzigi un klybi, un Wińsz wyssus wasalus ir padareis.

Redziedami, tū barni, kotry apleyk Winia bieja sasalasiejuszy, lustijos nu tōs breyngas izwiesieleszonas un nu prycas klidzie ti mozi barni: «Izpestiszona dałam Dowa!» Kas wiel diżan ayzdusmowa Faryzeuszus, łomowa tod tus barnus, un sasieja ar dusmi uz Jezusu: «woy tu nadzierdi, kù ti runoj? pisok tim klusiet!» Kungs tim uz tō atbildieja; «woy jyus naessat wiel skajtiejeszy: «nu mutis barnu sieu sataysieis izteykszonu?» Ok barni! igo-doit tu sieu, kad tay un jyussu woju izteykszonu na smodiej Kungs. Jyus dzidit jam winayż swatas dzismies ar gudigu nudziszonu.

38. Wyssuziemigas studinoszonas.

Bieja pādieja niediela Kunga, iksz kotrās sewiszki wuycieja un wasalus dareja. Wokorā wyssod izgoja nu mista uz Betaniju ar mocieklim sowim, un otkon diżan agry at-pakal goja uz mīstu un staygowa uz baznicu.

Winā dinā, kad Jezus saulā łažutis nu baznicas izgoja, stowieja mociekli pret baznicu, un skatijos lelaj iztaysiejszonaj baznicas,

«Pasaweris tikwin, Kungs! sacieja wins nu jus: kas por akminim, kas por iztaysieyszonu!»

Jezus atsagryzis sacieja: «redzit jyus tu wyssu, eystin es jums soku, kad te akmins

uz akminia ne palyks.» Uz taydas runas mociekli dižan nustoja, un grybieja ku wayrok un taysznok eystin ap tu dasazynot. Izgois un izkopis uz kołna eleja, atsasados sieu Jezus, un cyti pi Winia: nu to kołna iztisz tureja pret acim mistu un swafu baznicu. Tie Piters ar cytim pawaycowa: «Mocitoys! pasok mums tod, kod tys wyss nutiks, un kod byuś gols pasaulam?»

Uz tò sacieja Jezus: I.

«Kur ir mayta, tur saskryn ereli. Jyus dzierdiesit ap waydim un sajaukszonu; lela treysieszonā ziemis tie un cytur cielsis, bods un miers byuś pa wyssaydom witom, un uz

Debbessim pasarodieys bayligas zeymis.
Biet tys wyss byuś por isokumu worgu un
nuskumszonas.»

«Pyrmok nulikś uz jums rukas, jyus
byusit neiredzami nu wyssim un wojoti diel
worda muna, biet biez walis jyussu Tawa
Debbessis ni wins mots nu jyussu gołwas ne
izgays. Iksz pacitigas izciszszonas izpiestisit
jyus sowu dwieseli.» *Luc. cap. 11.*

«Kad negantiba wiersu paims, tod tulayk
miliba atdzis, bada un nuskumszona tay byuś
lela, kayda wiel nabieja nu isokuma pasaula
leydż szam ļaykam.»

«Jyus sorgoities, kab nikas jyussus napi-
wyltum! **Daudź** cielsis munā wordā, un da-
rys breynumus, tay, kab piwilti byutum,
poszy izłasieyti.»

«Kad iraudziesit Jeruzalem samiktu un
apleyk nu kara apstotu, tod zynit, kad wi-
nias klot ir atgojusie sajaukszona un izpu-
stieyszona! Kas tułayk Judu ziemię byuś, ļay
bag uz kolna; un kas teyrumā, ļay tys nait
mistā pieć drebui siew: tos dinōs atrybszona
taysnibās byuś.»

«Caur zubyna daudź pakris, daudź byuś
ikszan newalis wyssaydu tautu, westi; Je-
ruzalem byuś pipildieyts ar pogonim cikam
ļayks pogonu ne poris.»

II.

Tyuleń piećto sludinowa **Jezus** tolok,
sacieydam: «pieć tom dinom worgu izpu-

stiszonas, un kad zinia un nusyutiszona ap kienisti Diwa wyssim pogonim apšudinota uz ziemis byuś, atis gołs; saule palyks aptymsota, menesis sowu spudrumu na dûs, zwaygzneś krytieys, un styprumi kotry ir debbiessis byuś pakustinoti; nuskumszona un bayle pipildieys wyssus laudź ziemis, un nu bayles lełas nazynôs ku dareyt un nu prota sowa izis.»

«Pieé tom pasarodieys zieymie (krysts) Dałā cylwaka wiersum debbess; wyssas cilts wiersum ziemis balsigi raudoś, un iraudzies dału cylwaka atiejamu padebbessis ar leļu spāku un gūdu.»

«Tie izsyutieyś sowus Engielus ar strumpi un caur jūs salasieyś nu wyssom mołom pasaula sowus izłasieythus.»

«Biet kad tys wyss isokś nutikt, tod tulayk pacielit sowas gołwas: ajsto izpiestiszona jyussu tulayk klot ir atgojusie.»

«Debbes un ziemie porsamieys, biet wordi muni neporsamieyś. Ni wińs cylwaks nazyna ap taydu dinu un stundiu, diel to essit jyus waktiejgi un ļyudzit.»

«Kad Dałs cylwaka iksz sowa lela gūda atis, tulayk atsisieś kraslā sowā gudā. Wyssas cilts ziemis byuś salasieytas pret Winiu; biet Wińsz jūs izdaleys, kay gons wuszkas nu wucynu. Wuszkas pastatieveys pa ļobay, biet wucynus un ožus pa kreysu pusi.»

«Pieé tò tys Kienińsz sacieys uz tim kotry

pa lobay pusiej stowies: eytie jyus swietiti muna Tawa, apjemat siew tu walstibu, kota ir nu isokuma pasaula diel jyussu sataysita: ajstò es bieju olkons, biet jyus essat mani pabarowuszy; es bieju nusłopis, un jyus mani essat dzyrdynojeszy; kad es bieju wi-siss, jyus mani essat pijemuszy, es bieju płyks, un jyus mani essat apgierbuszy: es bieju nawasals jyus mani essat apraudzie-juszy: eś bieju citumâ, jyus essat pi manis atgojuszy.»

Kad Jezusu pieć tò waycowa: «Kungs, kod mieś tiew tu essam darejuszy?» tod tim Jezus ir atbildieys: «ku win kod wînam nu wyssumozokim brôlim munim essat padare-juszy, tu mań essat darejuszy.»

«Biet uz tim, kotry pa kreysaj pusiaj, sacis, nust nu manis jyus nulodieyi, eyta guni myużyga, sataysieyta diel wałnim un jo kołpim. Un tay ti iis uz myużygu mùku un stropiu; biet taysnigi laudż iis ikszan myu-żygu dziewoszonu.»

Ku Jezus wiersum tò kołna eleja ap izpustiszonu Jerozolimas słudinowa, tys pieć czetrđiesmit godu nutyka wyss: ku ap golu pasaula słudinowa tys eystyn, un newiltigi ar nutiks. Ach, miligi barni, kab wyssi jyus stowatumer, pa lobay pusiej biet ni wins pa kraysaj!

39. Padiejò wokora edińs.

Layks nowis kas reyzis klot goja tywllok

diel Jezusa. Zynowa āp winiu un cik rayžu
sľudinowa sowim mocieklim tamā padiejā
niedielā.

Iksz tō atgoja pirma dina leldinas, kur
jārs leldinas bieja jōkaun. Jezus izsyutieja
diwi mocieklus, Piteru un Joniu, uz mistu,
kab sataysieytum wokora edini leldinas, un
sacieja uz winim: «eytie, pi wortu satyksit
jyus winu cylwaku ar skruzi môla; eyta
jyus pakal winia, tamā nomā, kur tys iis, un
tur wyssu sataysot, kas ir wajadzieygs.»
Nutyka tys wyss.

Wokorā atgoja tur Jezus ar sowim mo-
cieklini. Bieja lela ustoba, apgayszota, iksz
kotras wyda stowieja golds apsakts ar captu
jāru, mayzi neraudzieytu un wieynu.

Jezus atsisados, un diwipacmit bieja
mocieklu apleyk gołda. Uz wyssu skatijos
(wiāriās) ar miligu pasawierszonu, un sacieja
uz winim: «barni! ar lelu słopszonu es su-
leiš siew assmu, ar jums tu leldinas jāru

esti, pyrmok na kay eś ciszszu; ajsto ar jumś, eś wayr na eszu, cikam wyss byuś izpildieyts Diwa walstibâ.» Tod pajemie bikuru pilitu ar weynu, Iyudzie Diwa ar pateykszonu, un padewie winiu apleyk' mocieklim.

Pieć Jezus cieles nu golda, nuwylka sowu wiersiju sworku, un pajemis gultas autu, porzijuzies, lieje jyudini bludâ, un wyssim sowim mocieklim kojus mozgoja.

Kad tu padareja, sedos otkon pi golda un sacieja: «way zynot, ku es jums tagad essu padareis? jyus mani saucat por Mocitoju un por Kungu, un taysniejgi jyus ru noit, ajsto eś tys pats assmu. Jo tod eś jums assmu kojas numozgois, tod un jums cyts cytam arrydzan kojas byus mozgot!

Ar tū grybieja Jezus sowim mociklim wiel padieju milibu už szò pasaula padarit, un dut wyssim paraugu paziemibas.

Ar redzamu żalumu isoka otkon Jezus runot; un sacieja: eystin eś soku jums, kad wīns storp jums, kotrys ar mani snedz bludâ, tys mani apwyłs (aba izduś). Un padewie gordu gabaliniu Judaszam Iskaryotam pretim seżamam: tys ju piiemie un tyuliń nugoja, kay oklys un ayzeitieis, Kungu sowu izdut (apwilt), por ku jam bieja nu wyssaukstokas sumanis treysdiesmit sudabra groszus pasulits. Tie sacieja Jezus swietigi: «tagad byuś Dals cylwaka izteykts, un Diws caur Winiu.»

II.

Cisz ayztikts uz dwiesielis nurimā uz szaltis ; pieć to pajemis mayzi, kota wiel uz golda bieja uzłykta, pacelie acis ar pateykszonu uz Debbessim, sałauzieja jù uz gabaltiniu , un padaleja winiu mocieklim apleyk sacieydams tus wordus:

«Jemit un edit jyns ! tiey ir misa muna, kota byuś por jums izduta, Dorot tu uz munas piminieszonas !»

Pieć tō pajemie Jezus bikieru, padareis taypat pateykszonu Tawam padewie ju mocieklim, un sacieja : «Jemit, un dzierit jyus wyssi nu winia: ajsto tys ir muns asnis, asnis jaunas dēribas, kotrys byuś izlits por daudzim uz atlayszonas grakū! » — Nu tōs milibas prycowos mociekli, un breynowos. Taypat un tagatiei Krystiti laudź waynigi ir prycotis. Tey padieja wakarynia wyssuswátoka , ir istatietya uz wyssu nokamu layku diel piminieszonas siew smiertis Jezusa un Winia posza koleyt otkon atis. Tolok sacieja Jezus : «ok jyus, muni miligi barni ! eś wiel por mozu layku ar jums essu : eś nuimu, un jyus tagad ar mani newarit nuit. » Piters atbildieja kopieé ? es sowu dzieywibu por tiewi atdutum. » Jezus atbildieja : Piter ! eystyn , eikam gayls ayzdzidos diwi reyzis, tu manis treyš rayzis ayzaligsi , un jyus wyssi mani apłaysit. »

Nuskumigi un borgi skatijos (wiarās)

wyssi uz Winia. Jezus sacieja: turit jyus Jobu protu! jò jyus tyciesit iksz Diwa, tod arrydzan un iksz manis byuś jums tyciet! Nomā muna tawā ir daudź dziewuklu. Es tur iszu tagad jums witu sataysit, un piec otkon Es atiszu, un jyussus pi sewis eś paimszu, kab jyus tur byutumet, kur es assmu. Eś assmu celsz taysnibas, un dziewibas.

«Ap kù tikwin tamā laykā Tāwa wordā munā Iyuksit, tys jums byus duts. Eś tō Tāwa Iyukszu, un tys jums atsyutis paleydzietoju un iprycynotoju Goru Swatu. Tys palyks ar jums, un wyssa jums izmocieys: es jyussu nepameszu borynius.»

Jō mani jyus miloit, tod munas bauslibas globoit! kas mani miloj, tu arridzan muns Tāws milōs, un eś taypat. Tam eś pasarodiszus. Net mieś poszy uz winia atissim, un pi winia môjas witu dareysim.»

Biet ar jums wayrok runot newaru. Wiersniba szò pasaula attit, kocz pi manis nikò natur meklet. Sze, kab tys pasauls pazieytum, kad es Tāwu miloju, un tay doru, kay mań Tāws ir paweleis, celemes un eyme nu szenis tolok.»

Jezus celes, un kad dzidowa dzismiu pateykszonas, goja uz kołna eleja. Nuskumigi un mirygi goja pakal Winia mociekli.

III.

Ayz wortim mista wiel Jezus mocieja: «Es essmu kùks wieyna» sacieja Wiñsz, «un

jyus weyna zorry, biet Tâws muns weyna sayminiks. Biez manis jyus nikò newaryt darejt. Kas palik iksz manis, un eś iksz winia, tys atnēs daudź auglu. Biet kas ne-palik iksz manis, tys sakals, kay zors nulausts.

«Eś jums pirunoju : jyus cyts cytu milojet, kay eś essmu jyus numilois ! Kad jums tay pasauls neiredz, tod jyus pagodoit siew, kad mani pirma jums ir neiredziejuszy. Jyus daudź turesit badu ; biet essat rōmigi ! Eś asmu tù pasauli izwareis.»

III.

Te porstoja Jezus wydà sowu mocieklu un poszâ romibâ naktis pi upieytis Cedron, ap cik sulu nu kolna eleja, pacelis acis uz Debbessu, isôcie lyukt Diwa Tâwa.

«Tâws ! stundie atgoja ! pabieydzis eś assmu dorbu, kotru mań tu essi licis. Pa-gudinoy mani tagad, kay eś Tiewi essu wiersum zemis pagudynowis !»

«Tiey ir dzieywiba myuzyga, kab tiewi pazieytem winigu un eystynu Diwu, un Jezusu por Messyaszu, kotru tu essi syutieis.»

«Eś essu im apsłudinowis ap Tiewi, un pazieyś Tiewi un mani. Tâws Wyssu-auk-stökayś ! es lyudzu Tewis globoy winius nu launa, kab winiżbâ byutum kay Meś. Swietiey tus iksz patissibas ! Words Tows ir patissiba. Eś siewi poszu upereju por winim, kab un winim byutum eystyn por-swiętiti.»

«Biet na tikwin eś lyudzu por mums, biet ar por tim kotry iksz gara ļayka, caur winiū wordu iksz manis tycies. Ľay wyssi sasylik wonā, tay ar mums, kay tu Tāws ar mani un eś ar Tiewi!»

«Tāws! eś ar slopszonu grybu, kab ti, kotrus tu mań essi diewis, taypat tur hyutum, kur eś assmu, un redzietum munu swietibū un waribu.»

Pabieydzis Jezus tu lyugszonu nugoja por upieyti Cedron, un goja pi kołna eleja.

40. Jezus uz kołna Eleja.

Ar so pi sirdź ir pakal Winia gojuszy Mociekli, igoja iksz dörza pidarama muyżaj Getsemani. Tamā atsagryzie Jezus uz wnim un sacieja: «atsysadat jyus tie siew! eś iszu tolok lyugt, lyudzit taypat un jyus kab jyus na ikrystumet iksz kardinoszonu!» Tikwin Piteru, Jakubu un Joniu ir ar sewim pajemis, un goja tolok dorzá eleja: staygodams Jezus storp kükim eleja, nudzyda pi sewis bayli un nerōmu nuskumszonu, kad isoka treysiet un kratitis. «Sacieja, Ach! dwiesiele muna ir nuskumiga leydz nowiej! palicit te! essit waktiejgi un lyudzit ar manim!»

Pieć to atsiwierzies wiel Jezus nu jús pats tolok por akminia mietini: tur atsimetie cielus un lyudzie balsigi: «Tāws! Tāws muns! jo war, jo ir Towa wála, tod atjem

tu bikieru nu manis! biet ļay wala muna na
nutieyk, biet Towa!»

Pieć tos ļyugszonas celes nu ziemis goja
pi mocieklu kotry bieja ayzmyguszy. Pamū-
dinowa winius un nusylicies sacieja uz Pi-
teru: «Seymań! woy tu guli? Woy jyus
naspejat winiu poszu stundi ar manim nu-
mudā byut? Essit numudā un ļyudzit, kab
iksz kardinoszonas na ikrystumiet! Gors swāts
ir gon labprotigs, biet tiey missa ir wōja.»

Nuskumszona apjemie otkon Jezusu. Nu-
goja otkon, nūgois utru rejzi nulicis sowu
waygu pi ziemis, ļyudzie wiel korstok; pieć
szaltis atgoja otkon pi sowu mocieklu, atroda
gulamus, un izsacieja uz winim tūs poszus
wordus ar taydu poszu pacitieybū.

Nugoja treszu olpu un ļyudzie; apjemie
winiu dižan nowiga bayle un nuskumszona:
kaj lasis ašnia swidry Jezusa bieja, kotras
wiersum zemis kryta; biet wiñsz ļyudzie:
«Tāws muns! kad tys bikiers nu manis
newar byut atjemits, biez izdzierszonas un

izpieldieyszonaś ju caur mani, tod ļay nutieyk wala Towa!» Tie pasarodijos jam Engiels nū Dabbassu un pastyprynowa Winiu.

Lustigs un prycigs Jezus atpakal nugoja pi sowu mocieklu un sacieja: «tagad stundie atgojusie ir, iksz kotas Dałs cyłwaka byuś izduts grecinika rukōs? sze wiltiniks muns klot ir!»

Cik kù tū Jezus izsacieja, tyuleń īgoja caur durowom dörza pulks laužu apgryutynotu ar lampom eleja, swiecim, zubynim un ar iskapszu esmini. Un papryksz jus Judas Iskaryots: tys pyrma dagois pi Jezusa pasacieja: «Essi tu sweycynots Mocitoys!» un pabuczowa winiu. Tys bieja zini dewis wiltiniks karawieyrim. Jezus sacieja Judaszam: «Draugs! kopieć sze essi atgois? Judasz! Woj ar buczoszonu apwili Dału cyłwaka?» Pieć to goja Jezus pretim pulka un sacieja: «kō jyus meklejat?» «Jeza nu Nazaret!» bieja jus atbildieszona. «Es assmu,» sacieja winim. Iz tūs wordu atsarowie atpakal un pakryta pi zemis, kay byutam bieesuszy nu parkyuna nusysti. Kad pieć tō pi siewis dagojuszy ir, aba pi atsadzieywinozonas, utru ołpu waycowa: «kō jyus meklejat?» «Jezusa nu Nazaretis!» tiey utra jus atsacieyszona bieja. Jezus sacieja: «Sze Éś assmu: tod jò maniš meklejat, tod munus mocieklus palaydit ar miru!» Tyulin ti laudź guła uz Jezusa kab sasitum, un Piters izniems sowu zubynu, nucierta ļobu

ausi kolpam auksta Baznickunga, biet Jezus
ayzlidzie jam tū un sacieja: ilié sowu zu-
bynu makstis! woy tu nazyni, kad es taypat
un tagad waru muna Táwā wiel ap paleygu
łyugt? woy eś nawaratu bikieri izdziert,
kotru mań muns Táws padut?» Un wasału
ir padareis otkon kolpam ausi. Pieć tō pa-
dewie Jezus ar łobu prôtu sowas rukas,
un diewie sasit. Mociekli Jō wyssi nubaga.

41. Jezusa pâdieja nakts wyssu sôpigoka.

Sasits kay slyktuma darytoys, bieja Jezus
wasts uz Jeruzalem, un wyssu pyrmok pi
Annasza. Tie iksz dzielžu eystyn, biet rô-
migs, kay nawaynigs stowieja nomā suda:
Annasz pawaycowa winia ap mocibu, un
mocieklim Jō. Jezus atbildieja romigi wi-
niam: «ko tu manis waycoy? waycoy tus ko-
try manis ir klausiejeszsy!» Por taydu runu
icierta pliki Jezam wīns kolps suda waygā.
Jezus uz winia pasawiere milejgi, un sa-
cieja: «jo eś nataysnieygi runowis assmu,
tod parod mań! jō es taysnibu essmu runo-
wis, kopieć mani siti?»

Annasz lyka Jezusu nuwest, pi Kaifasza,
eystoja wyssu ankstoka Baznickunga. Jau
tur wyssa Z'ydu sumanie bieja sagojusie un
licipiki nataysnigi stowieja uz gatawieybas,
kotry por naudu iz tō bieja sarunoti: ti die-
wie wins pieć utra licibu pret Jezusu, un
daudż netaysnibu uz winia runowuszy ir;

biet jus runas na sagoja ar siewi winā. Na wareja tam ni wina graka, ni waynis atrast. Jezus wyssam klausiejos un klusieja.

Tys wyssuaukstays pristers pasicelis, izgoja wydā un sacieja uz Jezusu! «tu iz tōne atbildi ninika? Jezus klusieja. Utru reyzi pawaycowa wyssu-aukstokays prysters balsigi un gudigi: eś ļyudzu tiewi uz Diwadzieywa, pasok tu mums, woy tu essi Chrustus, Dals Diwa? Jezus atbildieja: «es assmu». Tie wyssu aukstays Baznickungs sowas drēbies porplesie, un klidzie: na īab runoj pret Diwu! kas jums redzis? Ayzpēlnieis ir nowi! ayzaklidzie wyssi. Tay na-wayniba wyssuswātoka bieja nu greciniku uz nowes nutissota.

Pieć to bieja Jezus nu sulayniu suda nuwasts uz leju naminia palacā. Tie por wyssu nakti izimēdiejos nu winia. Wini splowie uz wayga, cyti ayzsedzie jam acis un diewie winiam por ausi, kay winiu trokaj tikwin sowwalay grybiejas: biet wiñsz caur wyssu klusam bieja un pacitigi wyssu ir paniesis.

Tamā ļaykā Piters siedieja orā pi gunis, un ar bayli sirdź dasarōwis ir tur nu tolinis kab waratum dagaydiet gola sūda. Sulayni suda un wyssu aukstoka Baznickunga stowieja apleyk gunis un sildiejos; tamā szalti atgoja durawu sorgotoja un sacieja, kay tikwin Piteru iraudzieja: «tys taypat staygowa ar tu Galileyczuku!» Piters nusabieydos

un sacieja : «na ! es winia napazieystu.» Un
tys gaylis ayzdzidowa pyrnu reyzi ; biet tys
mocieklis eystyn nedzierdieja nu baylis.

Tyuleń pieć tò pasaweres jam uz ocu
sułayns un sacieja : «tay ir , tys taypat ir
wins nu jus !» Piters otkon ayzalidzie un
pizwiereja. Pieć mozas szaltis sacieja cyts
uz winia: «eystyn, tu essi wîns nu Jò mo-
cieklu ! pazieyt tiewi war nu towas runas.»
Piters ayzalidzie treszu reyzi un pizwiereja,
sacijdams : «eś to cylwaka na pazieystu.»
Wiel zwiereszonas na bieydze , kad gaylis
utru reyzi nûdzidowa. Tamâ szalti atsagry-
zis Jezus pašyweres nuskumigi uz winia,
dudams jam pazieyt, kù padareis ir. Tiey
pašywierszona padareja ayztikszonu uz dwè-
sielis Piterà , un tyuliń siew igodowa , ku
Jezus wokorâ bieja uz winia pasacieis :
Pylns sabierszonas un żaluma izbaga nu
pogolma un ryukti raudowa. Łyudzames un
numuda essim , kab iksz kardinoszonom ne
palyktumem. Launa dzieywoszona ir taypat
ayzalikszona Kunga.

42. Jezus pret pasauligu tisotoju.

Mudry reyts dagoja; sasalasieja otkon dyżan agry Z'ydu tissa, un Jezus bieja utru reyzi atwasts, un statits, kur izstostieja tay, kay wakar taysnibu; biet tissa izdiewie ju uz nowis.

Wyssi, cikwin jus bieja, căluszys teceja, tyuliń ar Jezusu pi lela wiersnika kienistis Ponciusza Pilata, kotrys izgoja iz aukstas witas pret pilis durawom, un lyka wayniu stostieyt: tie wyssi stojos, pogons kay tisotoys, newaynibā kay waynis darytoys, un wyssuwacoki nu Izraela, kay apsyudzietoi.

Pilats pawaycowa, «kaydu jyus turyt wayniu pret tu cylwaku?» Baznickungi Z'ydu atbildieja: «tys cylwaks laudź sawodoy, ayzlidz cezaram moksu moksot, un pats siewi dora por kieniniu Z'ydu.» Lels rendieytoys pawaycowa pats Jezusa: «tod tu essi kieniñsz Z'ydu?» «Tay ir, essi assmu», atbildieja Jezus. Baznickungi otkon utru zeyzi sowi apsyudziejszonu waynias stostija. Jezuś klausiejos kłusadams, un ni wina worda na sacieja pret winim. Pilats pawaycowa utru reyzi: «woy tu na dzierdi, ku ti wyssi prettim Tiewi runoj? woy tu iz tō ninika na atbildiesi?» Jezus klausieja. Tiey klausieyszona apstodinowa tisotoju. — Diel tō tod lyka winiu ikszan pilys (palacā) pret siewim iwest, un waycowa winia tur: «Tu essi kieniñsz?» ««Tay ir, es assmu kieniñsz,

biet kieniste muna nawà tayda, kay ziemis kieniste.»» Tie izgoja Pilats, pi sałasieytu laužu un sacieja: «neatrunn eś nikaydas waynis iksz winia.» Taypat auksti Baznicksungi na porstoja winia apsyudziet: «Wiñsz wayrynoj», klidzie wini «sowu biezdiwigu mocibu wyssur, nu Galileas net da Jeruzolimas;» kad Pilats izdzierda wordu «Galilea» un dasazynowos, kad Jezus ir nu kienistis Heroda, tod tyuleń pisacieja winiu pi Heroda nuwest. Wyssa tissa goja ar winiu kay apsyudzietoi.

Herods prycigs bieja, kad Jezu iraudzieja, un ar grybieszonu grybieja redziet kaydu breynumu nu Winia padareytu; diel to ayz-

diewie winiam daudź waycoszonu; biet Jezus ni uz wînas nu tus na atbildieja jam; diel to īsoka Herods ar sôwim muyzynikim apsasmit nu Jezusa un diel apsmikla īyka winiu apterpt ar boltu kieninia sworku, un tay winiu atpâkal pi Piłata nusyutieja. Ar lelu pacitieyszonu goja Jezus nu winas sudumojas uz utru.

Tamâ īykâ żałowa Judasz wiltiniks sôwa slykta dörba un pasikore, pyrmok nuswidis nu siewis sowu pelni wiltibas, treysdesmit sudabrynu groszus.

Kad Jezus atgoja nu Heroda, pastatjeja Piłats pi jô slapkauni un sawodotoi, ar wordu Barabaszu, un sacieja wyssim dzierdieyt uz laużu: «kotra jyus grybit, kab jums leydz iroduma walâ pałaystum? Woy Jezusu, woy slapkauni Barabaszu?» rucieju eystin tureja, kad wini grybies Jezusu kab pałaystum; biet pirunoti nu prysteru bieja, un ayzaklidzie wyssi reyzie: «na Jezusu, biet Barabaszu mums īayd wâlâ!» Piłats, kotrys ar lobu protu grybieja Jezusu wâla pałayst, sacieja uz laudim: «ku tod byuś ar Ježu dareyt, kotrys por kieniniu (Christus saucas?) Ti wyssi klidzie: «sit pi krysta winiu!» por tu īyka izlayst Piłats Barabaszu iz walis, un Jezusu nuwest uz nuszaustieyszonas.

Tod bieja uz suda-nomu nuwests. Karawieyri wyssu pulku mudry saaycynowa, nuwylka drebies winia, pisieja pi stułpa,

un szauścieja winiu ar neizsacieyti smodiey-
szonu; pieć tò imidzie jam wayniuku kotru
nupyna nu erskiežu, kruni kay kieniniam
wiersum golwas, apłyka winiam sorkonu
menteli, un iksz lobas rukas padewie jam
nidry por wazu-kieninia; pieć tò mesdamis
cielus nu apsmikla, klidzie: «Łay dziejwoj
kienińsz Z'yu!» Biet cyti splowie iz jo, por
ausi dewie winiam, izrówuszy nidru nu ru-
kas, syta jam golwà, kab wiel dzilök ersz-
kiežy pirè un golwà ileystum.

Tay numucieytu, apsplautu, ar aszni ap-
litu, boltu uz wayga nu sopus, ar kruni
erskiežu wiersum gołwas, ar menteli sør-
konu uz placu, lyka Pilats pret laudim iz-
west. «Werities iżys tie cylwékkam le saje-
ja pogħan fissotoys rodieydams uz Jezusa,
u u tva reyzi aljemdams: zeš pi winia ne
airudu ni kaydas waynis.» Otkon pasaciele

klikszona asznia grybiejtoju : «sit pi krysta winiu!» un wiersiniki laužu klidzie uz tisotoja : «jó szò tu pałaysi walā, tod na essi tu draugs cęzara.»

Tiey runa porbieydieja leļu waldiniku ; tod lyka siew padut trauku ar jyudiniu, numozgowa pret wyssim laudim sowas rukas, un tod sacya : «es assmu newaynigs asznia tō taysniga, un poszy atbildat por tu.» Un izdewie Jezusu z'ydīm, kab byutum pi krysta pikolts. Jezus klusieja uz tō wyssa. Ar grybieszonu grybieja cist, un gotows bieja numiert. Kayda łaymiga klusieyszona ! kayda paciszona !

43. Jezus pi krysta pikolts uz Golgotas.

Tyuleń karawieyri parowie Jezusu, nuciele nu Jo menteli sorkonu, un apwylka otkon Jo swörku. Tyuleń nu pilis Piłata bieja wasts pa mista ulnicom uz witas stropis ar krystu uz placu, un diwi slapkauni ar winiu. Wiel kad pikusis bieja Jezus zam krysta

gryuta pakryta , tod cyts jemie por Winiu
nest ar wordu Seymańs tu krystu.

Jezus idams klusiniam ļyudzie Diwa
storp brozmu (storp pułka) laužu. Cytas
siwities raudowa por Winiu , uz kotru sa-
cieja Jezus: «jyus mieytas Jerozolimas!» na
raudit por manim , biet raudit por siewim
poszom un por barnim sowim !

Bieja ap diewieytu stundi zam pūsdinas,
kad Jezus uz witas stropis nugoja. Tie
stowieja kay jārs Diwa uz Kalwaryas
kołna (wita, uz kotras myruniu gołwas un
kaulus sakrowie). Padiewie jam ryngtu
wieynu sataysieytu ar mirtu, biet Wiñsz wi-
nia nadziere. Tagan nuplesie nu jō sako-
potas missas swôrku, un tay Jezusu płyku
pikola ayz ruku un kôju , ar nogłom pi
krysta. Tie korowa Dals Diwa, auksz
uz krysta, ar neizsokomom sopiem, storpa
debbies un ziemis, storp diwieim słapkau-
nim, un aszniš Jō teceja uz ziemis. Jezus
un tur na attaysija sowu ļyupu , tikwin tu

wareja dzierdiet szkidry Jo runu : «Tâws ! atłayd tim, ajsto ti nazyna ku ij dora.» Drebiēs Jo czetry karawieyri storp siewim dalijos : un por wiersiju swôrku mette ti kaulinius. Daudź werdamis saymowa pret Jezu, cyti apsasmiejos nu winia un smodeja. Biet wiñsz ni wina wordâ na atbildieja, tykwin uz sabiersta un swâta slapkaunia, kotrys korowa pa łobay pusiej Jô, atsasauce Jezus miligi : «szudiń pi manis byusi rajâ.»

Pi Jô krysta stowieja Jońs, miligs mocieklis un pi Jonia, Marya, Motie Jezusa. Cizdams pasawiere uz ziemis miligi ar sowom sopiem un sacieja uz Maryu : «sze tows Dałs!» un parodieja ar wierszonu uz Joni. Tys, kad pasawiere auksz, Jezus sacieja winiam : «Sze towa Motie!» un parodieja ar acim uz Maryu.

Ap stundi puśdinia tyka biza tysiba, tay, kad ar winiu Debbies un zemie bieja apkłota, un tey bayliga tysiba stowieja por treys stundies. Ar kłusieyszonu citie Jezus, myra un sowu aszni izleja.

Ap treszu stundi pieć puszdnia ayzaklidzie Jezus balsigi : «Diws muns ! Diws muns ! kopeć mani essi pametis ?» un pieszki tysiba izgaysa. Pieć nikaydas szaltis sacieja : «ęs slopstu » Karawieyrs padewie jam puss ar etiekii pilaystu, Jezus pabaudieja cik nedaudź ar sowu sausu mieli un ayzaklidzie pieczok stypry un balsigi : tys ir izpildieyts ! Tâws ! iksz rûkom

To wó m eś paweleju si Goru munu!
Pieć tūs wordu nulicie sowu golwu un
numyra.

Patieykszona, kłanieyszona un myużygs
 gûds īay byuś Pestitojam ! Wińsz citis ir,
 aszni sowu izleis un numiris ir por mumis
wyssim !

Tamā sposzâ szalti , kad numyra , po-
 pleysa ajzsagums baznicâ nu posza wiersa
 leydz gołam, ziemie treysieja, akminia kołni
 pleysa, un szkiersti atsataysiejos ! Tu redzie-
 dams setniks ayzaklidzie balsigi : «Eystyn
 atys cylwaks ir bieis Dałs Diwa !» un
 daudź nu baylis treysiedami syta kryutis.
Wyssi staygowa ar klusieyszonu.

Pikdinis wokorâ diwi werti wiejri misu
Pestitoja nuciele nū krysta : ti bieja Jezups
 nu Arym atejas (Rūnas kungs) un Niko-
 dems mocitoys tissas. Wini poszy missu
Pestitoja reyzie ar dorgom zolem itynuszy

ir iksz teyra dôrga audakla, un nunesie ju
iksz dorza kur Jezups jau bieja diel siewis
pisacieis grobu izcierst. Tamâ jaunâ grobâ
bieja missa ilykta un szkiersta to groba ar
lelu akmini piwalta. Utrâ dinâ Auksti baz-
nica kungi grobu ayzsigeleja, un karawiey-

rus uz wartas pi winia pastatieja. Tay du-
sowa missa Kunga caur Szabatu dinu.

44. Alleluja! Jezus otkon dzieywoy!

Kad ar saulis lekszonu agry treszâ dina
izasoka, tod nutyka pieszki ziemis treysie-
szona. Engiels Kunga spudry kay zibsnis,
nusalaydie nu Dabbasu un atwiele akmini
nu groba.

Jezus Chrystus cieles iksz diwiszkas
un spudrejgas gimes, otkon dziejws nu
groba, kay izwareytoys nôweś un pretiniks
wyssaydu styprumu! Sorgi, nu porsabiey-

szonas, guleja kay numiruszy apleyk groba.
Kay tikwin atdzyda, nutecieja mudry uz mistu,
un pasacieja tu wyssu sumaniaj.

Tamâ ļaykâ atgoja agry, sauli ļacût, ne-kaydas gudigas siwites, wuyciekles Jezusa pi groba, na atroda iksz groba missas, biet tikwin połogu un golwas autu atroda sateytu: tys jôs dyżan nuskumigas padareja. Biet iraudzejuszas ir diwi Engielus ar spudrom drebiem, kotry sacieja winiom: «Jyus meklejat Jezusa nu Nazareth? jau ir aukszan cielis nu mirunim, nawa winia tie; eytie un pašokat tu mocieklim jo, un Piteram!» Tod nutecieja uz mistu ar taydu wiestiszonu.

Wiel stowieja Marya Madala pi groba, karszki raudodamâ un pasiwiere groba ar osoram aplita; biet sze, ti diwi Engieli īsoka runot uz jos: «siwitis! kopieć tu tay raudi?» «Ach!» atbildieja ar szlokszonu, «ir izjemuszy ti munu Kungu, un eś nazynu kur ir nu-lykuszy!»

Apsagryzies raudodama un iraudzieja cylwaku stowamu, un godowa, kad tys bieja dorziniks: «Kungs!» sacieja Marya Madala, «jo tu essi winiu Nunesis, tod pašok mań, kur tu winiu nułykti!» Kotrys cy-

waks tagad sacieja uz winiu ar pazieystamu jay bolsu : «Marya !» Bieja tys pats Jezus. Pazyna winia Kungu , kryta jam pi koju, sacidama : «Ach Mocitoys muns !» Jezus

sacieja : «nuey un pasok tū munim brolim !» tyuliń pieć izgaysa nu jos oeu.

Pieć pušdinia pasyrodiejos taypat diwim mocieklim ejamim uz Emaus, Wokorà tamā poszā dinā stōjos Jezus pieszki, kad wys-sas durowas bieja ayztaysitas, wydā sasy-łasieytus mocieklu iksz Jeruzalem; paswey-cynowa jūs, parodieja tim sowas porsystas rūkas un kōjas, un pardurtu sōnu, un sa-cieja : «kay muns Tāws mani ir syutieis, tay eś jums syutu.» Pyutie uz tim un sa-

cieja: «jemit Goru S. ! kám grákus jyus atlaysit, tim atlaysiti byuś , un kam ayzturēsít, byuś ayzturats.» Pieć tò izgajsa tim nu ocu.

Ostoytā dinā otkon pasarodiejōs storpa jūs , un Tomasz na byudams pyrmā reyziē klot , tie tagan wareja Jo dasadurt , un sowu rūku iksz attaysitas rānas sònā ilikt, kab tycatum un wayrok ne szaubotum, kad Jezus ir aukszan cielis nu mirunim. Ar kłanieyszonu pakryta ticigs Tomasz uz cielu sowu, un sacieja : «Kungs muns, un Diws muns !» Jezus dalyka pi to wiel tus wurdus, kotry ir igodojami, por wyssu ļayku : «kad swietiti ir ti, kotry naredziejuszy ir, un ir ticiejeszy.»

45. Jezus kop uz Debbessim.

Por czetrdivesmit dinu rodijos Jezus mo- cieklim pieć pisacielszonas un myrunim uz ziemis; pasarodiejs taypat bieja ikszan Galileas, reyzi pi azara Genezaret, dižan agry, utru reyzi iz kołna pret picim symtim brolu, un wiel biez to eik reyżu , kur izrunowos ap kienisti Diwa un istiprynowa jūs iksz ticibas, nuciejas un milibas.

Winpaćmit Apostolu bieja nu Winia uz wina ļayka uz Jeruzalem aplýkti; tod ti nu goja tur pi ļayka nu Galileas, kur dinā cze- trdivesmitā atgoja pi jūs, un storpā jūs pa- sacieja uz atsykłanieyszonas ar winim.

«Mań ir duta wyssa warriba, Debbiessis un ziemis wiersum. Jyus palicit tie iksz Jerozolimys cikam eś jums na nulayszu dowonu pasuleytu. Pieć cik dinu ar Swátu Goru jyus byusit apkrystieyi. Tò pieć eyta por wyssu pasauli, mocieydamy wyssus laudž, krystieydamy jùs iksz Wôrda Tåwa, Dåla, un Gora Swáta, un mòcot jyus tus wyssus wòrdus globot, ku eś jums essmu pisacieis! Sze, eś ar jums assmu por wyssas dinas leydz gołam pasaulab»

Pabeydzis Kungs tu runu uz winim, iz-wedie wiñsz tus mocieklus leydz Betaniju, un pieć tò goja ar winim wiersum kołna Eleja, kur izstipis Jezus rùkas wiersum winiu, swietieydams jùs, sacieja: «eś izkopszu un pasacielszus pi muna un jyussu Tåwa, pi muna un jyussu Diwa.» Tamà szalti bieja wiñsz redzieyt pret acim wyssu Deb-bessis nunasts, wyssi skatiejos uz winia stypri, cikam spudrys padubbasis ju pred acim winiu ne apkloja. — Mociekli lyugda-

mi Diwa, stowieja kay irakti, pylni brey-numa, turedami wiel acis uz Debbessim ilhypynotas: tamā ļaykā diwi Engieli ar boł-tam drebiem pret winim pasarodiejos, kotry sacieja: «sze kay jyus essat winiu redzie-juszy kopamu uz Debbessim, tay otkon attis (ab postoru dinu).»

Mociekli atpakal gryzies todiel ar pre cu uz mistu, staygowa kas dinas baznicā teyk-dami un sławieydam i Diwu.

Tod tur Debbesis ir Jezus, myusu Pe-stitoys, rendiey ir sowu swātu baznicu, un waldiey ar nułykszonu, sowus wyssus gu-dynotojus. Barni! jyus ļabi dorat, essat gudigi: ajsto Jō acis wieras wyssod uz mums, un miliba Jo tur starawoszonu ap mums, biez porstoszonas. Jyus klausot wi-nia kay ļobi barni, un negrakoit. Kodwin tiksit ti, kur Wiñsz ir, tod ar Winiu jyus ļaymigi byusit myużam!

46. Jezus syuta Goru Swātu.

Diešmit dinu gaydieja mociekli ar nucieu-pasuleyta im dowona. Kad atgoja lela swādinia wossoru swātku, kur daudź Izraela laužu nu wyssu dalu pasaula bieja sago-juszy ikszan Jeruzalem, tod mociekli hjeja sapulcieti winā witā, mocidamos iksz lyug-szonas un milibas broliszkas.

Pieszki stojōs ryukszona nu Dabbassu, kay kab wisułs nu wieja cisz lela; wita tiey

satreysieja, redzieyt pasyrodiejos wiersum
gołwas mocieklu lisma nu gunć un melu,
un wyssi palyka pipildieyti ar Goru Swátu.

Tys nutyka ap stundi dewieytu zam puśdinia.

Tól apleyk Jerozolimas ir dzierdieyta tiej ryukszona, un wyssu wayrok pi tò noma, kotrā bieja mociekli sasałasiejeszy. Nu baznicaś un nu wyssu ulnicu satecieja dandź dyżan laužu. Dzierdiejeszy ir, kay ti wieyri nu Galileas, pipildieyti ar Goru, izteycie un gudinowa Diwu ar wyssaydon mielem biez sajaekszonas un bayles.

Tie izgoja Piters ar cytym Apostolim, un atsasaucies balsigi : «Weyri Izraela un jyus wyssi kotry iksz Jeruzalem dzieywoit! klausot manis ! Jezus nu Nazareth, kotru jyus essat redziejeszy lełus dorbus darejamu, Jezus kotru jyus pi krysta essat pikoluszy, palyka otkon nu Diwa aukszan piealts : ko meś wyssi essam liciniki. Tys Jezus kotrys tagad Debbesis ir paimts, szudiń ir atsyutieis Goru Swátu Iprycynotoju, un tagad ir

nu Diwa padarits por Kung u n Kieniniu.

Tu dzierdieydamis miszkoni Jeruzalemes, pakustynoti bieja stypry iksz siržu. Daudž nu jūs klidzie uz Apostolim: «bróli! ku tod mums byus darit?» Piters sacieja: «jyus dorot pakutu, un dudit jyus siewi krystiejt iksz worda Jeza Kieninia diel atlayszonas gráku, un tulayk un jyus ar paimsit Goru Swátu: ajsto jums un barnim jyussu ir duta tiey pasuleyszona, kay arrydzan un tim, kotry wiel ir nu tolinis.

Un tay tamá poszā dinā pasidewies ap-leyki treyś tyukstuszas laužu nukrystit tyca-dami iksz Jezusa. Ti pałyka nepormieyti iksz tycibas un mocibas Apostolu, ti turejos wyssi winā protā, un wyssi bieja ar siewim neizdōłami. Diwu lyudzie un eszonu reyzie ir pijemuszy iksz mīra, teycie Diwu lustigi un pałyka miligi pi laužu. Wyssod Diws Kungs wayrok dawiedie laužu pi tōs swâtas bidribas, kotry pieć tō sowu myużygu izpestiszonu un laymi ir dabowuszy.

47. Jezus dzieywoy pi sowu.

Tamá poszā dinā nugoja Piters un Jońs uz bažnicu Diwa lyukt. Cyłwaks ubogs, nu pidzimszonas klybs, siedieja pi wortu baznicas un lyudzie kaładas; Piters sacieja winiam: «zalta uń sudobrá neturū, biet ku turū, tū es tiew duszu; ar spáku Jezusa

Messyasza cieliš un staygoy tu! Pajemie winiu ayz rūkas, un paciele. Tys pyłus spāka, palēcie, stojoś, staygowa szur un tur, un izteycie Diwu wydā staygoszonas un lekszonas. Laudz̄, tu redziedami, godowa ap tu. Tie atsasaucie Piters: «na meś, biet spāks Jezusa Kieninia, kotru jyus essat pi krysta pikoluszy paleydzieis ir jam; un jums caur Jezu ir upereyta izpestiszonu un świetiba.»

Kad taj runowa Apostoli, atgoja sorgi baznicas un sajemie jūs: tu wyssu nakti ipliksz cituma porłayduszy. Reytā palyka awesti pret sumani, kur bieja waycoti.

Pipieldits Piters ar Goru Swātu sacieja klot essamam kłybam izwesielieytam: «caur spāku Jezusa Messyasza kotru jyus essat pi krysta pikoluszy un kotru Diws otkon ir picielis, lay tys cylwaks te stojas wasałs pret jums. Jyus zynit, kad pi Jezusa tikwin, un pi cyta niko wayr, war izpestiszonu atrast!»

Tys drusums Pitera itaysieja tisotojus. ipliksz sajaukszonas, kad nu baylis pret laudim nedreystieja jūs net nustropieyt: ayzlidzietim tikwin zam grozu tolok ap Jezusu runot: un mocit; biet Piters un Jońs sacieja druszy: «jyus poszy tu nutisoit, woy war byut tay-snigs pret Diwu, kab meś jyusus wayr klausieytumim ne kay Diwa! ku meś essam redziejuszy, un dzierdiejuszy, tu nikay ne-warim ayzturet.» Piećto palyka wala pa-

łaysti. Kas Jezusu Kungu pret cytim izzeyst,
tod tu Wińsz pret Tåwu dabbassu por sowu
mocieklu pazieyś.

48. Stopons pyrms numucits.

Wiel atsaroda daudź atswidamus łásku Jezusa, un smodiejamu upieru izpiestiszonas caur jus neticieybu. Neiredziejuszy bieja Jezusu, diel tò tod smodieja Jo mocieklus. Biet storpā smodieyszonas, jus łobums wyss spudrok spieydieja.

Stopons, wieyrs pipildieyts ar **Goru Swátu**, dareja leļus breynumus un zieymis: licibu diewie stipri ap Jezusu un Jo kienisti, kas gon dusmowa pretinikus žydus; pretim tod turejos jō licibom, biet pretim gudrybu un spáku **Gora**, kay Stopons ir runowis, ar wyssom sowom gruzieyszonom na wareja iwieykt.

Tay ti bieja slikti, kad taysnības izzieyt negrybieja, un ryupinowos wyssi tu liciniku Jezusa nusmodiejtu un neiradzamu padaryt. Małodami licibu diewie pretim Stoponu, «kad is neļab pret Diwu un Moyžeszru runowa.» Ar tu ayzdusmoti, laudź, apjemie winiu; piečto pagyuts bieja pieszki, un apsyudziets pret sumani. Nenubieydzats stowieja prycigs kay Engiels pret tisotoim, un licijbu diewie ap Jezu. Stopons atsysaucies: «jyus wyssod essat pretim Goram Swátam, kay jyussu tawi ir darejuszy tay un jyus

wiel dorot: wini Profetus ir nakowuszy, kad atnokszonu Messyasza ir sludinowuszy, biet jyus Winiu essat piwieluszy un numucie-juszy!»

Tiey runa porjemie dzilli jūs dwesieli, gryzie tod ar zubim nu dusmis; tamâ szalti Stopons pacielis sowas acis uz Debbessim, redzieja jus attaysitus un Jezusu stowamu sônim krasla Diwa; tod sacieja pret sumani: «ęś redzu Dabbassus attaysitus, un Dału cyłwaka iksz sowas gudibas un spudrybas uz krâsla Diwa!» Tyuleń padareja lelu brekszonu, ayzbozie sowas ausis; wyssi uz jō kryta, un izwyłka winiu nu mista uz nusissonu ar akminim.

Apleyk apjemts stowieja storpa winiu Stopons un łyudzie balsigi: «Kungs Jezu! pijem goru munu!» Nu wyssu pusiu skreja akmini uz jō. Pakryta uz cielu, klikdams skanigi: «Kungs netur tim tō por graku!» un ayzmyga zam gobolym akminiu. Kas

Jezusu wayrok miloy, nekay eystynu sowu
dzieywi, tys ir Jo mocieklis eystyns un ļaskos.

49. Pasagryszona uz Diwa Powułा.

Powułs, pyrmok saukts Szauls, bieja wyssu pirmays Jezusa un wyssu Krystiū inaydniks, kotrus cisz wojowa. Iksz sowas jaunibas bieja por daliniku nukauszonas ar akminim Swāta Stopona, ajsto kad is sorgowa drebies tus laužu kotry ar akminim syta. Nu neiredzieszonas un dusmis nugoja Powułs pi wyssu aukstōka Baznicas kunga, un izlyudzie siew waribu pawyssam, kab waratum wyssus wieyrus un siwas iksz Damaszka turamus Jezusu por Diwu, sasitus uz Jeruzalem atwiest. Eystyn bieja iksz ciela ar taydu padumu un jau tyul pi Damaszka.

Pieszkī nu Debbes nerediti gagszums, pasarodiejos winiam, redzieja siewi pati apklotu ar tu gagsmu leļu un spudrumu, un nukryta uz ziemis. Bolsis ayzaklidzie uz

winia: ««Szauls! Szauls! kopiec tu zaani wojoj?»» Ar bayli waycowa Powułs gu-

ledams wiersum ziemis: «Kungs, kas tu essi?» Bolsis atbildieja: «Es assmu Jezus, kotru tu wojoj.» Powułs waycowa pa utram: «Kungs! kô grybi, kab es darytum? «Kungs sacieja: «cielis un ey uz mistu, tur tiew pasacieys, ku tiew byus jôdor.» Powułs pasaciele nu ziemis, papletie acis, biet ninika naredzieja un bieja nereditzigs: ayz rukas ir winia waduszy bydra-kołpi uz mistu.

Treys dinas bieja nereditzigs un nebau-dieja ni edinia, ni dzierynia. Pieć treju dinu atgoja Ananiasz, gudigs cinitoys Kunga Jeza iz tu satu, iksz kotras Powułs bieja; tys izłyka uz winia rûkas, un sacieja: «Jezus, kotrys tiew bieja iksz ciela pasarodieis, syuta mani pi tiewis, kab tu otkon redzigs byutum;» un Powułs bieja pipildieyts ar Goru swâtu; tyuleń nereditziba nûkryta nu jo oeu, un Powułs redzigs tyka un pasadie-wie krystibaj.

Nu tô łayka pałyka wyssu korstoks cini-toys Messyasza, un pats sludinowa tòl ap-leyk Ewangeliumu ap Jezu Chrystu, kay jo syutitoys uz pogonim. Swâta, korsta miliba pipildieja jo sirdi diel Diwa un wyssu lauzu. Twieykums ap gûdu Jezusa daga iksz winia. Pylns mocibas un pažiemibas, kay barns, sulus metie Powułs pi swietibas diel daudź tyukstuszu lauzu. Łaykà sowas stypras mocibas pi krystieytus, neizsokami daudź ir citis, biet rûka Kunga wyssod ar winiu bieja; tiey winiu stypru ir darejusie

un nikod neapłaydie. Kocz net pynakłas skanieja iz koju jô, kocz sitins płyukowa jo mogoru, taypat Powułs bieja wyssod lustiga próta un pylns łobas nuciejas prycigas. Wyssu tu ir citis nu milibas diel Kunga, un kay eystyns liciniks istyprynowa un licijbu ir diewis pi gola ar aszniu sowa swatas mocibas. Piminieszona jô łay byuś diel myusu swâta!

50. Swâta Baznica Jezusa.

Tod Apostoli, kay winim bieja pisacieyś Jezus, nugojszy ir pasauli, cyti net uz wyssu tôloku mól, un śladinowa prycygu wiesti, ap Jezusu un Jô kienisti. Kungs ir tim diewis daudź dabbassu spâka, kad iksz worda Jô lelus breynumus ir darejuszy. Slyminikim weselibu ir dawuszy, un numi-ruszus ir picałuszy. Kad slyminiki ir statiejuszys ar gułtom uz ulnicom, un susatyws porejama Apostoła uz newasala izkryta, tod tys tyuleń pałyka wasals. Ti breyouni tu ir darejuszy, kad laudź łoba un gudiga próta, ar īgôdu jus ir klausiejszy un jus mocibas ar izzieyszonu ir pijemuszy; tay tod stôjos un wayrynowos swâta baznica Jezusa, un laudź leydz sowa wôrda por laudim Diwa pałyka nusaukti. Wyssod dago-juszy ir laudź pi Winias, wieyri un swas, jauni un wacy, mocieyti un sprost, zyli un pogoni. Ticiba un miliba saszkiere un da-

rynowa jūs ar Jezu, un storp siewim. Ti bieja wīnā sirdi un winā dwēsielī, prycigi iksz nuciejas, pacitigi iksz wōrgu un twey-kami iksz īyugszonu. **Kungs**, kocz ar na-radzamu byuszonu, wyssod bieja ar winim. Jo Gors swāts jus atdziewwynowa, kad wa-reja ti Diwa patieykamu dzieywoszonu wèst: **Acis Kunga** sorgowa jūs, un jo siypra rūka wodowa jūs. Nutureja jūs ikszan swātas drausmis, kab byutum cieysti nu wyssaydu grāku, un kab byutum taydi; diel to strò-pieja īaykim nataysnigus tie wiersum ziemis redzieyt, diel porsorgoszonas un parauga diel wyssu. Winu rèysi nukrystieyi wieyry bieja samałowuszy pret Piteru, un uz stro-pis por samaloszonu, kotra wyssod ir nei-radzama **Kungam**, pakryta obi uz ziemis ne-dzieywi tamā posza szalti, kad tu małoszonu

pasacieja. Kur bieja īszkalta winieyba aba sayszkā krystitu, tur Apostoly istatjeja mo-

cieytojus, kotry tamā poszā gorā Ewangeliūmu cyttim śłudinowa. Tay tiey mocięba caur rupesti (caur starawoszonu) Kunga porgoja nu wīnas dzimtinis uz utras, un byuś leydz gołam pasaula, kay oluts dziewis, uz tołoku myužu takams.

Daudź nu pyrmūs pasyutiniu Jezusa namozgon ku pirakstieja, un mums izrakstieytus pamietie, por ku meś Kungam gondaryszonās newarim padarit. Mateusz Apostols pirakstieis ir pyrmū Ewangeliumu, tys ir nutiksszonu ap dzieywı, muku un ap gudu Jezusa Messyasza. Utru parakstieis Markys, zynoms wujeieklis Pitera. Łukasz, ticieygs draugs Powuła, pirakstieis ir treszu, un Jońś Apostols eaturtu Ewangeliumu. Łukasz taypat mums atstoja aprakstieytus dorbus darymus un nutikszonas Apostolu.

Powuls pirakstieja daudź gromotu: nu tóm czetrpaćmit leydz myusu īaykim ir ayzturatas. Wina bieja pirakstieyta pi krystieytus Rymā, diwi pi tayszni ticieygu iksz Korynterim, wina pi draudzies iksz Galaterim, wina pi Ewerus, wina pi panyprystu ikszan Witipieru, wina pi baznicaś iksz Kolosieru, diwi pi apkrystieytus iksz Tessalonikierim, diwi pi jō mociekla Timoteja, wina pi Tytusa, wina pi Wilemona, wina pi Ebreyeru.

Jakubs pamietie winu gromatu parakstieyty, Piters diwi, Jońś Apostols treys, un Judasz winu. Ar pabieykszonu rokstu swátu ir gromota parodieyšzonas, kotas Joniam iz

sołas Patmos ir nutykuszas, un pieć tō ar pisacieyszonu Diwa nu winia pałyka parakstieytas.

Tos gromotas ļay byuś diel myusu swatas, kay wyssudorgoka zieymie Diwa taysnibas, apdowonotas ar mocieybom un pipildieytas ar prycu.

Mili un cierigi barni ! Jezūs wiel dzieywſ ir un dzieywōs myužam ! Wińsz pajemis ir wyssaydu waldieyszonu Debbessis un wiersum ziemis. Tycit iksz Winia ! Atsadudit uz Winià ! Cerejet Winiu caur wyssu dzieywoſzonu sowu nu wyssas sirdź ! Nosoit un globoit Jò swātas mōcibas ikszan jyussu siržu ! Neapļaydit un miloit Jo mocibas, un klausot winiu, kab jyus izaugtumiet kay gudieygi barni Diwa, kab pałyktumet izgloboti nu launa, un dzieywotumet diel guda Jeza Christa un Jo myužeygi pałyktumit. Gors Kunga Jeza ļay jyusus wad caur tu pasauli uz myužeygū dzieywi ! Amen !

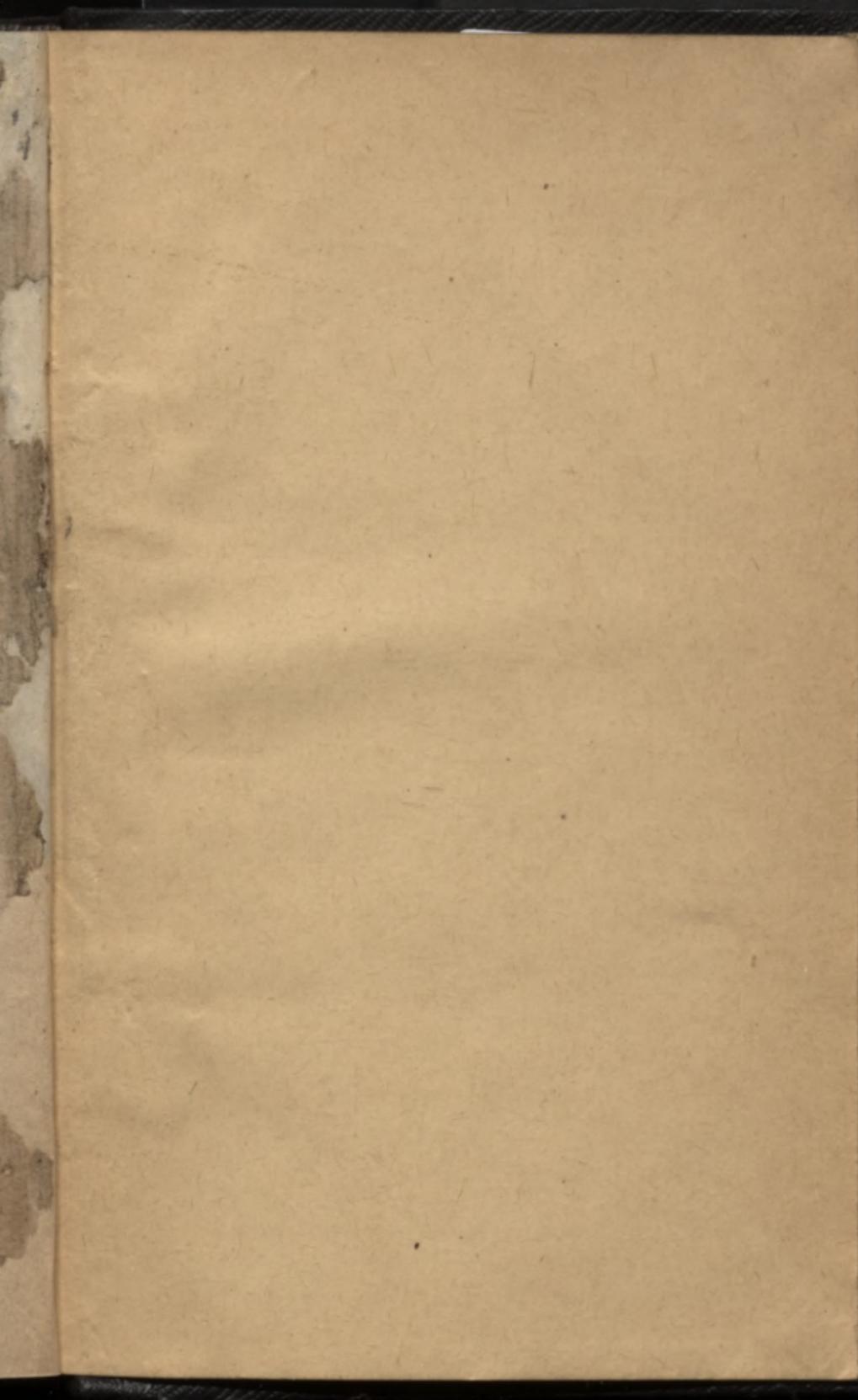
GOŁS.

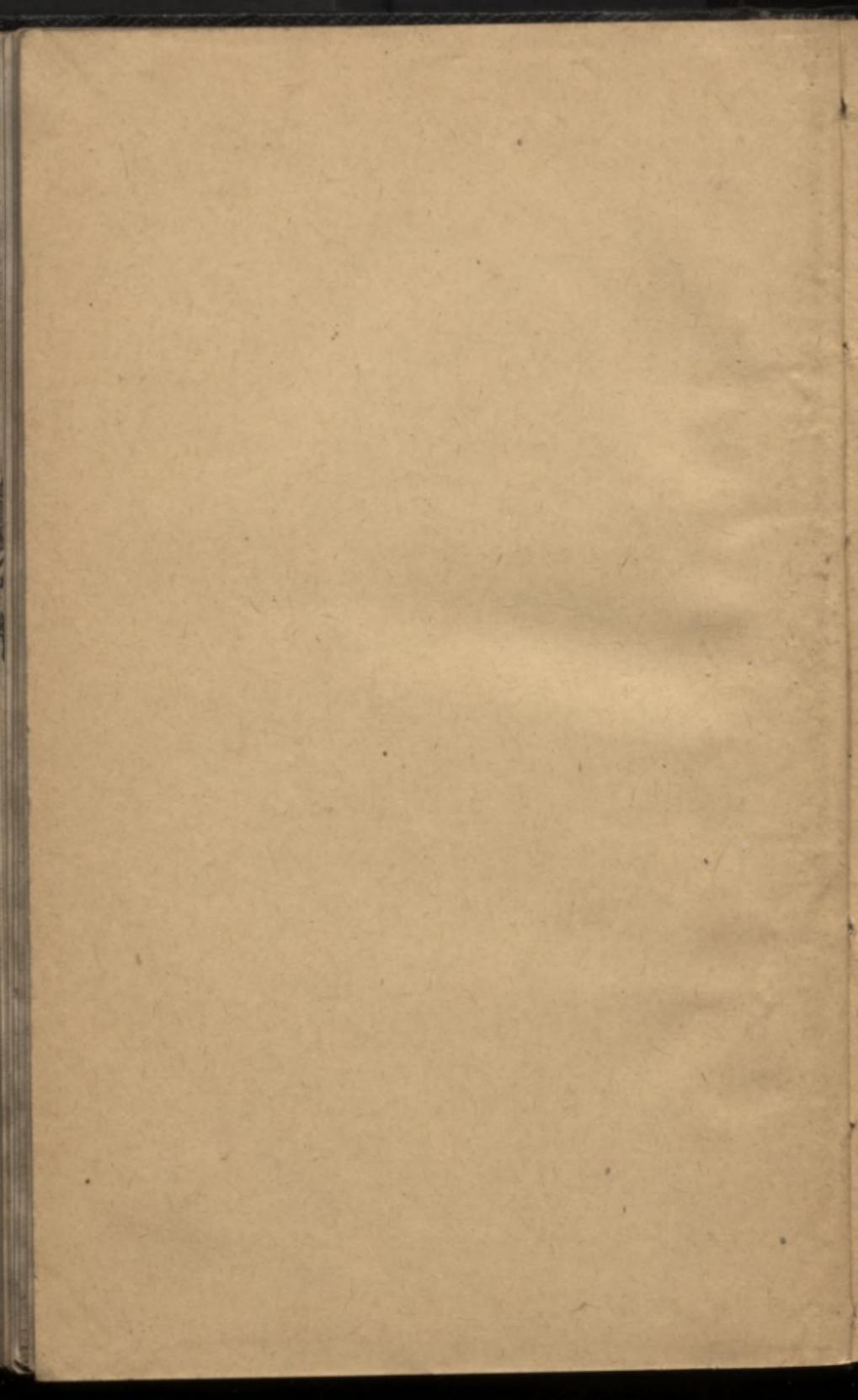
Ad majorem Dei gloriam !

Eabdarytoi jyussu, kotrym daudź stowieja kab tiej gromota býtu izdrukowata, kocz gon jums ir nazynomi, bet caur paszu patiejcibu wajniejgi essit por winim taj dziejwim kaj un myruszym łyugt' Diwa.

Ajstò, ni jyussu grybiejszona kab wajrog pazawujciejsumet, ni praca Gromot - Rakstitoju bytu jums palejdziejga, jo nabytu tus, kotry, nu milejbys un starowoszonys ab jyussu abskajdrynoszonu, grybatu nimt uz siewi tu tik lelu ajzmoksoszonu kota uz druka ir wajadziejga.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0310081917